

Đọa Lạc Bạch Đào

Contents

Đọa Lạc Bạch Đào	1
1. Chương 1-1: Tiết Tử	1
2. Chương 1-2	5
3. Chương 2	20
4. Chương 3	40
5. Chương 4	50
6. Chương 5	60
7. Chương 6	75
8. Chương 7-1	91
9. Chương 7-2	102
10. Chương 8: Phiên Ngoại Phụ 1	112
11. Chương 9: Phiên Ngoại Phụ 2	115
12. Chương 10: Phiên Ngoại Chính	121

Đọa Lạc Bạch Đào

Giới thiệu

Editor: Dạ Hỏa aka Diêm PhiThế loại: hiện đại đô thị, nhất công nhất thụ, SM, ngược luyến tàn tâm, hài HEVì có lão c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/doi-lac-bach-dao>

1. Chương 1-1: Tiết Tử

Bệnh viện Tế Sinh là bệnh viện có danh tiếng nhất trong địa phương, trang hoàng so với bệnh viện bình thường cao cấp hơn rất nhiều

Trần nhà sơn trắng, giấy dán tường hoa văn nhìn lướt qua cũng biết đó là đồ xa xỉ, cơ sở vật chất đều rất tiên tiến

Ngoài cửa sổ có thể ngắm nhìn mặt trời, còn có sắp đặt những bình thủy tinh tinh xảo đắt tiền, trong bình còn cắm hai đóa cẩm chướng vừa mới hé nở trông khá đơn giản nhưng cũng thật đẹp

Trong phòng tỏa ra tuy là mùi thuốc khử trùng nhưng lại không khiến người ta cay mũi nên

làm không ít người vì vậy mà yên tâm và không khỏi đối với bệnh viện này sinh ra từ đáy lòng cảm giác kính sợ

Nhưng giờ phút này, trong căn phòng khám chữa bệnh tao nhã này lại đang trình diễn một màn phát hỏa âm thầm không muốn phát sinh cho ai biết

“ Chủ nhiệm khoa Giang Nhất Thiên, ta lại làm gì chọc tới người sao?”

“ Người còn có gan để hỏi ta sao? Ta mới rời đi có một lúc, lúc trở về liền phát hiện bệnh nhân được người chữa trị đã trở thành cái gì, Diệp Quảng Nho, đầu của người được sinh ra ở mông sao?”

Khóa trái cửa phòng, hai vị bác sĩ trẻ tuổi mặc áo blu trắng giằng co với nhau

“ Chẳng lẽ ta có lỗi sao? Bệnh nhân kia quả giống như bị bệnh viêm đại tràng, kiểm tra thấy có rối loạn, nếu không thì ta cũng đã không bị nhầm lẫn.”

“ Câm miệng! Đến bây giờ ngay cả tuyến tiền liệt khám và chữa bệnh ra sao còn không biết lại còn đem trách nhiệm đổ lên trên người bệnh nhân?”

Ánh mắt trong không trung chạm nhau đến tóe lửa

Tuy rằng tâm tình cả hai đều khó chịu nhưng thân là bác sĩ chủ nhiệm khoa, hơn nữa đáng người của Giang Nhất Thiên cao lớn hơn, khí thế của hắn rõ ràng đã làm cho Diệp Quảng Nho đang đứng đối diện phải khiếp sợ

“ Chẳng lẽ bác sĩ lại không có lúc nhầm lẫn? Ta cũng đâu có phải thánh nhân.” Diệp Quang Nho căn bản vẫn còn muốn cãi lại nhưng thấy trên mặt hắn hiện lên sự nguy hiểm, kìm lòng không được Diệp Quảng Nho bắt đầu sợ hãi “ Đây là ánh mắt gì? Giang Nhất Thiên, người.....người muốn thế nào?”

“ Muốn như thế nào? Chuyện này đương nhiên là trách nhiệm của ta, hảo hảo giáo huấn người.” Giang Nhất Thiên đột nhiên xông đến, tốc độ của sét so với hắn cô lẽ cũng không kịp, bắt lấy người đang muốn bỏ trốn, nhấn mào, nghiêng rằng “ Đã sớm cảnh cáo người, tháng này nếu vì người mà khoa chúng ta lại bị trách cứ thì ta nhất định sẽ không tha cho người! Lại đây cho ta!”

Nhìn không ra nam nhân mặc áo blu trắng lại có thể tỏa ra khí lực như vậy, nắm lấy cổ tay của vị nam nhân kia, dễ dàng liền đem tay phải của đối phương bẻ ra đằng sau lưng

“ A! Dừngdừng tay!” Diệp Quảng Nho vì đau mà kêu to, phát hiện ra chính mình đang bị đẩy lên giường chuẩn đoán phía sau, đôi mắt xinh đẹp lộ ra tia hoảng sợ

“Được rồi! Được rồi! Ta nhận sai mà còn không được sao? Giang Nhất Thiên, không, Giang chủ nhiệm, người đại nhân đại lượng, ta là hậu bối, a a a...đau quá...”

“Người mà cũng biết đau?” vị nam nhân chủ nhiệm khoa tỏa ra tia khinh thường, nhếch môi lên biểu lộ lên sát khí, “Nếu nói như thế nào người cũng không nghe, như vậy chủ nhiệm khoa là ta sẽ tìm được phương pháp dạy dỗ người thật tốt. Cái tên không để ý đến cảm nhận của người bệnh này, vậy cho thân thể người thủ một chút cảm giác khổ sở khi bị người ta dùng dụng cụ kiểm tra.”

Bằng ưu thế áp đảo của mình, đem thân thể thon dài mảnh khảnh của Diệp Quảng Nho áp lên trên giường chuẩn đoán, hơn nữa ngay tại chỗ lấy tài liệu, nhân tiện lấy băng gạc gắt gao đem hai tay của hắn buộc ra sau lưng

Sắp sửa “Giáo dục” mà đối phương đang bị trói nên không thể nào trốn thoát được, Giang Nhất Thiên đem tất cả dụng cụ khám và chữa bệnh tuyến tiền liệt đặt lên giường chuẩn đoán

Diệp Quảng Nho cố gắng ngẩng đầu giãy dựa trên giường, kinh hãi trừng mắt nhìn hắn “Không phải làm như vậy” Ta đã làm sai, ta nhận sai mà vẫn không được sao? Giang chủ nhiệm, Giang lão đại...Ta không dám, thật sự không dám! Không bao giờ...sẽ không để bệnh nhân trách cứ nữa, xin hãycho ta một cơ hội!”

“Cơ hội, người đã dùng hết rồi” Giang Nhất Thiên vẫn tiếp tục đùa nghịch với dụng cụ

Cắm điện, điều chỉnh số liệu, đem hai cây kim thăm dò ra, dùng cồn khử trùng

Động tác phi thường thuần thục, làm cho Diệp Quang Nho cảm nhận thấy tại vạ sắp đến

Tách

Căn bản chỉ là âm thanh của dụng cụ cũng đã làm hắn sợ phát run

“Không cần!” Thấy Giang Nhất Thiên cầm hai cây kim thăm dò tới gần, Diệp Quảng Nho liều mạng kêu to “Giang Nhất Thiên, nếu người dám làm vậy với ta, ta sẽ bảo cha ta đuổi người! Ta sẽ bảo cha ngày mai, không, buổi tối nay liền đem người đuổi đi! Người dám?”

“Đừng choáng váng.” Giang Nhất Thiên cười nhạt “Viện trưởng đem người chuyển tới phòng ta, chính là muốn ta đem người dạy dỗ lại”

“Đây mà là giáo dục? Đây là ngược đãi? Người là tên cuồng ngược đãi”

Giang Nhất Thiên tấm tắc lắc đầu “Xem ra chẳng những y thuật của người cần cải tiến, đến

ngay cả lễ phép cơ bản cũng phải học lại, nếu không, người căn bản là không có tư cách mặc chiếc áo blu này.”

“ Phì! Người mới là người không có tư cách, cha ta chính là người thuộc giới yA!”

Hắn không biết chính mình đã chọc tức Giang Nhất Thiên ở đâu

Giang Nhất Thiên giận đến tái mặt, cầm lấy vạt áo của hắn, xoạt! không một chút lưu tình liền đem chiếc áo xé rách

Tiếng vải rách hai lần vang lên

Quần áo bên trong áo blu trắng cũng cùng chung số phận, cúc áo rơi loạn trên mặt đất

Đầu vú phần hồng liền lộ ra, hung hãn bị nắm lấy như một loại trưng phạt

“ ÔBuông ra, đau quá!”

“ Ai không có tư cách mặc áo blu trắng này?” dùng ngữ khí trầm thấp chất vấn hắn, tay dùng lực rồi lại buông ra

Nhũ hoa mẫn cảm bị véo làm cho sưng đỏ, Diệp Quảng Nho từ nhỏ đã được nuông chiều, do bị đau mà không ngừng vịn vẹo

Lúc này, hắn đương nhiên sẽ không lựa chọn giống như đứa ngốc thà chịu chết chứ không chịu khuất phục, chạy nhanh đầu hàng ‘ Ta....Ta sai rồi....Ồ....Là ta, là ta được rồi? Van cầu người buông tay....Người nói cái gì thì chính là cái đó, ta nghe lời người còn không được sao?’ giọng điệu năn nỉ.

“ Sẽ thật nghe lời?”

“....”

“ Phải không?” Nam nhân dùng hai ngón tay kẹp chặt, lại dung hăng kéo lấy thủ du ướt át

Vừa đau lại vừa tức, vừa cảm thấy khoái cảm mà dòng điện mang lại, kích đánh vào đầu dây thần kinh.

“ A a a” Diệp Quảng Nho vịn vẹo khuôn mặt xinh đẹp, đứt quãng cầu xin tha thứ “

Giang....Ồ.....Ta nghe.....Ân ô! Cầu người buông tay, bị người niết hư mất rồi.....Ta sẽ nghe lời...”

Thở hổn hển, vắn vẹo giấy dựa dưới tay của nam nhân, Diệp Quảng Nho thật sự không kiếp trước mình đã làm việc gì xấu mà lại gặp phải tên chủ nhiệm ma quỷ này

Hắn đường đường là đứa con trai độc nhất vô nhị của viện trưởng bệnh viện

Tên hỗn đản này, bắt quá cũng chỉ là chủ nhiệm khoa, dựa vào cái gì mà lại làm như vậy!

Tên họ Giang kia, bốn thiếu gia nhất định sẽ báo thù rửa hận! Trước mắt người biết tức thời mới là một trang tuần kiệt

Đau quá.....

2. Chương 1-2

Tại nơi phong cảnh đẹp nơi chùng núi, khu nhà cấp cao không ai có thể so bì với dáng vẻ bề vệ của Giang gia, không gian bị bao trùm bởi nỗi bất an

“ Đại ca trẻ tuổi như vậy mà đã trở thành chủ nhiệm khoa sao, đúng là khó quá đi, Gia gia nhà chúng ta đều là những thiên tài trong ngành y, ít nhất chúng mình được gen di truyền lão cha chúng ta thật mạnh mẽ a” Giang gia lão Nhị, Giang Nhất Thủy tuy khuôn mặt tươi cười nhưng lại có điểm cứng nhắc

Ai, lại nữa rồi!!!

Từ khi đại ca Giang Nhất Thiên không để ý đến việc lão cha phản đối, dứt khoát thi vào trường y với một thành tích ưu tú nên chính mình thường xuyên bị ép trở thành bia đỡ đạn đứng giữa hai người.

Không hay ho!!!

“ Thiên tài cái rắm!” Giang Đại Thiên chửi ầm lên, “ Giang gia chúng ta đã ở hắc đạo lăn lộn biết bao thế hệ, cho tới bây giờ chỉ có giết người chứ không có cứu người!!! Hào hào cho hắn làm địa ca hắn không chịu làm, hết lần này đến lần khác muốn mắc bộ đồ trắng để đi làm thầy thuốc”

“ Làm thầy thuốc thì có làm sao?” Giang Nhất Thiên khuôn mặt anh tuấn nhưng cũng đầy

sát khí. Người khác sợ cha hấn là hắc lão đại, hấn cũng không có sợ a, đứng giữa phòng khách, đối với cha bằng một giọng trầm trầm nói “ Người nghĩ người là hắc đạo lão Đại thì giỏi lắm sao? Người đã từng giết bao nhiêu người, đã từng gây ra bao nhiêu vết thương, thử chữa khỏi một vết thương trong số đó đi? Phá hoại vĩnh viễn là điều đơn giản nhất, cha chính là chọn con đường đơn giản mà làm”

“ Đơn giản nhất? Chém giết người lại là việc đơn giản nhất sao” Giang Đại Thiên nhảy dựng lên, “ Cái tên tiểu tử kia! Uống công ta từ nhỏ đã đem người cung phụng như lão Phật gia a.. dụng đao dùng súng, võ thuật nhu đạo cái gì cũng là tự tay ta dạy người? Người cái gì.....Hỗn tiểu tử kia! Giang Nhất Thủy! Người mau buông tay ta ra, đừng có mà cản ta! Ta hôm nay phải bóp chết tên tiểu tử không biết trời cao đất dày này!”

“ Cha a, đại ca cũng đã trưởng thành rồi không nên động thủ với hấn. Bình tĩnh một chút! Người cũng đừng quên, công phu của hấn cũng là một tay người dạy dỗ mà thành” Giang Nhất Thủy một bên ngăn lại sự kích động của cha một bên quay đầu, trợn mắt với cái tên đại ca đang thờ ở kia

Tuy rằng chí hướng có chút bất đồng nhưng mà nói đến tính tình thì Giang Nhất Thiên chính là được di truyền từ cha hấn

Đối mặt với trận lôi đình của cha, Giang Nhất Thiên khẽ nhếch môi lên “ Nhất Thủy, người đừng có ngăn cản, cứ để cho hấn lại đây. Dù sao cha ở đời này ngoài việc phá hoại thì cũng chưa từng làm việc gì khác.”

Việc làm này quả thực chính là giọt nước tràn ly

Giang Đại Thiên nhất thời nổ tung

Nếu không phải có đứa con thứ hai ngăn cản, thì hấn đã sớm lao tới cái tên nghiệt tử trước mắt, lấy khí thế đơn thương độc mã quét ngang mười ba phố Hồ Điệp năm đó để đánh hấn

“Người thật là đồ bất hiếu! Đã làm sai mà còn không chịu dập đầu nhận sai trước ta! Ta thay mặt tất cả liệt tổ liệt tông dùng gia pháp trừng phạt người!”

“ Con đã làm cái gì sai? Làm thầy thuốc mà gọi là sai sao, chẳng lẽ phải như cha giết người mới là đúng? Ai quy định Giang Nhất Thiên ta sẽ làm hắc đạo đại ca?”

“Cha của người quy định!” Giang Đại Thiên to tiếng quát “ Cha của người là Giang Đại Thiên, được coi là một hắc đạo đại ca, cho người sửa cái tên một chút gọi thành Giang Nhất Thiên, tự nhiên là người sẽ đương nhiệm chức hắc đạo đại ca! Lão tử cũng không phải đặt cho người cái tên là Giang Y Cầu! Người con bà nó, tốt đẹp nhỉ, một đám lang sói lại sinh ra một con chó Nhật! Chính là chủ nhiệm chó mà ”

Thoáng nhìn thấy sắc mặt của đại ca có chút trầm xuống, Giang Nhất Thủy chạy nhanh ra giảng hòa “ Cha, cha đừng càng nói càng tức giận nữa. Mọi người đều có chí hướng, hướng hồ đại ca muốn trị bệnh cứu người, cũng có thể coi là làm rạng rỡ tổ tông mà. Hắn là người đầu tiên thi đỗ vào viện y, lại người đầu tiên tốt nghiệp bây giờ lại còn là vị chủ nhiệm khoa trẻ nhất Đài Loan, trên báo chí còn nói hắn là truyền nhân của viện trưởng...”

“Truyền đầu của hắn! Chính nhà mình còn không lại chạy đi truyền cho nhà khác” Giang Đại Thiên một chút cũng không nghe, hung dữ nhìn chăm chăm thằng con ngỗ nghịch, “ Cũng không nhìn lại xuất thân của chính mình, người ngày thường cao lớn, một quyền cũng có thể đánh chết trâu, lông mày dựng lên nhìn như một hung thần tàn ác, làm sao lại có một vị chủ nhiệm khoa uy vũ mạnh mẽ như vậy? Nếu có mắt thì cũng có thể nhìn ra trên người người có huyết thống của hắc đạo! Là thuần chủng a!”

Giang Nhất Thiên cười lạnh “ Hắc đạo cũng có huyết thống, giống như cha nói thì ai không hay ho mà có một người cha là hắc đạo thì cả đời sẽ làm hắc đạo? Ta không tin, ta sẽ trở thành một người bác sĩ xuất sắc cho cha xem.”

“ Phi! Bác sĩ? Trên người người có điểm nào giống bác sĩ? Xung quanh một km cũng có thể ngửi thấy trên người người có mùi của hắc đạo, tìm người để khám bệnh không phải là mù mà là ngốc!”

“ Người nói đã đủ chưa?”

“ Chưa đủ” “ Đủ rồi” Giang Nhất Thiên gầm lên một tiếng rồi đi ra

Trong tiếng gầm có mười phần uy hiếp, đèn thủy tinh treo trên trần nhà nhất thời rung đưa, ngay cả Giang Đại Thiên cũng một thoáng thất thần, không nói một tiếng nào

“ Cha, nghe đây” trong phòng khách im ắng, Giang Nhất Thiên như đinh đóng cột nói “ Ta tuy là con của cha nhưng mà ta không phải là một con rối, làm bác sĩ là ý nguyện của ta, cha đồng ý cũng được mà phản đối cũng được, ta đã quyết!”

“ Cái tên tiểu tử này...”

“ Còn nữa, ta sẽ chuyển ra ngoài”

“ Cái gì!” đối diện với câu nói đó cha và em trai hắn đồng thanh kêu lên đầy kinh ngạc

“ Đại ca, trong nhà cãi nhau cũng là việc nhỏ thôi mà, làm gì mà kích động như vậy?”

“ Ai...Ai cho phép người chuyển ra ngoài?” Giang Đại Thiên tiến nhanh hai bước, nắm chặt hai tay lại “ Ta không cho”

“ Cha, ta đã chịu đủ sự tùy hứng của cha rồi. Ta hiện tại là chủ nhiệm khoa, bệnh viện đã giúp ta chuẩn bị một nơi ở tốt rồi. Hôm nay ta qua chỉ là muốn trực tiếp thông báo cho cha mà thôi.”

Giang Đại Thiên sững sốt một chút, dường như nghe không được đột nhiên đứng lên “ Tới địa ngục đi cái bệnh chó má! Tới địa ngục đi tên bác sĩ chủ nhiệm kia! Có người ở đó, không chừng ngày nào cũng chết một đồng bệnh nhân....Uy! Tên tiểu tử chết tiệt! Người đi đâu? Người trở về cho ta!”

Giang Nhất Thiên bóng dáng không một chút do dự nào đi thẳng, căn bản là không có ý định quay đầu lại

“ Cha à, cha không cần nói lung tung nữa. Cha xem, cha lần này đã làm đại ca tức giận mà bỏ đi rồi”

Giang Đại Thiên chưa định từ bỏ ý định liền đuổi đến ngoài cửa, vừa mới thấy Giang Nhất Thiên khởi động chiếc xe thể thao

Hắn đứng ở bậc thang của lan can, vươn cổ hướng tới chiếc xe thể thao “Tên tiểu tử chết tiệt! Đừng nói là lão cha này không để cho người cơ hội, nếu bệnh viện có người sẽ chết một đồng bệnh nhân, chỉ bằng theo ta giết người phóng hỏa, đều là mưu sát tính mệnh, về sau làm không bằng hiện tại theo lão tử làm.....Uy! Đồ thằng con bất hiếu! Người lập tức trở về! Có nghe thấy không?”

Kết!

Giang Nhất Thiên đang ở phía dưới đang phóng gần ra đường lớn liền phanh lại, quay đầu vươn qua cửa kính xe

“ Cha, nếu cha dám làm chuyện xấu với bệnh nhân ở phòng khám của ta” Giang Nhất Thiên nghiêm nghị “ Về sau cha đừng nghĩ ta sẽ quay trở lại cái nhà này nữa”

Thanh âm tràn đầy nguy hiểm, tràn ngập cảnh cáo

Giang Đại Thiên sững sốt một lúc không khỏi trong bụng chửi to lên

Con bà nó! Cưng nhiên đứa con dám uy hiếp lão tử!

Hắn đang muốn đối với bệnh nhân của tên nghiệt tử này làm chút “Công tác”.....Hiện tại xem ra không được nữa rồi, tên tiểu tử này nhất định đã có chuẩn bị

Rõ ràng có thể làm hắc đạo đại ca

Thằng con bất hiếu!

Xe thể thao vận tốc thật kinh người, phi như bay trên đường cao tốc

Giang Nhất Thiên dùng sức nhấn ga, phát tiết những bức bối trong mình

Người có điểm gì giống bác sĩ?!

Tiếng rống giận của cha vẫn còn quanh quẩn bên tai. Tuy rằng bề ngoài không quan tâm đến, Giang Nhất Thiên trong đáy lòng cũng tự hiểu được, chính mình cũng thật sự để ý đến lời nói đó

Từ khi sinh ra đã sống với áp lực trở thành người kế thừa của giới hắc đạo, được bồi dưỡng để trở thành hắc đạo đại ca, chỉ có hắc mới hiểu, phải thoát khỏi gong cùm xiềng xích, đi trên con đường của mình, chắc chắn sẽ gian nan

Thừa nhận là áp lực của gia đình rất lớn, chịu được sự châm chọc khiêu khích của cha, thì vào trường y rồi tốt nghiệp, rồi cục lên làm bác sĩ chủ nhiệm, đến được đích thì trong nhà càng ngày càng thô lỗ cự tuyệt

Chẳng lẽ là con của Giang Đại Thiên, thật sự không có tư cách chữa bệnh cứu người sao?

Chẳng lẽ thật sự giống như cha nói, chính mình cũng mặc kệ đi, trời sinh đã có khí thể của hắc đạo lão đại, cùng với nghề y thì thực sự không có hợp nhau?

Đối với chính mình cao gần một mét chín, thân thể cường tráng, thể lực mạnh, Giang Nhất Thiên cũng đâu có thích. Cha không tùy ý an bài đứa con chính mình sinh ra, nếu như từ nhỏ không đem chính mình luyện tập để trở thành hắc đạo lão đại, hiện tại cũng không phải chỉ cần trầm mặt xuống đã khiến kẻ khác phải run sợ

Đáng chết!

Một suy nghĩ chợt hiện ra, muốn tìm một bao cát hung hăng đánh đấm để trút cơn tức giận này. Giang Nhất Thiên đột nhiên nảy sinh một cảm giác, đem loại cảm giác được gia tộc dạy dỗ mà thành thô bạo hung hăng áp chế xuống dưới

Hắn chính là, lập chí đem cả đời cống hiến để chữa bệnh cứu người

Tuyệt không thể để những tập tính của hắc đạo làm cho phá hủy!

Này đó áp chế bạo lực xuống dưới cùng u ám, hết thầy đều phải chính mình quảng đi mới được! Hơn nữa đối với người bệnh, hắc là người vô cùng hiền lành cũng vô cùng chu đáo

Xe thể thao đi được một đoạn dài của đường cao tốc, tâm tình cũng có chút bình tĩnh trở lại. Hắc không có dung túng việc mình phát tiết liền quay đầu xe trở về nội thành

Chuyển hướng đến ngôi nhà trọ mới, viện trưởng của bệnh viện Tế Sinh, Diệp Tế Danh gọi điện thoại tới

“ Nhất Thiên, tôi có việc muốn cùng cậu nói chuyện, bây giờ có tiện không?”

“ Được mà thầy” Nhất Thiên dùng giọng điệu nhã nhặn trả lời “Thầy muốn gặp mặt sao? Ta hiện tại cũng đang rảnh”

“ Có thể đến bệnh viện chứ?”

“ Ta lập tức tới ngay.”

Tắt điện thoại Giang Nhất Thiên đổi hướng

Nhà trọ cách bệnh viện cũng không xa rất nhanh có thể đến được

Tế Sinh là bệnh viện nổi tiếng nhất Đài Loan, thanh danh thật tốt, ngay cả không ít những chính khách quyền quý đều hướng về nơi có những vị bác sĩ cũng như sự phục vụ cùng chữa bệnh tốt nhất mà lựa chọn đến đây

Giang Nhất Thiên nhờ vào thành tích ưu tú mà được tuyển vào Tế Sinh, hơn nữa trong khoảng thời gian ngắn đã trở thành vị chủ nhiệm khoa trẻ tuổi nhất Đài Loan, ngoài việc hắc có trình độ y thuật cao, còn lại là nhờ hắc đã gặp được một người biết trọng nhân tài – đó là người thầy của hắc, Diệp Tế Danh

Đi qua sân bệnh viện rộng lớn, bắt thang máy chuyên dụng lên tầng cao nhất, Giang Nhất Thiên đã tới trước cửa van phòng của viện trưởng, lễ phép gõ cửa.

“ Vào đi”

Giang Nhất Thiên đẩy cửa đi vào

Hắn rất ngưỡng mộ người thầy giáo đang ngồi ở bàn làm việc kia, người đang cúi đầu kiểm tra kỹ báo cáo

“Nhất Thiên, đến đây” Ngẩng đầu thấy người đi vào chính là học trò của mình, Diệp Tế Danh đẩy đẩy gọng kính lên, đem tài liệu đang kiểm tra đóng lại, đối với Giang Nhất Thiên tươi cười “Đến, ngồi xuống”

Giang Nhất Thiên mỉm cười đáp lại rồi ngồi xuống ghế salong đối diện

Hai người nói chuyện về tình hình công việc gần đây khi hắn được thăng chức làm chủ nhiệm khoa, sau đó chuyển sang vấn đề chính

Diệp Tế Danh do dự mở miệng “ Nhất Thiên, có chuyện thầy muốn nhờ người làm”

“ Thầy cứ nói”

“ Đứa trẻ Quảng Nho kia, hy vọng có thể để hắn bên cạnh người, đi theo người học hỏi này nọ”

“ Nga? Đấy chẳng phải là đứa con độc nhất của thầy sao? Cái tên này Giang Nhất Thiên cũng đã khá quen thuộc, ít nhất cũng là nghe Diệp Tế Danh nhắc đến vài lần. “Thầy đang đùa ta sao, hắn từ nhỏ đã được thầy dạy, nhất định so với ta còn giỏi hơn nhiều, như thế nào mà lại muốn theo ta học tập?”

“ Không không, Nhất Thiên, người cũng không nên xem thường chính mình.” Diệp Tế Danh lấy danh nghĩa giáo sư để đảm bảo, đối với Giang Nhất Thiên trịnh trọng nói “Ta dạy rất nhiều học trò, người là người mà ta xem trọng nhất. Chẳng những thông minh trời cho, hơn nữa lại có nghị lực còn là một người bác sĩ rất y đức.”

Hắn thở dài một hơi “ Nói thật, Quảng Nho không phải là một đứa trẻ hưng hống, nhưng mà nó lại ham chơi. Hắn lựa chọn nghề y này, ta là cha đương nhiên là rất vui mừng nhưng về phương diện khác, ta thực sự lo lắng cho bệnh nhân của nó”

“Lo lắng?” Giang Nhất Thiên nhìn Diệp Tế Danh bằng con mắt hoài nghi

Diệp Tế Danh có chút chột dạ ho khan hai tiếng “Ta vừa rồi, đã kí tên đồng ý cho hắn làm bác sĩ của bệnh viện Tế Danh. Người có thể nói ta công tư lẫn lộn, ta cũng không có phủ nhận. Dù sao đây cũng là đứa con duy nhất của ta, ít nhiều ta cũng hy vọng chính mình có thể che chở cho hắn chút khó khăn”

“Viện trưởng ...”

Đối diện với Diệp Tế Danh đang hết sức thành khẩn, Giang Nhất Thiên trong lòng có chút dao động.

Cũng cùng là cha, nhưng mà Diệp Tế Danh có thể làm đứa con của y hạnh phúc hơn nhiều so với Giang Đại Thiên, cha hắn

Là con của một vị danh y, lại muốn trở thành một danh y, quả thực là chuyện hết sức công bằng. Diệp Quảng Nho kia, chẳng những không cần cùng bất cứ kẻ nào cạnh tranh, vô luận là học hành hay công việc đều đã được người cha chiều cổ

Cái chuyện này vốn là Giang Nhất Thiên tư nhiên có được

“ Ta sẽ đem hắn đến chỗ người phụ trách. Nhất Thiên, về sau ta giao đứa nhỏ này cho người, thầy nhờ con, mong con chiều cổ cho hắn, đừng để hắn gây họa” Diệp Tế Danh đứng lên, nhẹ nhàng khom người xuống đối diện với ghế salong mà Giang Nhất Thiên đang ngồi

Chuyện trịnh trọng như vậy Giang Nhất Thiên có chút bất ngờ không kịp phản ứng

“ Thầy, đừng như vậy.” Hắn nhanh chóng đứng dậy “ Tuổi tác của Quảng Nho và ta cũng không khác biệt là mấy, chúng ta sẽ chiều cổ cho nhau. Hắn đã được một tay thầy dạy dỗ mà thành, chẳng qua là do kinh nghiệm chưa có đủ. Thầy cứ yên tâm, phương diện này ta sẽ hết sức hỗ trợ”

“ Như vậy là người đáp ứng ta?”

“ Đúng vậy, ta đáp ứng” Giang Nhất Thiên gật đầu

Diệp Tế Danh nghe xong, liền thở phào nhẹ nhõm “ Như vậy là yên tâm rồi”

Cùng viện trưởng nói chuyện một lúc, cảm kích thầy nên Giang Nhất Thiên xem như chính thức tiếp nhận thành viên mới của khoa, Diệp Quảng Nho

Mặc dù chưa từng gặp người kia nhưng Giang Nhất Thiên cũng không để ý

Có gì phải lo lắng sao?

Xuất thân từ một gia đình nghề y, còn có cha là Diệp Tế Danh dạy dỗ, nhất định từ nhỏ đã được dạy bảo nhiều điều, không giống như hắn, nghe cha cùng đàn em không kiêng nể gì mà nói chuyện nữ nhân

Diệp Quảng Nho, hần nhất định rất xuất sắc, có thể là người mang không khí mới đến cho khoa

Xuất phát từ lòng cảm kích đối với thầy giáo, Giang Nhất Thiên giống như là tâm tình của người đại ca đối với em trai, chờ đợi buổi gặp mặt đầu tiên với Diệp Quảng Nho

“ Chủ nhiệm Giang, có bác sĩ Diệp Quảng Nho tìm gặp”

“ Mau mời hần vào”

Giang Nhất Thiên trả lời sau liễn chỉnh lại tư thế ngồi

Văn phòng của hần sạch đến mức không có một hạt bụi nào. Hôm nay Diệp Quang Nho sẽ đến báo danh, Giang Nhất Thiên lại cố ý tự mình thu dọn thêm một chút

Bác sĩ là một nghề ưa sạch sẽ, giống như chiếc áo blu trắng mà họ mặc trên người. Nơi làm việc sạch sẽ, mới có thể biểu hiện được thái độ nghiêm chỉnh. Hần không hy vọng người khác nhìn thấy một điểm thuộc hắc đạo trên người hần

Thân là bác sĩ chủ nhiệm khoa, chính mình phải thể hiện một ấn tượng tốt đối với thành viên mới của khoa

Diệp Quảng Nhi đẩy cửa đi vào, Giang Nhất Thiên theo lễ phép từ bàn làm việc đứng lên “ Xin chào, bác sĩ Diệp Quảng Nho. Ta là chủ nhiệm khoa, Giang Nhất Thiên, hoan nghênh người gia nhập khoa của chúng ta” Hần hướng đối phương đưa tay ra

Vị bác sĩ trẻ tuổi kia được di truyền chiều cao của viện trưởng, bất quá chỉ là bả vai hơi nhỏ, thân hình có vẻ thon thả hơn

Tướng mạo lại không giống viện trưởng một chút nào, hần hần là giống mẹ? Đôi lông mày thật tinh xảo nhưng có phần lãnh đạm, đôi mắt linh động xinh đẹp, lông mi so với người thường có vẻ dài và dày hơn. Sống mũi thật thẳng, mặc dù không cười nhưng khóe môi có vẻ hơi hơi nhếch lên, gia thế tốt đẹp nên sinh ra một chút kiêu ngạo

Người như vậy, vừa nhã nhặn vừa tao nhã, khiến cho người ta lần đầu tiên gặp đã có ấn tượng thật tốt mà.

Hần mặc áo blu trắng vô cùng hợp a.

“ Người chính là chủ nhiệm khoa? Hảo, bốn thiếu gia đang đi tìm người.” Mồm miệng ra liền đem tất cả những ấn tượng kia biến mất “ Ta hiện tại chính là muốn yêu cầu người, lập tức

điều ta ra khỏi khoa của người” Diệp Quảng Nho trừng mắt hướng tới Giang Nhất Thiên

“ Cái gì?”

“ Ta sáng sớm đã cực nhọc đến đây, liền nghe thấy người khác nói ta bị phân đến khoa của người.”

Giang Nhất Thiên nhướn lông mày lên “ Đúng vậy, người quả thật là bị phân đến khoa của ta”

“ Cái gì đúng? Sai là đằng khác! khoa này vốn là nam khoa tiết niệu phải không?”

“ Đúng là nam khoa tiết niệu”

“ Ta không muốn vào nam khoa tiết niệu”

“ Tại sao”

“ Đây là nam khoa tiết niệu! Là nam khoa! Người bệnh đều là nam, người có hiểu không?”

“ Thế thì sao”

“ Đầu người có vấn đề sao? Dùng móng cũng có thể nghĩ được ra!” Diệp Quảng Nho trừng mắt lộ vẻ không tin nhìn về phía Giang Nhất Thiên, kích động giơ hai tay gào lên “ Bệnh nhân đều là nam nhân, đến một bệnh nhân nữ cũng không có, thế thì làm sao ta có thể gần những cô gái?”

Không kiên nhẫn mà gào to trong văn phòng yên lặng

Áp suất bỗng nhiên tăng lên

“ Người vừa nói cái gì?” Giang Nhất Thiên thu hồi lại gương mặt tươi cười vừa nãy

Nói như vậy mà không thấy xấu hổ, như thế nào mà lại là con trai độc nhất của thầy chứ?

“ Ta....ta...” Chỉ là xem phim hắc đạo trên TV Diệp Quảng Nho luôn luôn được cha che chở cưng chiều mà lớn lên, kiến thức đều được những trưởng bối nhà nhận trong giới y khoa truyền thụ

Tuy rằng đối diện với Giang Nhất Thiên không biết là thần thánh phương nào, nhưng khí thế lại có thể làm cho tim người ta đập nhanh như thế, vẫn là làm cho Diệp Quảng Nho cảm thấy có phần nguy hiểm

Hắn cảnh giác nhìn xung quanh bốn phía của văn phòng, nhìn thấy bảng tên trên bàn làm việc, sau khi nhìn qua cũng làm hắn trấn tĩnh được một chút

“ A, đều là người một nhà mà làm gì nghiêm trọng vậy? “Ta vừa rồi chỉ là hơi kích động thôi mà” Diệp Quảng Nho thông minh liền thay một bộ mặt tươi cười, giả bộ thân thiết vỗ vai Giang Nhất Thiên “ Giang Nhất Thiên? Người chính là học trò mà cha ta ưng ý nhất. Người xem, ta là con trai thầy giáo người, một ngày làm thầy cả đời làm thầy, quan hệ của chúng ta cũng có thể coi là quan hệ anh em. Hôm nay không biết có chuyện gì hiểu lầm không, ta vốn xin vào nữ khoa, không biết như thế nào mà lại chuyển vào khoa của người. Không bằng người giúp người anh em là ta nghĩ ra biện pháp, nhanh nhanh đem ta trở lại nữ khoa?”

“ Người muốn vào nữ khoa chính là vì muốn gần phụ nữ?”

Diệp Quảng Nho nghĩ học trò của cha mình sẽ thiên vị cho mình liền coi nhẹ ngữ khí âm trầm đáng sợ này.

Hắn càng đắc ý mà tươi cười, trao đổi với Giang Nhất Thiên ánh mắt thấu hiểu “ Phải, nam nhân làm bác sĩ không phải là vì để gần phụ nữ sao? Người xem, áo blu trắng này” Hắn chỉ chỉ vào chiếc áo blu trắng của chính mình, còn gơ thứ đang ở trên cổ “ Ông ngh này, giường bệnh, bàn gairi phẫu...”

Diệp Quang Nho giữ nguyên khuôn mặt tuấn tú nhưng lại lộ ra tia gian tà, nhỏ giọng nói “ Những thứ này đều có thể làm cho nữ nhân những cảm xúc mãnh liệt, cho nên nói, trong thế giới này không có nghề nào được gần gũi với phụ nữ bằng nghề y. Nhất là bệnh nhân nữ, có thể vừa kiểm tra vừa sờ mó một chút, nữ nhân mà chỉ cần làm cho nàng ta thoải mái một chút là có thể lên giường một cách dễ dàng...”

“ Hừ”

Diệp Quảng Nho ngạc nhiên, liếc nhìn thấy ngọn lửa giận dữ đang được kiềm chế trong ánh mắt kia, hiểu được điều đó “ Đừng tức giận, ta hiểu được tình cảnh của người. Cha thật không biết thương người, vì cái gì mà đem tách riêng nữ khoa và nam khoa? Thật là thừa! Điều phối bác sĩ đến đây cũng không suy nghĩ. Người yên tâm, chỉ cần ta được điều vào nữ khoa, ta nhất định sẽ bảo cha chuyển người vào đó. Sư huynh, người cao lớn và uy mãnh như vậy, nếu chuyển vào nữ khoa nhất định vạn người đổ, nói không chừng nữ nhân nghe tiếng mà đến, sẽ đề cao Tề Sinh chúng ta...”

“ Cám miêng”

“A”

“ Ta bảo người câm miệng? túm cổ áo của Diệp Quảng Nho, Giang Nhất Thiên như chim ưng cắp lấy gà con, không chút tốn công nào liền đem Diệp Quảng Nho ấn vào tường

Phanh!

Lưng của Diệp Quảng Nho bị đau do bị va đập vào bức tường cứng rắn kia

“ Người...Vô sỉ! Cầu bác sĩ! Không! Người không xứng được gọi là bác sĩ!” Giang Nhất Thiên trong mắt hừng hực ngọn lửa

Luôn dặn mình phải kiềm chế cơn tức giận, bảo trì sự phong độ

Nhưng ngọn lửa đã đốt cháy mất giây thần kinh, hấn căn bản là không thể khống chế cơn tức giận của bản thân

Thầy giáo có nói chính mình có tiềm năng thiên tài về y học, nhưng dù sao bản chất tốt cũng phụ thuộc vào hoàn cảnh nuôi dưỡng. Diệp Quảng Nho vốn sinh ra trong bầu không gia y học, hấn so với mình càng ưu tú hơn, y đức hơn mới đúng!

Ít nhất cũng phải là cái dạng trước mắt này

Diệp Quảng Nho bị hấn ghì lên tường, đau đơn mà nhúu mày, một bên giấy dựa “ Uy! Người buông tay! Đang yên đang lành sao tự nhiên lại động thủ?”

“ Chỉ là vì câu nói muốn gần nữ nhân không chút xấu hổ, cũng đủ để ta cho người một trận rồi” Dù sao bộ mặt hung dữ của hấn cũng lộ rồi, Giang Nhất Thiên cũng không cố tỏ ra nhã nhặn nữa

Đại khái huyết thống hung dữ của Giang gia cũng không thể biến mất

Diệp Quảng Nho gắng hết sức nhưng không thể nào thoát được, hấn chỉ có thể lớn tiếng kháng nghị “ Gần gũi phụ nữ thì có gì là sai? Ta yêu phụ nữ, người xen vào làm gì! Buông tay! Người không thả? Ta sẽ gọi bảo vệ”

“ Người như vậy, không sợ cha người sẽ thất vọng sao?” Giang Nhất Thiên cũng không buông tay, lại đau nhức đầu một phen “ Người không nghĩ đến cha người sao? Thầy là một danh y y đức cao thượng”

“ Đúng nói mấy lời chó má đó! Cha ta là danh y thì liên quan gì đến ta? Ai quy định ta nhất định phải trở thành một danh y y đức cao thượng?” Diệp Quảng Nho tức giận làm cho khuôn mặt xinh đẹp trở nên đỏ ửng, thanh âm cao lên “ Bỏn thiếu gia muốn làm bác sĩ của

nữ nhân”

Vô sỉ

Như vậy không cảm thấy thẹn với danh xưng bác sĩ hay sao

Giang Nhất Thiên tức giận khiến cả người phát run, hấn đối với nghề y một lòng

Nếu như trước mắt hấn không phải là đứa con trai độc nhất của thầy giáo, thì chắc hấn hấn đã bóp cổ cho tới chết

Giống như là đang bóp chết một con rệp vậy

“ Diệp Quảng Nho, người như thế nào mà lại không biết liêm sỉ?”

“ Hảo! Giang Nhất Thiên, người chính nghĩa! người cao thượng! người thích nam khoa thì cứ ở đây mà làm cho tới chết! nhưng người đừng có mơ bốn thiếu gia ta sẽ ở đây làm hòa thượng với người!”

“ Khoa của ta mới là không cần một người như người! Cút ra cho ta”

Nếu không phải phòng làm việc cao cấp này có tường cách âm, thì tiếng gào rống giận này, chỉ sợ sẽ dọa cho cả bệnh viện Tế Sinh bỏ chạy

“ Ta phản đối cho Diệp Quảng Nho vào nam khoa” Giang Nhất Thiên chạy vội vào văn phòng của viện trưởng

“ Là Nhất Thiên sao? Như thế nào mà lại tức giận như thế? Đên đây, ngồi xuống, trước tiên bớt giận”

Đối diện với khuôn mặt tươi cười của thầy, cho dù lúc ban đầu có nổi giận đùng đùng nhưng Giang Nhất Thiên không thể không kiềm chế lại chính mình

Trên đời này người có thể làm cho Giang Nhất Thiên một lòng cảm kích, chỉ sợ ngoài người trước mắt đã từng dẫn dắt mình vào con đường y học, hơn nữa tỉ mỉ đào tạo để hấn trở thành bác sĩ thì không còn ai khác

Diệp Tế Danh ở trong lòng hấn còn quan trọng ngang bằng với cha hấn

“ Thầy, ta thật có lỗi” vẻ mặt nghiêm túc, đối với những lời nói hạ quyết tâm “ Thân là chủ nhiệm khoa, ta phản đối trong khoa mình có một người không xứng với danh xưng bác sĩ khám cho bệnh nhân được”

“ Là Quảng Nho chọc giận người”

“ Đâu chỉ có tức giận, tên....” Giang Nhất Thiên muốn đem ba chữ “ Tiểu tạp chủng” nói ra, nhưng nhớ tới người trước mặt là thầy giáo chứ không phải thuộc hạ của cha hắn, đột nhiên dừng lại cắn răng “ Nói ngắn gọn, ta không thể để hắn phụ trách trong khoa của ta”

Diệp Tế Danh tựa hồ đã sớm lường trước được việc này, kiên nhẫn nói vài câu với người học trò đang tức giận của mình

“ Nga? Không cho hắn vào khoa của người, như vậy là người muốn điều hắn đi phòng khác sao” Diệp Tế Danh khẽ nhún mày, chậm chậm cân nhắc “ Kỳ thật, Quảng Nho một mực đòi vào nữ khoa, ta cũng là có chút lo lắng, người cảm thấy được....”

“ Tuyệt đối....” Giang Nhất Thiên thiếu chút nữa là nổ tung, nhưng ngôn từ cũng chỉ vậy phải phù hợp với phong thái của bác sĩ. Chính mình chỉnh lại âm lượng hòa hoãn xuống, trấn tĩnh một lúc, mới lấy thái độ nghiêm túc nói “ Không thể, thầy. Nếu người hỏi ý kiến của riêng ta, ta chỉ có thể nói, Diệp Quảng Nho không thích hợp vào nữ khoa. Hắn...” hắn muốn vào nữ khoa chỉ vì muốn ở gần với phụ nữ

Diệp Tế Danh ôn hòa gật đầu, rất công bằng mà hỏi ý kiến “ Như vậy, còn có khoa nào thích hợp cho hắn đây?”

Trừ bỏ nam khoa thì khoa nào mà chẳng có nữ nhân

Nhớ tới Diệp Quảng Nho trông nhã nhặn như vậy, kì thực lại có phần ghê tởm không ai biết, Giang Nhất Thiên quả thực không thể tưởng tượng lúc hắn khám bệnh sẽ sinh ra loại sự tình gì

Cho dù quan tâm đến khoa của mình, Giang Nhất Thiên cũng có trách nhiệm không cho phép tên kia phá rối các khoa khác

“ Tốt nhất nên để hắn quay lại bệnh viện cũ” Giang Nhất Thiên đề nghị

“ Nếu như có thể trở về, thì cần gì đem hắn tới đây?” Viện trưởng than một tiếng, day huyệt thái dương, đối với học trò mà mình tín nhiệm nói “ Không lừa gạt người, Nhất Thiên, Quảng Nho hắn.....đã chuyển qua vài nơi rồi, bây giờ không có bệnh viện nào muốn lưu lại hắn, Nếu không vì nể ta thì chắc đứa trẻ này đã bị đuổi ra rồi. Nói điều đi chỉ là nói cho dễ nghe thôi” Người đàn ông hơn năm mươi tuổi này thực sự không biết làm cách nào

Giang Nhất Thiên lại không chịu

Ngữ khí của hắn có phần nhu hòa “ Chính là, thầy cũng không nên hắn gia nhập Tế Sinh. Tế Sinh là nơi mà thầy giành tất cả tâm huyết của mình, nếu hắn vào đây, vạn nhất hắn làm điều gì bất lợi, chẳng phải thầy....”

“ Cho nên ta mới cầu xin người chiếu cố hắn” Diệp Tế Danh cười khổ nói một câu, ngẩng đầu lên lẳng lặng quan sát Giang Nhất Thiên. Phát hiện khuôn mặt Giang Nhất Thiên có chút biến chuyển, liền mở miệng trấn an “ Nhất Thiên, người không cần phải khó xử. Đem củ khoai nướng bỏng tay giao cho người, quả thật là thầy không phải. Nói đúng ra, Quảng Nho là đứa con của ta, thì chỉ có mình ta mới cần phụ trách hắn. Như vậy đi, ta liền viết vài chữ, đem hắn điều đi khoa khác, nếu không ta mỗi ngày đều đến bệnh viện để trông coi hắn. Nếu hắn còn gây ra họa...” Ánh mắt lộ ra một tia ảm đạm, Diệp Tế Danh trầm mặc một hồi, vô lực dựa lưng vào chiếc ghế da lớn phía sau, lắc đầu, chưa chat cười “ Quên đi, cũng chẳng có chuyện gì to tát, cùng lắm thì ta sẽ bị mất mặt một chút.....A.....Con cái là nợ của cha mẹ, oan nghiệt, đúng là oan nghiệt.....”

“ Thầy....”

“ Người đừng nói nữa, ta có thể hiểu được. Ta không trách người, ta chỉ là muốn tìm một người gác cùng ta trách nhiệm này mà thôi” Diệp Tế Danh nghiêm túc nói, chỉ tay hướng về phía cửa, giọng nhẹ nhàng không đem theo bất kỳ ý trách cứ gì nói “ Nhất Thiên, người đi ra ngoài trước đi. Yên tâm Quảng Nho sẽ không quấy rầy khoa của người nữa”

Giang Nhất Thiên đứng trước bàn làm việc, không đành lòng nhìn thấy sự mệt mỏi của thầy, Diệp Tế Danh nhẹ giọng thúc dục hắn vài lần, hắn mới xoay người hướng cửa phòng đi ra

Quyết tâm đem tên Diệp Quảng Nho đáng chết đá ra khỏi tâm mắt, cũng trở mắt nhìn thầy vì tên nghiệt tử này mà khổ tâm, làm cho nội tâm hắn đấu tranh, bước đi càng trở nên nặng nề

Chạm vào tay nắm cửa, cảm giác lạnh lẽo khiến hắn bừng tỉnh

“ Thầy” Giang Nhất Thiên xoay người, đi nhanh trở lại phía bàn làm việc trầm giọng nói “ Không cần đem Diệp Quang Nho điều đi, ta nhận hắn.”

“ Người nhận?” Diệp tế Danh ngạc nhiên mà ngẩng đầu

“ Để cho hắn ở lại nam khoa cũng không sao, Ta sẽ làm cho hắn xứng danh hai tiếng bác sĩ, coi như là ta báo đáp công ơn dạy dỗ của thầy”

Ánh mắt sắc bén từ trên cao nhìn xuống, chỉ có người của Giang gia mới có thể bắn ra ánh mắt vô tình như vậy, không để cho bất cứ kẻ nào trái lệnh.

3. Chương 2

Diệp Quảng Nho vừa đến, đã được phần lớn nữ ý tá nhảy nhót hoan nghênh

Tuổi trẻ, tuần tú, phóng khoáng, còn có đầy đủ tư cách của bác sĩ cấp cao, chẳng nhẽ còn không đủ để trở thành người trong mộng của nữ nhân sao? Đây chính là đốt đèn lồng cũng tìm không ra

Huống chi, hấn lại mê người như thế, đối với đám ý tá toàn nói những lời đường mật, phong độ cử chỉ nhẹ nhàng để lấy lòng các nàng

“Bác sĩ Diệp Quảng Nho thật đẹp trai. Loại con trai nhả nhận mà không ẻo lả hiện tại cũng không còn nhiều”

“Đương nhiên, dù sao cũng là con trai của viện trưởng, vậy mà lại không làm dáng, đối với nữ ý tá bình thường chúng ta thực sự thân thiết”

Đề thấp giọng nói, mang theo khát khao

“Bạn gái của anh ấy nhất định hạnh phúc”

“Phải, nhìn thế nào cũng là một nam nhân dịu dàng. Cho nên mới nói, căn cứ huyết thống mà nói, người xem chủ nhiệm Giang tuy là cấp trên của bác sĩ Diệp nhưng khí chất xem ra lại không bằng”

“Giang chủ nhiệm tuy rằng cũng dễ nhìn, nhưng lúc không cười, khuôn mặt trầm xuống đúng là dọa người mà. Nhất là khi trừng mắt...”

“Đúng vậy đúng vậy! Ta lần trước không cẩn thận chậm trễ đổi thuốc cho bệnh nhân, ai, chính là chỉ chậm một chút thôi đã bị Giang chủ nhiệm liếc mắt trừng một cái. Thật là đáng sợ”

Diệp Quảng Nho trời sinh đã thu hút ánh nhìn của mọi người

Mới có vài ngày, Diệp Quảng Nho đã nhận được nhiều phiếu bầu thiện cảm nhất của các y tá, cũng đồng thời thu hút sự chú ý của các đồng nghiệp nam, hơn nữa còn chiếm được một phiếu bầu của người kia – cái tên bác sĩ khốn kiếp đang lẽ phải bị đã khỏi Tế Sinh mới đúng

Chính vì tên này, nam khoa tiết niệu đang ngán nấp, đã bị hấn biến thành một bãi chiến

trường

“ Bác sĩ Diệp Quảng Nho đến muộn hai tiếng, những bệnh nhân hẹn trước đều ở hành lang kháng nghị”

“ Người bệnh khiếu nại sau khi uống thuốc của bác sĩ Diệp Quảng Nho liền bị thổ tả”

“ Bác sĩ Diệp đã phá hỏng máy hô hấp, ta hiện tại lại cần dùng, phải làm sao đây Giang chủ nhiệm”

“ Giang chủ nhiệm, bác sĩ Diệp khám cho bệnh nhân đại tràng, sử dụng dụng cụ khám và chữa bệnh tuyến tiền liệt, đem thăm dò bên trong mông bệnh nhân, tìm nửa ngày cũng không tìm ra vị trí tuyến tiền liệt! Hẳn rồi cuộc có phải là đã tốt nghiệp trường y hay không?

“ Ta chịu không nổi! Ta đang khám bệnh cho bệnh nhân, bác sĩ Diệp tự dưng xông vào. Hẳn đã không xin lỗi, lại còn chê bai chỗ đó của bệnh nhân ta quá nhỏ! Hiện tại bệnh nhân ta có đánh chết cũng không chịu cho ta tiếp tục khám. Chủ nhiệm Giang, mặc kệ hẳn là con trai của ai! Như vậy thật quá đáng mà! Chủ nhiệm Giang, người mà không can thiệp, e rằng nam khoa sẽ bị hẳn phá hỏng”

Giang Nhất Thiên không nói được điều gì

Hắn đã muốn đem toàn lực của mình để coi chừng Diệp Quảng Nho, nhưng mà hẳn cũng là bác sĩ nên luôn phải xử lý công việc á, nên chỉ cần rời mắt khỏi Diệp Quảng Nho một chút là tên kia đã có thể chọc cho tổ ong vỡ vỡ bay ra.

Nếu không phải là hẳn trông chừng thì chỉ sợ cái khóa của hẳn liền giống như lão cha Giang Đại Thiên xui xẻo nói: Chết một đồng bệnh nhân!!!

Đường đường là một chủ nhiệm khoa, nay lại bị hạ xuống làm bảo mẫu miễn phí, mỗi ngày không ngừng dọn dẹp bãi chiến trường của tên Diệp Quảng Nho đáng chết, giải quyết hậu quả, bãi bỏ cơn tức giận của những bệnh nhân cùng những đồng sự nam khác, Giang Nhất Thiên dù kiên nhẫn có tốt đến đâu cũng không thể nào mà chịu được

Huống chi, nói nhỏ mà tiết lộ một câu, nếu huyết thống có thật sự giống trong lời nói, lấy tính cách của cha hẳn mà suy nghĩ thì có thể nói hẳn không có bao nhiêu kiên nhẫn

Phanh!

Cửa phòng khám bệnh có lắp đặt thiết bị cách âm, bị một người dùng lực lớn đập đổ

Giang Nhất Thiên bị ngọn lửa phần nộ chiếm lĩnh, một chút không gian cũng không thừa lại, ánh mắt sắc bén, trừng mắt nhìn tên ăn chơi trác táng hoàn toàn không biết hối cải.

“ Chủ nhiệm khoa Giang Nhất Thiên, ta lại làm gì chọc tới người sao?”

“ Người còn có gan để hỏi ta sao? Ta mới rời đi có một lúc, lúc trở về liền phát hiện bệnh nhân được người chữa trị đã trở thành cái gì, Diệp Quảng Nho, đầu của người được sinh ra ở mông sao?”

Khóa trái cửa phòng, hai vị bác sĩ trẻ tuổi mặc áo blu trắng giằng co với nhau

“ Chẳng lẽ ta có lỗi sao? Bệnh nhân kia quả giống như bị bệnh viêm đại tràng, kiểm tra thấy có rối loạn, nếu không thì ta cũng đã không bị nhầm lẫn.”

“ Câm miệng! Đến bây giờ ngay cả tuyến tiền liệt khám và chữa bệnh ra sao còn không biết lại còn đem trách nhiệm đổ lên trên người bệnh nhân?”

Ánh mắt trong không trung chạm nhau đến tóe lửa

Tuy rằng tâm tình cả hai đều khó chịu nhưng thân là bác sĩ chủ nhiệm khoa, hơn nữa đáng người của Giang Nhất Thiên cao lớn hơn, khí thế của hắn rõ ràng đã làm cho Diệp Quảng Nho đang đứng đối diện phải khiếp sợ

“ Chẳng lẽ bác sĩ lại không có lúc nhầm lẫn? Ta cũng đâu có phải thánh nhân.” Diệp Quang Nho cắn bản vẫn còn muốn cãi lại nhưng thấy trên mặt hắn hiện lên sự nguy hiểm, tìm lòng không được Diệp Quảng Nho bắt đầu sợ hãi “ Đây là ánh mắt gì? Giang Nhất Thiên, người.....người muốn thế nào?”

“ Muốn như thế nào? Chuyện này đương nhiên là trách nhiệm của ta, hảo hảo giáo huấn người.” Giang Nhất Thiên đột nhiên xông đến, tốc độ của sét so với hắn cô lẽ cũng không kịp, bắt lấy người đang muốn bỏ trốn, nhả mày, nghiến răng “ Đã sớm cảnh cáo người, tháng này nếu vì người mà khoa chúng ta lại bị trách cứ thì ta nhất định sẽ không tha cho người! Lại đây cho ta!”

Nhìn không ra nam nhân mặc áo blu trắng lại có thể tỏa ra khí lực như vậy, nắm lấy cổ tay của vị nam nhân kia, dễ dàng liền đem tay phải của đối phương vặn ra đằng sau lưng

“ A! Dừngdừng tay!” Diệp Quảng Nho vì đau mà kêu to, phát hiện ra chính mình đang bị đẩy lên giường chuẩn đoán phía sau, đôi mắt xinh đẹp lộ ra tia hoảng sợ

“ Được rồi! Được rồi! Ta nhận sai mà còn không được sao? Giang Nhất Thiên, không, Giang chủ nhiệm, người đại nhân đại lượng, ta là hậu bối, a a a...đau quá...”

“ Người mà cũng biết đau?” vị nam nhân chủ nhiệm khoa tở ra tia khinh thường, nhếch môi lên biểu lộ lên sát khí, “ Nếu nói như thế nào người cũng không nghe, như vậy chủ nhiệm khoa là ta sẽ tìm được phương pháp dạy dỗ người thật tốt. Cái tên không để ý đến cảm nhận của người bệnh này, vậy cho thân thể người thủ một chút cảm giác khổ sở khi bị người ta dùng dụng cụ kiểm tra.”

Bằng ưu thế áp đảo của mình, đem thân thể thon dài mảnh khảnh của Diệp Quảng Nho áp lên trên giường chuẩn đoán, hơn nữa ngay tại chỗ lấy tài liệu, nhân tiện lấy băng gạc gắt gao đem hai tay của hắn buộc ra sau lưng

Sắp sửa “ Giáo dục” mà đối phương đang bị trói nên không thể nào trốn thoát được, Giang Nhất Thiên đem tất cả dụng cụ khám và chữa bệnh tuyến tiền liệt đặt lên giường chuẩn đoán

Diệp Quảng Nho cố gắng ngẩng đầu giãy dựa trên giường, kinh hãi trừng mắt nhìn hắn “ Không phải làm như vậy” Ta đã làm sai, ta nhận sai mà vẫn không được sao? Giang chủ nhiệm, Giang lão đại...Ta không dám, thật sự không dám! Không bao giờ...sẽ không để bệnh nhân trách cứ nữa, xin hãycho ta một cơ hội!”

“ Cơ hội, người đã dùng hết rồi” Giang Nhất Thiên vẫn tiếp tục đùa nghịch với dụng cụ

Cắm điện, điều chỉnh số liệu, đem hai cây kim thăm dò ra dùng cồn khử trùng

Động tác phi thường thuần thục, làm cho Diệp Quang Nho cảm nhận thấy tại vị sắp đến

Tách

Căn bản chỉ là âm thanh của dụng cụ cũng đã làm hắn sợ phát run

“ Không cần!” Thấy Giang Nhất Thiên cầm hai cây kim thăm dò tới gần, Diệp Quảng Nho liều mạng kêu to “ Giang Nhất Thiên, nếu người dám làm vậy với ta, ta sẽ bảo cha ta đuổi người! Ta sẽ bảo cha ngày mai, không, buổi tối nay liền đem người đuổi đi! Người dám?”

“ Đừng có mơ.” Giang Nhất Thiên cười nhạt “ Viện trưởng đem người chuyển tới phòng ta, chính là muốn ta đem người dạy dỗ lại”

“ Đây mà là giáo dục? Đây là ngược đãi? Người là tên cuồng ngược đãi”

Giang Nhất Thiên tâm tắc lắc đầu “ Xem ra chẳng những y thuật của người cần cải tiến, đến ngay cả lễ phép cơ bản cũng phải học lại, nếu không, người căn bản là không có tư cách mặc chiếc áo blu này.”

“ Phì! Người mới là người không có tư cách, cha ta chính là người thuộc giới yA!”

Hắn không biết chính mình đã chọc tức Giang Nhất Thiên ở đâu

Giang Nhất Thiên giận đến tái mặt, cầm lấy vạt áo của hắn, xoạt! không một chút lưu tình liền đem chiếc áo xé rách

Tiếng vải rách hai lần vang lên

Quần áo bên trong áo blu trắng cũng cùng chung số phận, cúc áo rơi loạn trên mặt đất

Đầu vú phần hồng liền lộ ra, hung hãn bị nắm lấy như một loại trừng phạt

“ ÔBuông ra, đau quá!”

“ Ai không có tư cách mặc áo blu trắng này?” dùng ngữ khí trầm thấp chất vấn hắn, tay dùng lực rồi lại buông ra

Nhũ hoa trần cảm bị véo làm cho sưng đỏ, Diệp Quảng Nho từ nhỏ đã được nuông chiều, do bị đau mà không ngừng vịn vẹo

Lúc này, hắn đương nhiên sẽ không lựa chọn giống như đứa ngốc thà chịu chết chứ không chịu khuất phục, chạy nhanh đầu hàng ‘ Ta....Ta sai rồi....Ồ....Là ta, là ta được rồi? Van cầu người buông tay....Người nói cái gì thì chính là cái đó, ta nghe lời người còn không được sao?’ giọng điệu năn nỉ.

“ Sẽ thật nghe lời?”

“....”

“ Phải không?” Nam nhân dùng hai ngón tay kẹp chặt, lại dung hăng kéo lấy thù du ướt át

Vừa đau lại vừa tức, vừa cảm thấy khoái cảm mà dòng điện mang lại, kích đánh vào đầu dây thần kinh.

“ A a a” Diệp Quảng Nho vịn vẹo khuôn mặt xinh đẹp, dứt quãng cầu xin tha thứ “ Giang....Ồ.....Ta nghe.....Ấn ô! Cầu người buông tay, bị người niết hư mất rồi.....Ta sẽ nghe lời...”

“ Hừ, bây giờ mới chịu nghe lời, muộn rồi!” đối mặt với tên cấp dưới, người đã làm mình tức điên không biết bao nhiêu lần, Giang Nhất Thiên lửa giận điên cuồng, không thể áp chế được nó, hắt ở trước mặt bệnh nhân và cấp dưới đã phải bảo trì đủ loại văn nhĩ để ngụy trang, nhưng hiện tại đã bị đốt sạch không còn một chút dư thừa

Hiện tại chỉ còn bản năng tiềm tàng trong huyết thống – thủ đoạn lấy bạo khống chế bạo của Giang gia

Khác với Diệp Quảng Nho, Giang Nhất Thiên đối với các dụng cụ khám chữa bệnh mỗi cái đều phi thường có kinh nghiệm

Nhìn điệu bộ cầm hai cây thăm dò của hắn, đã biết là không phải hù dọa người

“ Ta đã nói là ta sẽ nghe lời người rồi, người con muốn thế nào nữa? Uy uy....Người....Người không được xằng bậy a! Không được đến gần đây!”

Áo blu trắng cũng sơ mi đã bị xé mở, trông như mớ lộn xộn đang bị vướng trên cánh tay, Giang Nhất Thiên vừa mới “gia tăng trừng phạt”, đóa hoa nhỏ bị nhéo đỏ bừng lên, đứng thẳng hơi hơi run rẩy, lộ ra tia sợ hãi

Nhìn thấy Diệp Quảng Nho hết lần này đến lần khác bị mình cảnh cáo làm cho sợ hãi, bản tính tà ác của Giang Nhất Thiên đã bao trùm tất cả những lý tưởng chữa bệnh cứu người cao thượng, bỗng nhiên một tia khoái cảm bắt đầu dâng lên

Người này, nếu không hảo chỉnh sửa một chút, thì còn tưởng ta là chủ nhiệm giả

“ Người học y nhiều năm như vậy chính là vì muốn được ở gần nữ nhân, đúng không?” Một khi đã quyết định, thì làm luôn, Giang Nhất Thiên trở về với vẻ dạng bình tĩnh làm cho kẻ khác run lên như cây sậy

Khuôn mặt tuần tú ngày thường luôn cẩn thận tỉ mỉ mà trườn ra, khoe miệng nhếch nhếch lên một tia tiểu ý, mang theo một tia nguy hiểm

Trong phút chốc, Diệp Quảng Nho cả người dựng tóc gáy

“ Ta....Ta...Chủ nhiệm Giang, người hãy nghe ta nói, lần này ta thực sự biết mình đã sai, ta cũng không dám....ko nghe lời cảnh cáo của người”

Giang Nhất Thiên đối với bộ dạng vội vội vàng vàng giải thích của người kia căn bản là không để ý, chậm chậm thở dài “ Muốn ở gần phụ nữ cũng là chuyện thương tình, bất quá, người học bao nhiêu năm trong viện y như thế nào ngày cả dụng cụ khám chữa bệnh tuyến tiền liệt cũng không biết dùng vậy? Hiện tại trong viện y không cần phải thông qua thi cử mà tốt

nghiệp luôn sao?”

“ Kiểm tra thì có thể tìm người khác thi hộ mà.....Ách ta là nói.....Ta thi chỉ cần làm bài tập quen tay là được”

“ Ừm, cũng có lý” Giang Nhất Thiên gật gật đầu tỏ vẻ tán thành

Nhìn thấy Giang Nhất Thiên thái độ trở nên dịu đi một chút, Diệp Quảng Nho liền thở phào nhẹ nhõm

“ Kỳ thật, sử dụng dụng cụ chữa bệnh, cũng cần phải làm cho quen tay” Nhưng ngay sau đó, Giang Nhất Thiên liền thay đổi, giọng điệu trở nên có chút gian tà, lộ ra mỉm cười “ Chủ nhiệm Giang ta hôm nay liền tự mình đích thân làm người mẫu cho người một chút” Quơ quơ cây kim thăm dò đã được khử trùng ở trên tay

Diệp Quảng Nho ánh mắt trừng lớn đến cực điểm, một lát sau, kêu gào thảm thiết “ Giang Nhất Thiên! Người tới thật? Người dám? Ta muốn cha của ta...”

“ Lời vô nghĩa đó người vừa rồi đã nói một lần” Giang Nhất Thiên cời nhạo “ Rảnh rồi làm ồn, không bằng để chút tinh thần hảo hảo học bài, được đích thân ta một mình giảng bài cho a”

Đem ý định trốn khỏi giường của Diệp Quảng Nho dễ dàng đem trở về, Giang Nhất Thiên giữ hai tay bị trói chặt đang giãy giụa của hắn, lại chọn hai đoạn băng dính y tế, một lần nữa đem hai tay của hắn trói lại một bên.

So với lần đầu tiên càng chặt hơn.

Diệp Quảng Nho tựa như rất sợ đau, cổ tay bị giữ ở đằng sau, lập tức nước mắt lưng tròng, kích động mà lắc đầu, “Buông ta ra! Buông ta ra! Ta không muốn nhốt trong phòng tối! Không muốn ở trong phòng tối!”

“Ai muốn nhốt người trong phòng tối?” Giang Nhất Thiên trầm thấp cười rộ lên, “Chỉ là cho người đi học thôi.”

Thậm chí ngay cả quần áo, Diệp Quảng Nho cũng không tuân thủ như các bác sĩ bình thường khác, áo blu trắng tùy tiện mặc thoải mái với quần jeans. Hai chân vừa dài lại vừa thon, Giang Nhất Thiên chỉ tốn một chút sức, liền đem quần jeans cùng quần lót trên người lột xuống.

Bộ dạng đáng yêu vì sợ mà phát run không hề được che giấu mà lộ ra.

Giang Nhất Thiên có chút kinh ngạc, làm bác sĩ chủ nhiệm khoa nam tiết niệu, hẳn không biết mình đã xem qua hạ thể của bao nhiêu người bệnh, nhưng bộ phận của tên Diệp Quảng Nho, tên công tử bột này lại có vẻ vô cùng sạch sẽ và non nớt.

Da thịt bao quanh nhục hành có một màu hồng tươi nhàn nhạt, giống như là hấp dẫn người ta vì tò mò mà sờ một cái.

Giang Nhất Thiên dù sao cũng cảm thấy, những nam nhân thường cùng phụ nữ lâu lổ, màu sắc của địa phương họ đều tương đối thâm, đen đen bần bần. Nhưng Diệp Quảng Nho, lại hoàn toàn tương phản

“Nhìn cái gì?” Phát hiện Giang Nhất Thiên nhìn chăm chăm vào hạ thể của mình để đánh giá, Diệp Quảng Nho vừa tức vừa thẹn, đem hai chân khép lại.

Động tác vô thức này, vừa làm cho Giang Nhất Thiên buồn cười, lại còn làm cho Giang Nhất Thiên sinh ra một tia khác thường.

Không biết khi cương lên, thì khuôn mặt tuần tú tràn ngập khí chất y sư nhả nhận gạt người này, sẽ lộ ra cái vẻ mặt dục tiên dục tử như thế nào?

Giang Nhất Thiên tim đập thành thịch

“Người nói đúng, bây giờ không phải thời điểm để xem chỗ đó.” Giang Nhất Thiên cầm cây thăm dò thật dài tiến sát lại, lần này mỉm cười có pha lẫn chút mập mờ, “Chúng ta hẳn là phải nghiêm túc nghiên cứu nơi này.”

Đem Diệp Quảng Nho ném xuống, làm cho hắn nằm úp nằm sấp trên giường điều trị, Giang Nhất Thiên nhìn thấy trong cái khe giữa hai khe mông là nhan sắc tươi tắn của mật huyết

“A!”

Thăm dò dọc theo viền kẽ mông, ngừng lại một chút, bắt đầu trong cú động chậm rãi mà xâm nhập.

Mặc dù rất nhẹ nhàng tiến vào, nhưng cảm giác mãnh liệt khi cái mông mình bị xâm phạm làm cho Diệp Quảng Nho nghẹn ngào bật dậy, “Không được... A a... Ta ...Ta thật sự sau này sẽ hảo hảo khám bệnh... Ô! Chủ nhiệm Giang...”

“Thực không nghĩ ra, bác sĩ Diệp Quảng Nho dễ khóc như vậy a.” Giang Nhất Thiên tấm tắc lắc đầu.

Đỉnh là nửa vòng tròn, cảm giác cây kim loại thăm dò lạnh lẽo, vô cùng chuẩn xác mà đặt ở vị trí chết người.

Giống như tia chớp bỗng nhiên đánh vào chỗ sâu trong cơ thể, Diệp Quảng Nho cơ hồ từ trên giường điều trị nhảy dựng lên.

“A!”

“Kêu cái gì? Đây là vì người trong cơ thể người bệnh đâm đến nửa ngày cũng tìm không thấy tuyến tiền liệt.” Giang Nhất Thiên một bên dùng ngữ khí đứng đắn thuyết giáo. Một bên đầu nghịch cây kim loại thăm dò, giống như hướng dẫn, không ngừng ấn vào cái điểm nhỏ mãi cảm nổi lên.

Niêm mạc bao trùm xung quanh hạ thể, bị đùa giỡn không thương tiếc, lập tức làm cho có phản ứng.

Diệp Quảng Nho chặt vật cảm thấy chuyện càng ngày càng không ổn.

“Ồ~~~~a! Dừng tay! Không nên đâm nữa! Ta... Ta đã muốn ... đã muốn...”

Hạ thể Diệp Quảng Nho biến hóa, Giang Nhất Thiên cũng đã thấy.

Chỉ là sử dụng thiết bị đơn giản, đã khiến cho nam nhân có huyết thống của vị y sư nổi tiếng ghen ngào mà cương rồi, loại cảm giác mạnh mẽ không chế giống như chà đạp này, làm cho hạ phúc của Giang Nhất Thiên banh ngành lên.

Hắn tin chắc chính mình không có cái loại khuynh hướng thích đả đả sát sát bạo lực kiêm gốc nghề giống lão cha, lại càng không phải thích ngược đãi điên cuồng.

Bất quá, Diệp Quảng Nho làm cho hắn đâm đầu vào rắc rối, đem khoa của hắn quấy nhiễu, có lẽ không khó để giải thích cái khoái cảm kì dị này.

“Như thế nào? Đã nhớ kĩ vị trí tuyến tiền liệt chưa?”

“Nhớ kĩ! Nhớ kĩ! Nhanh lên... Nhanh rút ra đi!”

Đầu trụ thăm dò hình bầu dục cắm vào dũng đạo, lộ ra một phần bên ngoài cơ thể, dựng thẳng đầy dâm mỹ, hiện ra tại ngay dưới tầm mắt Giang Nhất Thiên.

Yết hầu Giang Nhất Thiên bắt đầu căng thẳng.

Diệp Quảng Nho bắt đắ dĩ dựa vào giường khám bệnh, cũng không biết chính mình từ học trò biến thành con mồi của nam nhân, còn đang đứt quãng mà nhần mạnh, “Chủ nhiệm Giang, ta nhớ kĩ, thật sự, thật sự... Không lừa người, chủ nhiệm Giang.” Để nhanh lên một chút thoát khỏi sự tra tấn của cây thăm dò trong mông, Diệp Quảng Nho cố gắng nói về đáng thương cùng tôn kính Giang nhất Thiên lên một chút.

“Nhìn không ra, người thật là học trò thông minh mà.” Giang Nhất Thiên cười lạnh, “Bắt quá bác sĩ huấn luyện đạt hay không đạt tiêu chuẩn, chính là dính dáng đến an toàn của người bệnh, không thể chỉ nói bằng miệng, phải kiểm tra mới được.”

“Kiểm... Kiểm tra?”

Không thể nào?

Năm đó ở trường y, Diệp Quảng Nho trong bài thi cơ bản là nhờ người thi hộ, còn có giáo sư là bạn học của cha “Bồi dưỡng trước khi thi”, nói trắng ra chính là tiết lộ một chút đề thi...

Diệp Quảng Nho cũng không phải là học trò nhiệt tình với thi cử!

“Đương nhiên là kiểm tra, chẳng lẽ người nghĩ rằng ta chỉ dạy người như vậy, lại dễ dàng đem người, cái loại không học vẫn không nghề nghiệp thả ra khám cho người bệnh?”

Giang Nhất Thiên đem cổ tay bị trói của hắn cởi ra.

Này cũng không phải là định buông tha Diệp Quảng Nho, mà là vì tiết mục tiếp theo tính chất càng kích thích. Diệp Quảng Nho hai tay vừa được giải phóng, lập tức dùng cả tay chân muốn chạy trốn khỏi giường bệnh. Nhưng mũi chân còn không chưa đủ chạm tới sàn, lại bị Giang Nhất Thiên bắt lấy túm ngay về giường, nhân tiện tách hai chân hắn ra hai bên giường bệnh.

Vì trừng phạt hắn mưu toan đào tẩu, Giang Nhất Thiên nắm lấy phần thăm dò lộ ra bên ngoài, không chút thương lượng mà ấn sâu vào bên trong.

“Ô!” Diệp Quảng Nho thiếu chút nữa bị hắn lộn đến phát khóc.

“Còn trốn lần nữa, ta đem cây thăm dò toàn bộ cắm vào, toàn bộ...trăm phần trăm.”

Trước lời uy hiếp đáng sợ của hắn, Diệp Quảng Nho không dám lại làm bừa.

“Bây giờ bắt đầu kiểm tra, tam tâm lưỡng ý cho ta, cái mông nhếch lên trên.” Giang Nhất Thiên lấy tay đánh ba một tiếng lên cái mông Diệp Quảng Nho, dùng ngữ khí dạy người, ra

lệnh Diệp Quảng Nho ở trên giường bệnh, bày ra tư thế quỳ, “Người không phải nói nhớ kĩ vị trí tuyến tiền liệt sao? Dùng cây thăm dò chỉ đến đó cho ta.”

“A?”

Ba! Lại một cái đánh, rơi lên cái mông trắng nõn đang cố gắng vểnh lên.

“A cái gì? Hay là vừa mới làm đã quên? Tuyến tiền liệt ở chỗ nào? Dùng cây thăm dò chỉ ra, đúng vị trí coi như người đạt tiêu chuẩn.”

“Ta không...”

“Không cái gì? Lại không nhớ rõ rồi sao? Đáng giận, người căn bản không có dụng tâm học, chủ nhiệm khoa là ta đang bận rất nhiều việc!” Rõ ràng là không cảm thấy tức giận, nhưng Giang Nhất Thiên lại cố ý dùng giọng bất mãn để nói chuyện.

Hắn biết như vậy sẽ làm cho Diệp Quảng Nho vừa bị giáo huấn sợ hãi.

Cái này tên học trò từ khi sinh ra đã được chiều chuộng coi trời bằng vung hiện tại cuối cùng cũng biết thế nào là tôn kính cấp trên rồi. Bất quá quan trọng nhất là, Diệp Quảng Nho hai mông trần trụi, bộ dáng bị cây thăm dò đang cắm vào một nửa thật dâm đáng, kích thích khoái cảm vô hạn của Giang Nhất Thiên.

Y kim lòng không được, càng nghĩ càng muốn nhiều hơn.

“Được rồi, bản chủ nhiệm dạy người thêm một lần.” Sau khi tùy ý đánh thêm vài cái vào cái mông trắng mềm, Giang Nhất Thiên lần nữa quyết đoán cầm lấy cây thăm dò, di chuyển, làm cho đầu kim loại hình tròn hung hăng đè vào trên một điểm.

“Ô... Không... Không nên...!”

“Chính là điểm này, hiểu chưa? Lúc đè xuống, người bệnh sẽ có cảm giác kích thích mãnh liệt, hiểu không?”

“Hiểu... A ~ đã hiểu! Dừng lại... Xin người...”

“Tốt, bây giờ đến lượt chính người thao tác.” Giang Nhất Thiên buông thăm dò ra, “Nhanh lên một chút, kiểm tra bắt đầu, cho người, ừ, ta khoan dung cho người một chút, thời gian làm là mười phút đi.”

Hắn lui ra phía sau từng bước, khoanh tay lại, dù bạn vẫn ung dung chờ đợi.

Diệp Quảng Nho cứng nhắc quỳ gối trên giường.

Vị công tử này của viện trưởng này chưa từng bị đối xử vô tình như vậy, hơn nữa lại bị tra tấn một cách biến thái, cha không ở bên để bảo vệ, ác ma trước mắt, mặc dù là học trò của cha, bắt quá thoát nhìn cũng không giống những giáo sư trong quá khứ đều nể mặt cha mà buông tha cho mình.

Lần này thật sự là chọc nhâm người.

Bởi vì thật sự sợ hãi khi bị Giang Nhất Thiên đem cây thăm dò cắm toàn bộ vào mông, Diệp Quảng Nho không dám lại nhân cơ hội này để đào tẩu. Chính là phải làm trước mặt nam nhân đang nhìn chăm chăm kia, chính mình dùng thăm dò sát nhập vào mông chạm tới cái địa phương kia, thật sự là ...

Giang Nhất Thiên giơ tay lên, nhìn thoáng qua đồng hồ, “ Ân, đã qua hai phút rồi. Người là định nộp giấy trắng sao, bác sĩ Diệp Quảng Nho? Nếu kiểm tra thất bại, ta sẽ cho người học bổ túc một phen.”

Lời nói mang hai tầng ý nghĩa, làm cho Diệp Quảng Nho kinh hãi.

Diệp Quảng Nho quay lại, lặng lẽ quan sát sắc mặt Giang Nhất Thiên. Cái kia lãnh đạm, thoát nhìn rất vô tình, làm cho tâm Diệp Quảng Nho trầm xuống một bậc.

Thật sự là đáng sợ, nói không chừng tên kia thật sự là người nói được và làm được.

Đối với Diệp Quảng Nho, không nhiều người có thể uy hiếp được hắn nói chỉ là thật sự thực hiện, nhất là cha hắn, mặc kệ phạm bao nhiêu lỗi lầm, chính mình chỉ cần giở vài chiêu võ thuật đẹp mắt là có thể lừa gạt.

Hắn không biết, hiện tại Giang Nhất Thiên đang nhìn chăm chăm vào mình, chờ đợi mình “làm bài thi” và còn đang kiệt lực kiềm chế dục vọng mãnh liệt.

Diệp Quảng Nho cơ hồ xích lõa, quỳ gối trên giường, bộ dáng cái mông chật vật mang theo cây thăm dò lại dẫn dụ dục vọng của nam nhân trước mắt, khắc chế như thế nào cũng không có cách dập tắt dục vọng ấy

“Người như thế này xem như bỏ thi rồi? Ân?” Thanh âm của Giang Nhất Thiên, bởi vì tình dục mà trở nên trầm thấp.

Diệp Quảng Nho nghe xong, lại bị lầm tưởng cho rằng người kia tức giận nghiêm trọng hơn. Phát hiện Giang Nhất Thiên đang tới gần mình, Diệp Quảng Nho mãnh liệt sợ hãi đến phát run, “Đừng! Ta ta... Ta làm...”

Những lời này làm cho Giang Nhất Thiên đáng sợ như ma quỷ kia dừng lại, nhưng Diệp Quảng Nho biết, đây chỉ là tạm thời, nếu không có điểm “thành ý” nào, nói không chừng Giang Nhất Thiên thật sự thực hiện lời hứa “Trăm phần trăm kia.”

Vì cái tên bác sĩ chết tiệt đại gian ác kia, Diệp Quảng Nho chỉ có thể đối với chính mình dặn dò một lần nữa đạo lý “kẻ thức thời mới là trang hào kiệt”, chật vật vươn tay ra sau lưng, sờ soạn tìm đến phần cây thăm dò còn đang lộ ra bên ngoài cơ thể.

“Ân...”

Miễn cưỡng cầm lấy thăm dò, động tác nhỏ như vậy, cũng làm cho hắn cảm giác khác thường.

Ánh mắt của bác sĩ chủ nhiệm đang dừng trên người Diệp Quảng Nho, giống như lửa thiêu làm mặt Diệp Quảng Nho đỏ tới mang tai.

Sau khi tùy tiện di chuyển cây thăm dò một chút, Diệp Quảng Nho dường như lập tức hoàn thành nhiệm vụ liền buông tay, “Chính là nơi này.”

“Đúng vị trí chưa?”

“Đương nhiên là đúng... đúng rồi.”

“Chạm vào rồi sao?”

Mặc kệ Giang Nhất Thiên hỏi cái gì, Diệp Quảng Nho đương nhiên đều là không ngoại lệ đưa ra đáp án tốt nhất, “Chạm, tuyệt đối chạm rồi. Ta có thể rút nó ra được chưa?” Chờ mong nhìn Giang Nhất Thiên.

“Không được. Người tìm không đúng vị trí, làm lại.”

Diệp Quảng Nho vừa sợ vừa tức mà ngẩng đầu, “Rõ ràng tìm đúng!” Nếu không vì đánh không lại Giang Nhất Thiên, thì Diệp Quảng Nho đã sớm dùng vũ lực rồi.

Hiện tại chỉ có thể để trần cái mông mà cùng tên chủ nhiệm điên này nói những loại đạo lý chó má!

Giang Nhất Thiên hung hổ tự đắc nói, “Nếu như tìm đúng rồi, tuyển tiền liệt đã bị kích thích, nam nhân sẽ cương lên.”

“Ta đã có... có...” Diệp Quảng Nho khó có thể nói ra khỏi miệng.

“Có cái gì? Đã cương rồi sao? Chỉ có thể tính một nửa thôi, nói không chừng chỉ là kết quả của việc bộ phận của người cọ xát vào giường bệnh, cũng không thể nói rõ là người tìm được tuyển tiền liệt rồi.”

Diệp Quảng Nho quả thực tức đến ngất xỉu đi, “Cái gì cọ xát vào giường? Rõ ràng là vì tuyển tiền liệt bị kích thích!” Lớn tiếng giải thích, Diệp Quảng Nho chịu không được mà trên giường bệnh bật thẳng dậy.

“Nằm sắp xuống!” Giang Nhất Thiên cất cao âm điệu, uy hiếp quát khê, “Nếu không nghe lời, người liền ngay cả cơ hội thi lại cùng đừng hy vọng có!”

Cảm giác áp bách nặng nề, làm cho Diệp Quảng Nho không thể không phục tùng ý tứ của tên chủ nhiệm ác ma kia

“Y học là một môn khoa học, phải có bằng có cứ, muốn cho ta tin người tìm đúng tuyển tiền liệt, đem chứng cứ tuyển tiền liệt bị kích thích cho ta xem.”

Diệp Quảng Nho lộ ra vẻ mặt không ổn, “Cái gì chứng cứ?”

“Cương, tuyển tiền liệt khi bị kích thích đặc biệt thì sẽ chảy ra dịch, còn có, bắn tinh.”

“Người... Người biến thái!” Diệp Quảng Nho hồng từ trán đến cổ, lại từ cổ hồng đến khắp ngực, một lúc lâu sau, chợt gào lên một tiếng, nhảy xuống khỏi giường bệnh, một bên chạy trốn, một bên đem cây thăm dò trong hông cắn răng một hơi rút ra rồi vút trên mặt đất.

Giang Nhất Thiên cứ chậm rãi chờ, đến khi hắn chạy đến trước cửa phòng, mới một lần nữa bắt hắn lại.

“Bác sĩ Diệp Quảng Nho, thành tích kiểm tra của người vừa rồi vốn là số không.” Giang Nhất Thiên đem băng dính y tế xé ra giều cột lắc lắc, “Trong khoa cử nhiên có một bác sĩ thành tích không ra gì như vậy, quả thực là sỉ nhục khoa nam tiết niệu. Bác sĩ chủ nhiệm ta đây phải dùng loại phương pháp gì, mới có thể làm cho người lạc lối biết quay đầu đây?”

Thời gian nói chuyện ngắn ngủi, đồng thời nhanh chóng dùng băng dính y tế đem hai tay Diệp Quảng Nho đang nằm ngửa tách ra, buộc chặt tai hai bên của giường bệnh.

Băng dính y tế và giường bệnh của bệnh viện Tế Sinh đều là đồ dùng đắt tiền, vô cùng chắc chắn, Diệp Quảng Nho căn bản không có trông chờ vào việc chạy thoát.

Bởi vì bị đổi tư thế sang nằm ngửa, Giang Nhất Thiên liền tách hai chân thon dài của Diệp Quảng Nho ra, đồng thời giơ lên cao, đè tới trước ngực.

Diệp Quảng Nho bị ép trở thành giống như con ếch đang ngửa mặt lên trời, lọt vào tư thế dễ bị xâm phạm nhất. Khí quan cùng tiểu huyết ngưng ngừng phía sau, cùng vì tư thế dâm tà như vậy mà trần trụi trước mắt Giang Nhất Thiên.

“Người... Người muốn làm cái gì?” Diệp Quảng Nho sắc mặt tái nhợt.

Hắn dùng đồng tử đen nhánh đã bị sợ hãi mà nhìn lên Giang nhất Thiên, nguyên bản tính kiêu ngạo kia đã sớm bị biến mất không còn một chút dư thừa, khuôn mặt kinh hoàng thất thổ lộ ra tia đáng thương.

Giang Nhất Thiên đột nhiên phát hiện chính mình có chút mềm lòng.

Người này không đáng để mềm lòng.

Giang Nhất Thiên biết rõ tên kia có bao nhiêu ngu dốt, mặc kệ khuyên bảo cảnh cáo như thế nào, Diệp Quảng Nho căn bản không có sự tự giác của một bác sĩ, không để sinh mạng bệnh nhân vào trong mắt, cả ngày chỉ biết cùng các y tá liếc mắt đưa tình, vào trường y thì dựa vào quan hệ để qua kiểm tra, khám cho bệnh nhân thì không biết lại giả bộ mình biết, còn giấu cợt hạ thân của bệnh nhân quá nhỏ!

Nhưng hiện tại, biết rõ tên kia là kẻ đáng giận, nhưng lại thấy khuôn mặt xinh đẹp mang theo cầu khẩn, liền không nhịn được nghĩ muốn... an ủi hắn.

“Người không biết ta định làm gì sao?” Giang Nhất Thiên nhếch môi.

Diệp Quảng Nho cũng không phải kẻ ngốc, hắn dùng đầu gối cũng có thể đoán được, “Ta... Ta sẽ không bỏ qua cho người.” Ngữ khí nơm nớp lo sợ, giống như con thỏ con bị con sói lớn uy hiếp.

Giang Nhất Thiên bật cười.

“Ngu ngốc, vào thời điểm này, những lời uy hiếp đều vô dụng nó chỉ có thể dẫn dụ ham muốn của nam nhân thôi.” Giang Nhất Thiên nhịn không được liền cúi đầu, yêu thương mà hôn nhẹ lên gương mặt đang tức giận mang theo những giọt nước mắt chảy dài xuống hai bên má

Cảm nhận được da dẻ Diệp Quảng Nho rất tốt, hôn lên lành lạnh, vừa mềm lại vừa trơn, Giang Nhất Thiên nguyên chỉ định hôn một chút lên khuôn mặt kia, nhưng sau lại chuyển mục tiêu lên đôi môi.

Đôi môi như cánh hoa đang sợ run, cứ nhiên so với phụ nữ lại có hương vị ngọt ngào và mềm mại hơn

Giang Nhất Thiên tinh tế nhắm nháp, phát hiện Diệp Quảng Nho tựa hồ nghĩ muốn tách ra, liền lấy tay nhẹ nhàng xoay cầm hắn. Lực cũng không lớn, mục đích chính chỉ là để không cho hắn né ra, cũng không muốn làm đau hắn.

Giang Nhất Thiên không ngừng dùng môi cùng đầu lưỡi khiêu khích đối phương, nụ hôn như đang kích thích các giác quan. Cũng giống như con ong quần quýt lấy nụ hoa, bám riết không tha mót vào từng chút từng chút một phần cánh hoa, bắt bọn nó theo tự nhiên vì bị hôn mà trở nên xinh đẹp ướt át.

“Ân...” Diệp Quảng Nho chậm rãi thở dốc.

Hắn lúc đầu là muốn trốn, nhưng khi môi chạm môi, cảm nhận được cảm giác mình không ngừng được truyền nhiệt lượng thật sự tuyệt vời, hắn cảm giác mình bị hôn rất kỹ, từng chút từng chút bị xâm nhập.

Thì ra hôn môi cũng là một loại hưởng thụ.

“Ngoan, hé miệng ra.” Tiếng nói tràn đầy sự hấp dẫn từ từ được truyền vào tai.

Diệp Quảng Nho đã bắt đầu mê man chậm rãi mở hai mắt ra, nam nhân ở trên, vẻ mặt thực sự dịu dàng.

Bên ngoài lí trí cất lực kêu gọi, cũng chỉ như làn khói nhẹ nhàng, hắn mờ mịt trong chốc lát, liền nghe theo nhu cầu của thân thể, ngoan ngoãn đem khớp hàm mở ra.

Ngửa đầu lên, giống như con cừu nhỏ được đưa đến cửa.

Giang Nhất Thiên liền vui mừng, hắn không nghĩ tới phương diện này Diệp Quảng Nho cứ nhiên ngây ngô như thế.

Quả thực chính là không hề kinh nghiệm, kinh nghiệm hôn môi đây đưa như vừa nãy cũng chưa từng có.

Diệp Quảng Nho luôn muốn đi vào khoa nữ tiết niệu, cả ngày đem thời gian cùng tinh lực đi

lừa nữ nhân, nhưng kinh nghiệm lại không có? Thật sự rất kỳ quái rồi!

Chẳng lẽ hẳn là giả vờ?

Mở khai khớp hàm, dò xét tìm kiếm, dường như đã bắt được đầu lưỡi mềm mại.

“Ân.... ô...” Diệp Quảng Nho phát ra tiếng rên rỉ rất nhỏ.

Bên trong khoang miệng được âu yếm hết sức dịu dàng, từng đợt sóng vui sướng trong cơ thể dường như nổi lên.

“Hưởng thụ như vậy a.” Giang Nhất Thiên mỉm cười nói nhỏ.

Bàn tay lần xuống phía dưới, cầm lấy ngọc hành xinh đẹp đã đứng thẳng hơn nữa. Làn da Diệp Quảng Nho thật sự rất thích, cho dù là ở chỗ này, cảm giác nắm vào cũng không giống người thường.

Giang Nhất Thiên dùng lòng bàn tay bao bọc nó, trên dưới xoa nắn, làm cho chỗ đó đang nằm trong lòng bàn tay tăng thêm một vòng, trở nên to lên.

Đỉnh bắt đầu chảy ra dịch thể trong suốt.

“Ô... Ân ân” Bị hôn môi, đồng thời cảm giác hạ thể bị trêu đùa làm chấn động, hốc mắt Diệp Quảng Nho liền ướt át.

“Xem, dịch chảy ra rồi.” Giang Nhất Thiên dùng ngón tay cái đề lên linh khẩu nho nhỏ, chậm rãi bịt lại.

Khí quan bị nam nhân đùa bỡn, vừa nhục nhã, nhưng Diệp Quảng Nho lại cảm thấy một loại kích thích trước nay chưa từng có.

Tại sao lại như vậy?

Bị ép tiếp nhận vuốt ve cùng hôn hôn, cái loại cảm thụ vừa nghi hoặc lại vừa mê hoặc này, dần dần chìm đắm trong đó, quả thực thoải mái không thể tự kiềm chế rồi.

Bị Giang Nhất Thiên kiên nhẫn vuốt ve, Diệp Quảng Nho phát ra tiếng rên rỉ vui vẻ không hề che dấu.

Không ngừng chảy ra chất lỏng trong suốt, làm ẩm ướt đầu ngón tay Giang Nhất Thiên.

Ngón tay từng bước mang đến cảm giác kích thích, làm cho Diệp Quảng Nho mãnh liệt vịn vẹo ngồi dậy. Hắn di chuyển hai cổ tay, cố gắng tự mình giải quyết loại nóng bỏng này, nhưng bị băng dính y tế dính chặt không cách nào giã ra.

Giang Nhất Thiên nhếch môi dương dương tự đắc

Diệp Quảng Nho phản ứng vừa thảng thối lại vừa non nớt, làm tâm tình của Giang Nhất Thiên vô cùng tốt.

Không ngừng vịn vẹo, lồng ngực trắng nõn hơi hướng lên trên lôi kéo sự chú ý, Giang Nhất Thiên cúi đầu, ngậm lấy một đóa hoa nhỏ đỏ tươi, nhẹ nhàng kéo ra ngoài.

Trên đỉnh đầu, đột nhiên truyền đến tiếng hít vào của Diệp Quảng Nho.

“Không... Không nên...”

“Không nên? Đây chính là lời của những nữ nhân khẩu thị tâm phi hay dùng nhất.” Giang Nhất Thiên chế nhạo.

Răng nanh nhả ra, lộ ra đầu lưỡi, cường ngạnh mà lặp đi lặp lại liếm mút nhũ hoa vừa mới bị cắn đau.

Diệp Quảng Nho như bị roi quất đánh sợ run đứng lên.

Đỉnh hoa hành cũng bị kích thích, nhanh chóng tiết ra dịch thể trong suốt, giống như nước mắt, trong suốt long lanh đọng lại.

“Hiện tại dạy người càng ngày càng thú vị.”

Đầu ngón tay dính đầy dịch thể trong suốt, xuyên qua khe hở giữa hai chân, hướng chỗ cấm tìm kiếm.

“A! Không... Người dừng tay cho ta!”

“Đừng ngạc nhiên, cái đó với kiểm tra đều là bình thường giống nhau.”

Nhận thấy sự xâm lấn của dị vật, cơ vòng kinh hãi mà thắt chặt lại.

Để giảm bớt phản kháng, Giang Nhất Thiên dùng tay kia gia tăng vuốt ve hạ thể Diệp Quảng Nho. Dương vật đứng thẳng lên không hề che chắn, chỉ có thể tùy ý bị Giang Nhất Thiên dùng năm ngón tay chọc ghẹo như điều chỉnh dụng cụ vuốt ve đè ép.

“A a.... ô... Chậm một chút... Ân! ... Ô!”

Lòng bàn tay bao bọc đồng thời thực hiện những động tác lấy lòng, làm cho Diệp Quảng Nho bị khoái cảm đánh sau vào.

Gương mặt đầy nước mắt, che phủ một tầng lông mị lộng lẫy.

“A, nhìn hình dáng người đang hưởng thụ thật là dâm dăng.” Đã nhét vào nửa ngón tay, bắt động một chút rồi xuyên thẳng vào phía trong.

“Ân?” Diệp Quảng Nho mở hai mắt ra, nước mắt lưng tròng.

Đầu ngón tay đã chạm vào chỗ sâu nhất, lại còn hung hăng ấn về phía tuyến tiền liệt.

Cảm giác rung động kích thích như tia chớp đánh vào hạ thể.

“A!” Diệp Quảng Nho cả người cong lên, ngọc hành thẳng đứng hướng giữa không trung, ngạnh tới cực điểm rồi

“Thích quá rồi ư?” Giang Nhất Thiên một chút lại một chút ấn vào điểm nhỏ nhô ra kia.

Đầu ngón tay bác sĩ ổn định mà tràn ngập độ mạnh yếu, mỗi nhấn xuống đều khiến cho dòng điện bên trong cơ thể Diệp Quảng Nho được mở chốt, làm cho thân thể từng đợt co rút.

“Không... Không nên... Ô~~~!”

“Đừng nhiều lời, lúc này phía sau mà dừng lại người mới muốn khóc đấy.”

Phía trước đứng thẳng, cùng tuyến tiền liệt trong cơ thể, đều được chiếu cố toàn bộ

Giang Nhất Thiên không chút lưu tình mà liên tục duy trì động tác, cho đến khi Diệp Quảng Nho kêu khóc, vì kích động mà bắn trong lòng bàn tay hắn.

4. Chương 3

Trong phòng tràn ngập một mùi hương nam tính nhẹ nhẹ, nhưng cũng đã bắt đầu từ từ tan biến.

Dư vị khoái cảm qua đi...

“Biến thái!”

Diệp Quảng Nho sau khi mãnh liệt bắn tinh dịch ra lòng bàn tay của Giang Nhất Thiên, khi tỉnh táo lại liền biến hóa nhanh chóng trở thành tinh thần có mười phần trọng nghĩa, dũng cảm đứng ra cùng tà ma ngoại đạo đấu tranh.

“Thân là chủ nhiệm khoa, lại cứ nhiên dâm loạn với cấp dưới!”

“Người còn mặt mũi nào để gặp cha ta?”

“Nổi nhục của bệnh viện Tế Sinh!”

“Người còn xé nát áo blu trắng của ta! Đồ phá hoại!”

Hiện tại, Diệp Quảng Nho đã có đủ bằng chứng trong tay để chống lại tên chủ nhiệm khoa cả ngày không vừa mắt này.

Hừ, cả ngày giả bộ nghiêm trang, trên thực tế lại là một tên biến thái cuồng dâm!

“Trách không được, thậm nào nguyện ý ở lại khoa nam tiết niệu, căn bản vốn là đã có dụng tâm!”

Diệp Quảng Nho đem băng dính y tế còn đang sót lại trên cổ tay hung hăng giăng ra, một bên đau đến nhe răng trợn mắt, một bên lại đối với Giang Nhất Thiên không hề hối hận mà trợn mắt nhìn nhau.

Áo cũng xé te tua thành những mảnh vải nhỏ, xem ra đành phải khoác tấm khăn trải giường để đi ra hành lang kiếm một bộ đồ mới rồi.

Hỗn đản!

Lực ở tay không nên mạnh như vậy chứ?

“Ta muốn đem tội ác của người thông báo cho toàn thể mọi người! Ta muốn người, tất cả bệnh viện trên Đài Loan, không, tất cả bệnh viện trên toàn thế giới đều không thể sống yên!”

Giang Nhất Thiên nhàn nhã đứng ở một bên hút thuốc, nghe vậy liền hướng Diệp Quảng Nho nhả ra một ngụm khói, “Cái gì tội ác? Chủ nhiệm khoa tự mình hướng dẫn một tên bác sĩ ngu ngốc ngay cả tuyến tiền liệt ở đâu cũng không biết, chỉ có thể nói ta là vì tận lực với chức trách của mình.”

“Người thế này mà gọi là hướng dẫn?”

“Ta dạy người như thế nào sử dụng dụng cụ để khám và chữa bệnh, biết cách dùng hai cây thăm dò để tìm tuyến tiền liệt, còn có, dạy người làm thế nào tiến hành kiểm tra cơ bản trực tràng.”

“Nói xạo! Kiểm tra nào lại quá phận như người...”

“Quá phận mà người lại thích như vậy?” Giang Nhất Thiên cười khoan dung, “Không cần phải thẹn thùng vậy, người cũng là bác sĩ, sau này khi kinh nghiệm phong phú rồi, sẽ biết loại sự tình này cũng không phải là hiếm thấy. Bởi vì liên quan đến tuyến tiền liệt, cho nên bệnh nhân nam khi kiểm tra thường cương lên. Bất quá bác sĩ Diệp người thật mẫn cảm, cư nhiên lại trực tiếp bắn ra cho ta.”

“Người! Người người... Giang Nhất Thiên, ta sẽ không bỏ qua cho người!”

“Không cần người bỏ qua cho ta, chỉ cần ta nói cho mọi người biết là tốt rồi, bác sĩ Diệp được mên mộ nhất trong lòng nữ nhân, bị chủ nhiệm khoa dùng tay xỏ xuyên vào cái mông đến bắn ra, a.”

Thống khoái! Đây bụng oán khí, cuối cùng cũng phát tiết được.

Giang Nhất Thiên đã muốn tính nhân nghĩa, nên dù sao cũng không có bắt chấp tất cả nhân cơ hội này mà thượng Diệp Quảng Nho

Trời mới biết được hần nghĩ nhiều đến việc muốn đem côn thịt của mình cắm vào trong cái mông mềm mại kia nhiều như nào, không biết sẽ thích đến nhường nào.

Sở dĩ tạm thời buông tha mỹ thực này, trừ bỏ điển tự kiềm chế hơn người ra, bộ dáng vô tội trúc trắc không biết làm phải làm sao của Diệp Quảng Nho, đại khái cũng là một nguyên nhân

Không có cảm tình mà cường bạo, mặc kệ là đối với nữ nhân hay nam nhân thì đều là loại thống khổ cả đời.

Giang Nhất Thiên may mắn chính mình cũng không có bởi vì thú tính nhất thời mà trở thành cái loại người cặn bã này.

Đối với Giang Nhất Thiên vẫn chính là hạ thủ lưu tình, Diệp Quảng Nho một chút cũng không biết cảm ơn, đem Giang Nhất Thiên mắng đến cầu huyết lâm đầu, dùng khăn trải giường quấn lên trên người rồi đi về hướng cửa phòng.

Mở cửa ra, liếc trộm ra ngoài dò xét.

Mới phát hiện, đối với cái bệnh viện Tế Sinh đông đúc này, nghĩ muốn khoác một cái khăn trải giường trên người đi trên hành lang mà không gây chú ý, thật sự là mơ mộng hão huyền!

Hắn vẫn còn muốn tiếp tục chơi đùa với các nữ nhân, cũng chưa muốn bị đưa vào bệnh viện tâm thần, hoặc là đối với mọi người thẳng thắn thành khẩn khai rằng cái mộng của mình vừa bị xỏ xuyên

Lại còn bắn ra nữa!

Diệp Quảng Nho chỉ có thể đổi ý kiến khác.

“Uy, cởi áo blu của ngươi ra.” Xem xét hồi lâu, phương pháp duy nhất có lẽ là từ người nam nhân khác trong phòng.

“Uy? Ngươi xưng hô như vậy đối với cấp trên của mình sao?” Giang Nhất Thiên nhẹ nhàng nhắc mi.

Hiện tại, Diệp Quảng Nho đã lĩnh hội được, nam nhân này lúc tỏ ra bình tĩnh mà cười lạnh, so với nổi trận lôi đình đáng sợ hơn nhiều.

Diệp Quảng Nho xoa xoa cổ tay vẫn còn đang bị đau, không kìm được rụt cổ lại, “Cái kia, chủ nhiệm Giang, cởi áo blu của ngươi ra cho ta mượn.”

“Ngươi kỳ thật chưa có chạm qua nữ nhân?”

Diệp Quảng Nho kinh ngạc.

“Nói gì mà buồn cười vậy?” Rất nhanh, công tử của viện trưởng khoa trưởng liền cười ha ha đứng lên, “Ta Diệp Quảng Nho đối với nữ nhân là thiên hạ vô địch cửa cấm, hồi còn đi nhà trẻ thì đã là người đứng đầu nhà trẻ, lớn lên thì đứng đầu trường y, bây giờ y tá trong khoa, người nào chả bị ta cửa dễ như trở bàn tay...”

“Nhưng là chưa có lên giường thượng qua.” Giang Nhất Thiên chậm rãi ở phía sau nói chen thêm một câu.

Tiếng cười của Diệp Quảng Nho trở nên khô khan, hắc đứng lên, “Buồn cười, hừ, Diệp Quảng Nho ta chính là ngọc thụ lâm phong...”

“Chỉ vì ngươi bị người ta sờ một chút liền bắn ra tới ngu ngốc, ngươi tuyệt đối là một tên xử nam đáng thương.”

“Nói bậy!” Diệp Quảng Nho hai má đỏ bừng

Thân hình cao lớn mang theo áp bách chậm rãi tiến lại gần, Diệp Nhiễm Nho giống như chim sợ cành cong lui nhanh ra sau, sống lưng đông một cái đập vào cửa, “Ngươi lại còn muốn thế nào nữa?” Ánh mắt vạn phần hoảng sợ.

Giang Nhất Thiên từ trên nhìn xuống đánh giá kỹ hắc, thẳng đến khi hô hấp Diệp Quảng Nho bắt đầu vì sợ hãi mà hỗn loạn, mới nở nụ cười, “Ngươi không phải muốn mượn áo blu của ta sao? Cho ngươi.”

Suất khí cởi ra áo blu, đưa cho Diệp Quảng Nho.

Diệp Quảng Nho vội vàng mặc vào, hắc dáng người thon dài, so với Giang Nhất Thiên chỉ thấp hơn một chút, nhưng bả vai lại bé hơn không ít và bởi vì bên trong không có áo sơ mi, áo blu trắng mặc trên người có chút sụp xuống, trông giống như một đứa đáng yêu hơn.

Giang Nhất Thiên đột nhiên cảm thấy trong lòng nóng rực lên

Diệp Quảng Nho chăm chú cài nút áo, cảm đột nhiên được người nhẹ nhàng trụ giữ, nhắc lên.

Môi chạm vào một thứ nóng nóng mềm mại.

Giang Nhất Thiên gặm môi Diệp Quảng Nho một chút, thấp giọng hỏi, “Xử nam, trước khi đi có nghĩ mình lại được tặng một nụ hôn nồng nhiệt không?”

“Biến thái!” Diệp Quảng Nho lộ ra vẻ mặt tức giận.

Cho tới bây giờ chỉ có hắc chọc cho người khác tức tối đến nhảy dựng lên, hôm nay cư nhiên lại bị trêu đùa thành ra như vậy.

Nhưng nhiệt khí của nam nhân phả lên trên mặt, còn có cảm giác cánh môi được ngón tay

vuốt ve, lại mang đến cho thân thể cảm giác ngọt ngào như một chất gây nghiện.

Khóe môi mẫn cảm bị đối phương nhẹ nhàng, tinh tế chà đạp, ánh mắt Diệp Quảng Nho liền trở nên mơ màng.

“Biến... Cút ngay...” Kháng cự vụn vặt hầu như không có.

Giang Nhất Thiên đem đối tượng bị săn kia kẹp giữa cửa phòng cùng thân thể cao lớn của mình, tay đưa vào dò xét bên trong áo blu trắng chưa cài xong.

Giống như người ta dò tìm kho báu, rất nhanh liền tìm được hai điểm mềm mại nổi lên ở trước ngực, hai đầu ngón tay hơi dùng sức xiết chặt.

“Ân...” Diệp Quảng Nho phát ra tiếng nức nở, cảm giác vừa đau lại vừa thoải mái, ngửa đầu ra sau, mong chờ Giang Nhất Thiên cho mình nhiều thêm một chút.

Phản ứng của hắn tự nhiên như thế, không hề giả vờ, khờ dại đến làm người ta giật mình.

Giang Nhất Thiên trêu mếu hôn sâu.

Đầu lưỡi giao triền, tiếng nước bọt trộn lẫn, nồng đậm kích thích giác quan.

Chủ nhiệm khoa trẻ tuổi không hiểu rõ được phản ứng của cơ thể này, đến tột cùng lại bị cái tên cả ngày gây phiền phức cho mình khiêu khích.

Đại não loạn thành một đồng tương hồ, chỉ còn lại một tia tiềm thức may mắn.

May mắn là, ngày đó không một cước đem cái tên ăn chơi trác táng này đá khỏi khoa nam tiết niệu.

Thế sự không phải như mọi người vẫn tưởng tượng, chỉ cần có một chút thay đổi, thì liền đó sẽ phát sinh những chuyển biến khó tin.

Sau khi phát sinh chuyện “va chạm tình cảm mãnh liệt” trong phòng khám, bác sĩ Diệp Quảng Nho trừ bỏ việc đã được nếm thử mùi vị của nụ hôn nồng nhiệt, đồng thời tâm lý phức tạp vừa sợ vừa hận không yên đối với chủ nhiệm Giang Nhất Thiên lại càng tăng lên, trên cơ bản thì cũng chẳng thay đổi gì mấy.

Khoa nam tiết niệu vẫn gà bay chó sủa nguyên xi như cũ không thay đổi một tí nào

“Chủ nhiệm Giang, lần này bác sĩ Diệp Quảng Nho lại làm treo máy CT rồi! Người có thể hay không cầm hẳn động vào máy móc chữa bệnh nữa a?”

Bác sĩ Trương còn chưa nói hết, bác sĩ Hoàng đã nổi giận ùng ùng lao vào phòng, nắm đấm cơ hồ đã bị bóp nát, “Hắn... Hắn lại vừa giấu cợt “chỗ đó” bệnh nhân của ta!”

Tên này nhất định là giáo huấn không đủ rồi!

Giang Nhất Thiên bỏ công việc lại, tự mình đi tìm Diệp Quảng Nho.

Tìm tên kia thực ra cũng không khó, chỉ cần đi đến hành lang nào đầy tiếng cười nói vui vẻ của nữ nhân, nhất định có thể tìm được vị công tử của viện trưởng đang dùng những lời đường mật, thi triển thần công để lừa gạt nữ nhân.

“Bác sĩ Diệp, mỗi lần đều làm cho anh phải tốn kém, mang điểm tâm đến cho chúng em ăn, thật là ngại quá.”

“Trách nhiệm của nam nhân là làm cho nữ tử cao hứng mà.”

“Bác sĩ Diệp thật là một nam nhân tốt, bạn gái anh nhất định là quản rất chặt?”

“Ta còn không có bạn gái.”

“Gạt người a! Như thế nào mà có thể không có?”

Giang Nhất Thiên đi vào trong phòng nghỉ của y tá, quả nhiên tìm được Diệp Quảng Nho đang bị vây quanh bởi đám nữ nhân.

Hắn mặc áo blu, cười dài ngồi ở chính giữa, công khai hưởng thụ cảm giác cực tốt khi được nữ nhân coi là đối tượng săn đuổi.

“A, chủ nhiệm Giang đến.” Giang Nhất Thiên xuất hiện, dường như mang theo sát khí làm cho các y tá sợ hãi đứng lên, “Ai nha, tôi hình như phải đi đổi thuốc cho bệnh nhân rồi.”

“Tôi cũng vậy, phải đi đo nhiệt độ cơ thể bệnh nhân.”

Các y tá đều đặt điểm tâm đang cao hứng ăn xuống, lặng lẽ chuồn đi.

“Ách, ta chắc cũng cần đi khám bệnh cho bệnh nhân rồi.”

Giang Nhất Thiên đem Diệp Quảng Nho giữ chặt lại, chầm rãi quay đầu, trừng ra một nụ cười đáng sợ, “Bác sĩ Diệp Quảng Nho, chúng ta nói chuyện một chút.”

“Để sau đi, hôm nay ta phải...”

Diệp Quảng Nho tóc gáy dựng thẳng lên

Nam nhân này tuy rằng cũng mặc áo blu trắng, nhưng lại hoàn toàn không có chút nhã nhặn ôn hòa, toàn thân trên dưới đều tản ra một sự uy hiếp làm người khác không dám gây chuyện. Có loại khí thế này, sao không đi làm lão đại của hắc đạo chứ? Lại đến bệnh viện đang yên đang lành mà làm việc!

“Chủ nhiệm Giang... Người chậm một chút có được không, được rồi, ta nhận sai còn không được sao? Gần đây ta đã tiến bộ rồi a, người xem, máy điều trị hô hấp, ta cũng không có phá tiếp nữa...” Cánh tay bị túm lại, thất tha thất thểu đi qua hành lang, Diệp Quảng Nho cũng biết họa lớn trước mắt, không ngừng biện bạch cho chính mình, “Người trước nói cho ta biết, ta đã làm cái gì sai? Được được, ta thừa nhận, đối với bệnh nhân của bác sĩ Hoàng là ta không đúng, người cũng biết ta hay nói thẳng mà, di, người muốn đem ta đi đâu?... Cứu mạng a! Muốn nói chuyện gì thì hãy đến nơi đông người mà nói! Đánh chết ta cũng không đến phòng khám đâu!”

Biết rõ mục đích Giang Nhất Thiên túm chính mình đi là có mục đích, Diệp Quảng Nho kêu gào thảm thiết đến kinh thiên động địa.

Tay chân đều dùng, giống như con gấu Koala bám trên người Giang Nhất Thiên, nhất quyết không chịu bước đi

Trên hành lang người đến người đi, đối với một màn gần đây hay trình diễn này đã nhìn quen, coi như không khí.

“Bác sĩ Diệp Quảng Nho lại gọi quý a?” Thật là, biết rõ chủ nhiệm là người không thể đắc tội, đừng có làm loạn chứ, tự làm tự chịu, không đáng thông cảm gì cả.”

“Đáng đời! Thằng nhóc này, nếu không phải là công tử nhà viện trưởng, ta đã sớm đánh hấn chết rồi! Chê giêu “chỗ đó” bệnh nhân của ta nhỏ, làm hại ta thiếu chút nữa bị bệnh nhân kiện!”

“Không học vấn không nghề nghiệp, hừ, lần trước trong khoa thảo luận về một ca bệnh nhân, hấn ngay cả việc tiểu ra máu là do màng lọc thận có vấn đề cũng không biết, nếu như người bệnh mà bị hấn chữa cho thì đã sớm chết thẳng căng rồi.”

Đây là ý kiến của nhóm bác sĩ nam cùng khoa đã chịu đủ loại phá hoại của Diệp Quảng Nho.

Về phần tâm lý vốn có nhiều đồng tình của các y tá, đương nhiên là một loại ý kiến khác.

“Cho nên ta nói tác phong làm việc của chủ nhiệm thật sự rất không có tình người gì hết, trừ bỏ y thuật uyên bác ra, cũng nên có chút khoan dung đi? Bác sĩ Diệp làm sai chỗ nào, hảo hảo nói không phải cũng được rồi.”

“Không bằng chúng ta đi đến nói giùm bác sĩ Diệp một chút đi.”

“... Ta cũng không muốn tự mình tìm cái chết.”

“Chủ nhiệm Giang lúc nghiêm mặt, so với với lão đại hắc đạo thật sự còn giống hơn a, thật là đáng sợ...”

Mặc dù trên hành lang nhìn thấy Diệp Quảng Nho cầu sự giúp đỡ của không ít người, nhưng đồng ý viện trợ thì chỉ có một.

“Nhất Thiên a, người muốn dẫn Quảng Nho tới nơi nào?”

Sắp đi đến phòng khám có thiết bị cách âm, viện trưởng vừa vặn từ một đầu hành lang khác đi qua, nghe thấy được chính đứa con của mình đau kêu gào

Hiền lành tươi cười nhìn về phía Diệp Quảng Nho, quả thực so với đệ nhất mỹ nhân trong thiên hạ có khi còn động lòng người hơn

“Cha! Cha! Mau tới cứu con! Ngàn vạn lần đừng cho hần mang con đến phòng khám!” Diệp Quảng Nho nhìn thấy cứu tinh, kích động gào to hơn.

“Thì ra là viện trưởng a.” Giang Nhất Thiên giữ chặt cánh tay Diệp Quảng Nho, như là hồ giữ con mèo, mỉm cười giải thích với viện trưởng, “Để kiểm tra chất lượng chuyên môn, gần đây trong khoa đều phải tiến hành kiểm tra nghiệp vụ của bác sĩ, ta lo Quảng Nho mới tới, không thể thích ứng, nên lúc nào ta có thời gian rảnh rồi ta liền muốn giúp cậu ấy bổ túc thêm một chút.”

“Nga? Đây là chuyện tốt a, Nhất Thiên, vất vả cho người rồi.”

“Không có gì...”

“Vất vả cái rắm! Cha đừng nghe hần, hần đang yêu ngôn mê hoặc cha đó! Hần ở trong phòng khám... Cái kia... Hần dạy học đều dùng ví dụ thực tiễn a, rất không nhân đạo! Hần còn suốt ngày đòi kiểm tra, đề thi rất biến thái a... Ô!”

Giang Nhất Thiên lén lén nhéo hần một cái, làm cho Diệp Quảng Nho đau đến hít một ngụm khí, mới cười đối diện với viện trưởng nói, “Y học vốn là ngành khoa học, dạy bằng ví dụ thực tiễn mới có thể giúp cậu ấy nắm vững được, viện trưởng thầy xem, kể cả là y tá, vì không muốn để người bệnh chịu đau, cũng thường hay luyện tập tự tiêm lên chính mình a.”

“Ha hã, Nhất Thiên a, ta biết người khổ tâm, người cũng là suy nghĩ cho Quảng Nho.” Diệp Tế Danh gật đầu liên tục, nhìn con mình ở một bên vừa nháy mắt ra hiệu, nhe răng trợn mắt lại không dám mở miệng nói rõ, nên thương lượng với Giang Nhất Thiên, “Bất quá, vừa lúc ta có chút việc, muốn nói chuyện riêng với người, không bằng như vậy đi, chúng ta nói chuyện đã, việc giúp Quảng Nho học tập, liền để ngày mai làm đi.”

Nhiều người nhìn chăm chăm vào, ân sư kiêm viện trưởng đã mở lời như vậy, Giang Nhất Thiên về tình về lý đều không thể không nể mặt mà làm khó cho Diệp Tế Danh.

“Được rồi.” Y buông Diệp Quảng Nho ra.

Diệp Quảng Nho như được đặc xá, cũng không quay đầu lại liền chuồn đi.

Giang Nhất Thiên đi theo Diệp Tế Danh đến phòng làm việc của viện trưởng.

Nội dung trò chuyện, đương nhiên chỉ có một, chính là Diệp Quảng Nho.

“Quảng Nho ở khoa nam tiết niệu gây cho người không ít phiền toái phải không?”

“Có một chút.”

“Ta đối với đứa nhỏ này, hình như hơi nuông chiều quá rồi.”

“Thầy, cho ta nói thật.” Giang Nhất Thiên buông chén trà xuống, ngồi thẳng lưng trên ghế sa lon, nghiêm túc nói, “Thầy đối với con mình quả thật quá phóng túng rồi, cứ tiếp tục như vậy, vô luận đối với cậu ấy hay những người bên cạnh cũng đều không phải chuyện tốt.”

Diệp Tế Danh có chút ngạc nhiên nhìn Giang Nhất Thiên.

Một lúc sau, rất cảm khái mà thở dài một hơi.

“Nhất Thiên, chỉ có người mới có thể trực tiếp nói ra khuyết điểm của thầy a.” Diệp Tế Danh cười cười tự giễu, trong mắt toát lên vẻ cô đơn, “Ta làm sao không biết đạo lý giáo dục chứ, nhưng là có sự tình, nói thì dễ dàng, làm lại quá khó khăn. Quảng Nho quả thực hay phạm sai lầm, hơn nữa tính tình ngang bướng, dạy mãi không sửa, chính là ta cho đến bây giờ lại không thể hạ quyết tâm để nghiêm khắc giáo huấn nó.”

“Thầy, chính là bởi vì quá nuông chiều, cậu ấy bây giờ mới có thể...”

“Không cần người nói, Nhất Thiên a, ta biết, đây là sai lầm trong việc dạy bảo con của ta. Nhưng mẹ nó đã mất từ lúc Quảng Nho mới có một tuổi, hài tử còn nhỏ như vậy lại không có mẹ...”

Giang Nhất Thiên chấn động, “Sao ạ? Vợ của thầy... Không phải sau khi thầy ly hôn, vẫn định cư ở Mỹ sao?”

Hắn cùng Diệp Tế Danh vốn là quan hệ thầy trò, đa số đều là trao đổi về y học cùng công việc, đối với cuộc sống riêng tư của Diệp Tế Danh cũng không rõ lắm.

“Ly hôn là người vợ thứ hai của ta. Người vợ đầu tiên, cũng là mẹ của Nghiễm Nho, đã mất vì tai nạn xe nhiều năm trước.” Diệp Tế Danh do dự một chút, cuối cùng thấp giọng nói ra, “Về phần ly hôn với người vợ sau, là bởi vì Quảng Nho.”

Giang Nhất Thiên biểu lộ ánh mắt quan tâm.

“Lại nói tiếp ta cũng có lỗi.” Một tia áy náy hiện lên trên mặt Diệp Tế Danh. “Quảng Nho nó rất muốn có một người mẹ, sau khi ta tái hôn, nó phi thường cao hứng, cả ngày kề cận mẹ kế. Ta thấy nó ở cùng bà ấy rất tốt, cứ yên tâm đem nó giao cho bà ấy chăm sóc, một lần đi tham gia một hội nghị thảo luận ở châu Âu. Đến lúc ta quay về, hóa ra ở trước mặt ta bà ta kỳ thực là chỉ diễn trò, ở mặt ngoài thì đặc biệt yêu quý Quảng Nho, chờ ta đi rồi, không chịu được cảnh Quảng Nho suốt ngày bám lấy mình, nữ nhân đó cứ nhiên chỉ vì tham gia tiệc rượu, liền đem Quảng Nho còn rất nhỏ... Nhốt nó ở...” Nhớ lại chuyện cũ không chịu nổi, nghĩ đến đứa con nhỏ của mình bị mẹ kế ngược đãi, loại thống khổ lúc đó lại hiện lên trong lòng Diệp Tế Danh.

“Nhốt ở trong phòng tối sao?” Giang Nhất Thiên vẻ mặt bình tĩnh phi thường đến dọa người.

“Làm sao người biết, Quảng Nho nói cho người à?” Diệp Tế Danh có chút kinh ngạc liếc hắn một cái, trầm mặt một hồi, mới tiếp tục nói ra chuyện cũ, “Kỳ thật, so với trong phòng tối còn tệ hơn, bà ta lại nhốt Quảng Nho trong một cái hòm gỗ, nó... nó cả tay chân đều không thể cựa quậy, co ro bên trong run rẩy như con mèo nhỏ.”

Trái tim Giang Nhất Thiên như bị cái gì đó làm tắc nghẽn khó chịu.

“Nhất Thiên, người nghe thầy nói.” Diệp Tế Danh duỗi tay qua, nhẹ nhàng cầm tay y, thành khẩn nói, “Không phải vì ta là cha mà đi bào chữa cho con mình, không sai, Quảng Nho về việc đọc sách khám bệnh, quả thật không được như mong đợi, đùa giỡn người khác, nói năng cũng không có trách nhiệm. Nhưng nó không phải như người ta đồn đại, nó không có khắp nơi trên hoa ghẹo nguyệt, dựa vào thân phận con của viện trưởng mà bốn cột tán tỉnh nữ nhân.”

“Thầy...”

“Ta biết, đồng nghiệp của nó đều mắng nó là ăn chơi trác táng, nói nó là rất đáng ăn đòn, làm bác sĩ chỉ để tiện quyền rũ nữ nhân. Bọn họ sai rồi, con ta không phải là loại người phóng đảng, nó chỉ là... Ai, đại khái là đối với nữ nhân, có một loại cảm giác vừa không muốn rời xa lại vừa sợ cảm giác bị vứt bỏ. Nó muốn có được sự chú ý của nữ nhân, luôn cố gắng thân cận với bọn họ, nhưng loại tình cảm này cũng không phải là loại mục đích hạ lưu như người khác vẫn nghĩ, người hiểu không, Nhất Thiên? Ta không hy vọng học trò mà ta coi trọng nhất cũng hiểu lầm đứa con duy nhất của ta như vậy.”

Giang Nhất Thiên nặng nề gật đầu, “Thầy, ta biết, ta biết Quảng Nho trong chuyện nam nữ không hề phóng túng như người ta tưởng tượng.”

Đâu chỉ là không phóng túng, quả thực là bảo thủ mà.

Hắn chính là có đủ can đảm nói ra mình không có gan làm, chỉ dám nhìn không dám động tay. Tiểu! Xử! Nam!

5. Chương 4

Bệnh viện Tế Sinh, trên hành lang khoa nam tiết niệu đông đúc người đi qua kẻ đi lại, có một thân ảnh lén lén lút lút.

Đầu đội mũ lưỡi trai, trời không lạnh cứ nhiên mặc một cái áo khoác gió cố ý che lấp cả người. Vóc người cao lớn ít có, như thế nào có thể thu nhỏ lại thành một chấm tròn mà người khác không nhìn thấy? Chưa nói đến cử chỉ quái dị của hắn, ngược lại càng thu hút nhiều ánh mắt hồ nghi.

“Cha, khám bệnh là chuyện quan minh chính đại, lén lút như vậy để làm gì?” Giang Nhất Thủy đi theo hắn, không tán thành lắc đầu.

“Suyt, tiểu tử chết tiết, bé cái mồm lại!” Giang Đại Thiên giấu mặt sau mũ lưỡi trai, cảnh giác quan sát bệnh nhân cùng bác sĩ y tá đi tới đi lui, “Còn không phải nhờ người, bệnh viện nào không chọn, cố tình chọn cái bệnh viện hỗn tiểu tử kia làm việc. Sớm biết thế lão tử tự mình đi tìm bệnh viện khác, nếu ở chỗ này đụng mặt thằng con bất hiếu kia, người muốn mặt mũi lão tử phải để đi đâu đây? Quên đi, ta thấy ta hay là về thôi.”

Giang Đại Thiên xoay người hướng về phía thang máy.

Giang Nhất Thủy vội vàng kéo hắn lại, “Cha à, xem bệnh quan trọng hay là đầu khí quan trọng? Bệnh viện Tế Sinh là nơi tốt nhất rồi, cha tìm tới cái bệnh viện hạng ba, nhỡ đâu xem

sai bệnh rồi, lúc đó mới không xong”.

“Hừ! Nhớ năm kia ta cánh tay trúng một đạn, bắp đùi trúng một đạn, cũng đầu cần tới bệnh viện, vẫn chỉ là một lọ cồn, một con dao nhỏ, miệng cần nút gỗ liền...”

“Được rồi được rồi, năm đó là năm đó, năm đó cha ngọc thụ lâm phong, bây giờ không phải là...”

“Không phải là cái gì?” Giang Đại Thiên hung ác trừng mắt nhìn đứa con.

Giang Nhất Thủy cười cười, giống như đồ trẻ con, “Như vậy đi, cha sợ mất mặt, không tìm đại ca cũng được. Bác sĩ khác ở Tế Sinh chắc cũng không tồi, chúng ta tìm một người khác là tốt rồi.”

Này nghe có thể tạm chấp nhận.

Giang Đại Thiên lo lắng một hồi, đưa ra thêm điều kiện, “Nếu tìm, phải tìm một người cùng tên bất hiếu kia giao tình không tốt, nếu không chờ người ta xem bệnh cho lão tử xong, liền báo cáo cho nó, lão tử chẳng phải mất mặt?”

Giang Nhất Thủy một hơi đáp ứng, dứt khoát ngăn một y tá trên hành lang lại, lộ ra nụ cười sáng lạn rực rỡ, “Y tá xinh đẹp, xin hỏi một chút, ở đây có phải có một vị bác sĩ tên Giang Nhất Thiên không?”

“Chủ nhiệm Giang sao, anh ấy bây giờ đang bận, hình như đang cùng viện trưởng nói chuyện đi.”

“Tốt quá.” Giang Đại Thiên ở bên cạnh lâm bâm.

“Ân, Chủ nhiệm Giang bận cũng không sao, chúng ta thật ra cũng không muốn tìm anh ấy.” Giang Nhất Thủy hạ giọng, “Xin hỏi chút nữa, khoa nam tiết niệu có vị bác sĩ nào cùng chủ nhiệm Giang giao tình không tốt không? Ân, chúng ta lần trước được chủ nhiệm Giang khám qua, thấy không được tốt cho lắm, nên lần này muốn đổi bác sĩ.”

Cùng chủ nhiệm Giang giao tình không tốt?

Vấn đề này quá đơn giản rồi, cả bệnh viện Tế Sinh ai ai cũng đều biết đáp án!

“Bác sĩ Diệp Quảng Nho” y tá dứt khoát nhanh nhẹn trả lời.

Nhớ tới bác sĩ Diệp Quảng Nho đáng thương, y tá liền đau lòng, công tử tiêu sái đa tình của viện trưởng, cứ nhiên cả ngày bị chủ nhiệm Giang nghiêm túc kia chèn ép.

May mà hôm nay viện trưởng yêu con sốt ruột, tự mình đem bác sĩ Diệp từ trong ma chướng của chủ nhiệm Giang cứu ra.

“Bác sĩ Diệp Quảng Nho y thuật thế nào?”

“Cái này... ta không rõ lắm.” Mặc dù có nghe phong phanh là bác sĩ Diệp y thuật không có gì đặc biệt, bất quá nữ tử mà, đương nhiên phải bảo vệ bạch mã hoàng tử mình ái mộ chứ, không lẽ lại bảo vệ chủ nhiệm Giang mặt lúc nào cũng hầm hầm, so với thiên lôi còn đáng sợ hơn kia? Cô y tá phi thường thông minh nhắc tới vốn liếng đáng kiêu ngạo nhất của bác sĩ Diệp Quảng Nho, “Bất quá, bác sĩ Diệp là đứa con độc nhất của viện trưởng, từ nhỏ đã được viện trưởng cẩn thận bồi dưỡng...”

“Được rồi, chính là hắn!” Giang Đại Thiên ở bên cạnh huých tay đứa con một cái, “Người ta là con của viện trưởng, chân chính đệ tử y gia, vậy mới là có thực tài, nhất định so với đứa bất hiếu kia giỏi hơn nhiều. Trách không được cùng người ta giao tình không tốt, tám phần là nó y thuật không tinh thông, ghen ghét với họ Diệp kia, lão tử liền chọn hắn!”

Đặc biệt lựa chọn con viện trưởng “có thực tài”, Giang Nhất Thủy cùng lão cha ở bên ngoài phòng khám riêng của bác sĩ Diệp chờ gọi tên.

“Nhìn qua hình như bệnh nhân đến tìm bác sĩ này khám bệnh rất vắng a.”

“Vớ vẩn, ta thấy là hắn y thuật giỏi, khám một người tốt một người, người xếp hàng đương nhiên là không nhiều, tiểu tử chết tiệt, người lần trước không phải nói đứa bất hiếu kia kẻ nghiệp của viện trưởng sao? Người ta căn bản là có con ruột mà, căn bản là không cần đến tên tiểu tử bất hiếu kia, uy, người nói chúng ta không bằng đi tìm viện trưởng uống chút rượu lén tâm sự, để hắn thống khoái đá thẳng anh hồn đản của người ra khỏi bệnh viện đi.” Giang Đại Thiên càng nghĩ càng đắc ý.

Giang Nhất Thủy sắc mặt đột biến, “Cha, chuyện của đại ca, cha ngàn vạn lần không nên...”

Tích tích, tích tích.

Tiếng chuông di động cắt ngang lời Giang Nhất Thủy, nói mấy câu đứt quãng, Giang Nhất Thủy liền trầm mặt.

“Biết rồi, đừng có động vào cái gì, đợi ta về rồi giải quyết.” Nhíu mày lại, trong nháy mắt đã không còn là cái người ba phải trước mặt lão cha và đại ca nữa, cả người tràn ngập lãnh liệt khiến người khác hoảng sợ.

“Sao vậy?”

“Trong bang có chút chuyện nhỏ, con muốn đi giải quyết một chút.” Giang Nhất Thủy tắt di động, lập tức đứng lên, “Chờ lát nữa đến phiên cha đi vào, cha...”

Giang Đại Thiên bắt mạch hô lên một tiếng, “Vớ vẩn, ta chuyện gì còn chưa gặp, khám một chút bệnh còn không biết đối phó như nào sao? Bang đã có việc, người nhanh đi xử lý đi. “Bày ra dũng khí đối mặt thiên quân vạn mã cũng không sợ, rộng rãi khoát tay về phía hành lang.

Giọng nói thanh thúy của y tá trẻ tuổi vang lên, “Giang Đại Thiên tiên sinh, xin mời vào trong phòng khám.”

“Hắc, lão tử tới đây!” Giang Đại Thiên rời khỏi ghế chờ.

Lúc đi vào phòng khám, nhìn thấy một bệnh nhân hùng hùng hổ hổ đi ra, Giang Đại Thiên một chút cũng không để ý, bác sĩ giỏi đôi khi cũng gặp người bệnh khó chơi.

Hắn sải bước vào trong.

“Người chính là bác sĩ Diệp Quảng Nho?”

“Là ta.”

Lão tử thật là có tài chọn tên, chọn rất hợp nha!

Quả nhiên là người có tên cây có bóng, có một lão cha viện trưởng là danh y, đứa con cũng lớn lên cũng có bộ dạng tư tư văn văn, nhân tài như vậy mới xứng đáng mặc áo blu chứ

Tuấn tú lịch sự, thông dong trán định, nhìn bộ dáng là biết y thuật không tồi.

“Chỗ nào khó chịu?”

“Cái kia... cái kia...”

“Ân?” Diệp Quảng Nho không nhịn được ngẩng đầu lên nhìn hắn, di, bệnh nhân này, như thế nào lại làm cho mình liếc mắt một cái liền liên tưởng đến tên Giang Nhất Thiên hỗn đản kia?

“Rất cuộc khó chịu ở đâu?”

Giang Đại Thiên cả người không được tự nhiên xoay xoay cổ, dựa sát vào, hạ giọng, “Gần đây đi tiểu, có điểm không thuận lợi, hình như cái ống bên trong...”

“Nga, vấn đề bí nước tiểu.” Diệp Quảng Nho trước sau như một, dùng trình độ y học lừa đảo nhờ thi hộ để qua kiểm tra xem bệnh cho bệnh nhân.

“Bí... bí nước tiểu?”

“Chính là cái chỗ đi tiểu của người đó. Cởi quần ra.” Diệp Quảng Nho mang găng tay cao su vào.

“A?” Giang Đại Thiên há hốc miệng.

“Cởi a.”

Trong phòng khám bác sĩ là lớn nhất, ngay cả hắc đạo lão đại cũng không thể không ngoan ngoãn cúi đầu. Mặc dù bày cái mông ra trước mặt hậu sinh có xấu hổ, nhưng tiểu không thông đã khó chịu nhiều ngày, nếu không phải thật sự không chịu được, hẳn cũng không phải gượng đến bệnh viện để mất thể diện đâu.

Giang Đại Thiên cắn răng, đem quần cởi ra.

“Tiểu đệ đệ sao lại nhỏ vậy a?” Diệp Quảng Nho phun ra câu cửa miệng.

Giang Đại Thiên bị đả kích, sắc mặt đen như gan heo, “Nhỏ? Tiểu đệ đệ của lão tử nhỏ?!”

“Đừng để ý mà, lão bá, ta cũng là ăn ngay nói thẳng thôi.”

“Thằng nhóc kia, năm đó một mình ta...”

“Hảo hán không đề cập tới quá khứ anh dũng a, người đại khái là lớn tuổi rồi, nơi đó héo rút, cho nên mới đi tiểu không được nga.”

Giang Đại Thiên thoáng cái mơ màng.

Hắn không phải là bác sĩ, căn bản không biết về y học.

Chẳng lẽ thật sự khi một người già đi, nơi đó sẽ héo rút? Chưa từng nghe qua các lão huynh đệ có loại hiện tượng này a, bất quá người ta nếu thật sự bị, cũng sẽ không nói cho người.

Không khỏi cúi đầu nhìn phía dưới của mình một chút.

Hình như...Thật sự so với trước đây có điểm nhỏ hơn.

Thăm rồi, có hắc đạo lão đại nào “chỗ đó” lại héo rút không? Vạn nhất truyền ra ngoài, sau này còn mặt mũi nào nhìn anh em?

“Vậy thì vậy thì, vậy thì bác sĩ Diệp, làm sao đây?” Giang Đại Thiên vẻ mặt khổ sở thỉnh giáo.

“Ách... như vậy đi, người tới giường, kiểm tra cái mộng?”

“Nga, hảo.”

Kiến thức về cái loại bệnh này đã được học ở trường y, nhưng nó đã sớm trả lại cho các vị giáo sư rồi. Trong đầu Diệp Quảng Nho, kỳ thật cũng chỉ có mấy thứ vớ vẩn trong đợt “học thêm” bắt buộc kia thôi.

Sử dụng thăm dò tuyến tiền liệt, cùng kiểm tra trực tràng.

“Oa!” Giang Đại Thiên được đưa đến giường, vênh cái mộng lên để kiểm tra đột nhiên kêu to, “Ta là tiểu đệ đi tiểu không được, người chọc vào mộng ta làm gì!”

“Kêu là cái gì, đây là kiểm tra, người không biết sao?” Ngay cả khẩu khí cũng bắt chước Giang Nhất Thiên.

“Kiểm tra cái đầu người a! Người chọc vào mộng ta, cẩn thận lão tử...”

“Đàn ông già rồi, tuyến tiền liệt dễ bị hồng a, các loại ung thư tuyến tiền liệt a, ung thư dương vật a, bất lực a, khác thường a, đều là nơi này gây ra.”

“Cái... cái gì? Bất lực!”

“Cho nên phải kiểm tra a. Kiểm tra tuyến tiền liệt phải chọc vào mộng, người xem, đây chính là vị trí tuyến tiền liệt của người, ta đè xuống như vậy...”

Giang Đại Thiên bị kích thích vội lùi ra, “A, người làm cái gì a!”

“Nằm tử tế, kêu cái gì?” Không hổ là con của viện trưởng, là người có tài, nói chuyện chính là lo lắng mười phần, “Bác sĩ kiểm tra cho người, phối hợp đi. Hay là người

muốn dương vật mình bị ung thư giai đoạn cuối mới biết được bệnh tình?”

“Dương....dương vật bị ung thư?”

Đáng thương Giang lão đại cả đời đánh đông dẹp bắc, dương oai khắp chốn, nhưng đều có nhược điểm nam nhân nào cũng có, vừa nghe đến mấy chữ bất lực cùng dương vật bị ung thư gì đó, đáy lòng liền phát lạnh.

Để chắc chắn chính mình oai dũng sau này sẽ không gặp cái bất trắc gì hết, không thể không ngoan ngoãn nghe lời, tiếp tục vẽ cái vòng tròn, để cho bác sĩ mang găng tay đâm vào trong cục hoa của mình ẩn tới ẩn lui.

Bày ra dũng khí đối mặt giang hồ cường đạo cũng không lay chuyển, cắn răng nhẫn nại qua vài phút, ngón tay Diệp Quảng Nho cuối cùng cũng rút ra.

Hô!

Giang Đại Thiên thở dài một hơi. Khẩn trương hỏi: “Bác sĩ Diệp, kiểm tra có gì không? Ta rốt cuộc có bị ung thư không? Bất lực khẳng định là không có khả năng, tiểu đệ đệ của ta mặc dù có chút héo rút, bất quá công năng vẫn rất mạnh a, gần đây ta mới cùng Hoa Phi Hoa tiểu thư... A! Người lại nhét cái gì vào!” Bỗng nhiên bị thăm gào.

“Đừng có kêu âm lên, chỉ là một cái đo nhiệt độ thôi mà.”

“Tại sao lại nhét cặp nhiệt độ vào mông a?”

“Như vậy mới có thể biết nhiệt độ trực tràng.”

“Tại sao phải biết nhiệt độ của trực tràng a?”

“Lẳng nhăng, người là bác sĩ sao? Không biết thì đừng có mà lâu bầu.”

Mặc dù rất muốn một hơi rút cái đo nhiệt độ trong mông ra, rồi cho cái tên tiểu tử phía sau này vài nắm đấm, bất quá vạn nhất chính mình thật sự có vấn đề xấu ở dương vật, có thể phải nhờ người ta cứu chữa nga.

“Cái kia... Phải bao lâu nữa mới được a?”

“Gấp cái gì? Nằm tử tế a.” Diệp Quảng Nho ngáp một cái, cầm tờ tạp chí trên bàn, nhàn nhã xem.

Ai bảo người làm cho bồn bác sĩ nhớ tới tên chủ nhiệm hỗn đản kia? Coi như người xui xẻo, cho cái mông người thổi gió mát mẻ chút.

Đột nhiên, có người gõ cửa phòng khám.

Cô y tá xinh xắn rụt rè đi vào, “Bác sĩ Diệp, anh bận việc sao?”

“Không bận,” nhìn thấy nữ nhân, Diệp Quảng Nho lập tức bày ra phong độ tốt nhất, đặt tạp chí trên bàn ngồi thẳng dậy, “Có chuyện gì sao?”

“Không có gì, chỉ là em có mang một ít bánh quy tự làm cho mọi người, nghĩ tới anh có muốn cùng ăn không? Bác sĩ Diệp thường xuyên mang đồ ăn ngon cho bọn em...”

“Bánh quy sao? Hảo a.”

Bác sĩ cùng y tá, đối với bệnh nhân đang bày cái mông ra sớm đã không hề để ý, căn bản không chú ý tới Giang Đại Thiên vì bị cặp nhiệt độ cắm trong mông làm cho xấu hổ đến suýt ngất, “Uy! Uy! Rốt cuộc đã xong chưa a?”

“Gấp cái gì? Chờ ta ăn xong bánh quy là vừa kịp thời gian rồi.”

Diệp Quảng Nho đứng dậy sửa lại áo blu, sung sướng đi theo cô y tá ra ngoài.

Cô y tá trên hành lang nhẹ giọng hỏi, “Ai, bác sĩ Diệp, cái cặp nhiệt độ có nên lấy ra trước không?”

“Sợ cái gì, cũng sẽ không chết người, để cho hần đợi chút.” Diệp Quảng Nho tùy hứng hất đầu, đột nhiên quay lại, thần bí hề hề cười nói, “A, anh nói cho em, bệnh nhân kia, rất giống tên Giang bại hoại đó.”

Cô y tá bừng tỉnh, “Nga! Bác sĩ Diệp, anh thật là xấu.” Nàng che miệng cười rộ lên.

“Nhưng không được nói cho Giang bại hoại nga.”

“Yên tâm, tất cả y tá chúng em đều ủng hộ bác sĩ Diệp anh.”

Nguyên bản chính là chỉ định ăn vài cái bánh rồi về rút cái đo nhiệt độ ra cho bệnh nhân xui xẻo, không ngờ...

“Bác sĩ Diệp, đây là người mới đến trưa mới thông báo, y tá Lâm. Rất xinh đẹp phải không?”

Diệp Quảng Nho không trả lời cô y tá đùa cợt, hẩn nhìn đến ngay người.

Y tá Lâm mới tới dường như có chút huyết thống nước ngoài, khuôn mặt trái xoan xinh xắn, đôi mắt nâu như hai viên đá quý, môi hơi nhếch lên, giống như luôn luôn nở nụ cười.

Hơn nữa, mái tóc đen thật dài, có chút xoắn...

Diệp Quảng Nho kinh ngạc nhìn y tá Lâm hồi lâu, đến tận lúc y tá Lâm hai má đỏ ửng vì ngượng ngùng.

“Ôi, bác sĩ Diệp, nhìn con gái người ta như vậy thật sự không tốt nha.”

“Cũng không phải a, nói không chừng bánh quy này lại thành bà mối đây.”

“Y tá Lâm.”

“Àn?”

“Anh có thể...” Diệp Quảng Nho lộ ra nụ cười tao nhã làm người khác choáng váng, “Chạm vào tóc em một chút không?”

Trong khi Diệp Quảng Nho vừa say mê vuốt ve tóc của người đẹp, vừa gặm bánh quy, bên này Giang Đại Thiên, đang vì chính mình “Tiền đồ khó lường” mà chết đi sống lại.

Ung thư tuyến tiền liệt, ung thư dương vật, bất lực, khác thường... Thật là đáng sợ!

Con của viện trưởng kia, vừa nhìn đã biết nghiêm túc, oai phong của bác sĩ khoác áo blu trong miệng nói ra, uy lực của nó quả thực có thể đem đi so sánh với bom nguyên tử.

Nhưng... cái đo nhiệt độ trong mông này, cũng nhét vào lâu lắm rồi đi?

Kim đồng hồ chạy hết vòng này đến vòng khác, Diệp Quảng Nho bóng dáng đều không thấy, Giang Đại Thiên càng ngày càng thấy nghi ngờ cùng bất an.

Phanh!

Cảnh cửa đột nhiên bị đẩy ra.

“Bác sĩ Diệp, hội nghị hôm nay người như thế nào lại vắng mặt, đừng tưởng chủ nhiệm Giang không có ở đây...” Bác sĩ Hoàng kiêm phó chủ nhiệm khoa ôm giận đi đến, nói được một nửa, đột nhiên im bặt.

Hắn trừng to mắt, nhìn vị đại thúc, không, bệnh nhân trước mắt vênh mông lên, trong mông còn cắm một cái cặp nhiệt độ.

“Bác sĩ Diệp đâu?”

“Ta làm sao biết?” Giang Đại Thiên một đầu đầy mồ hôi lạnh, không biết có nên giấu cái mông đi không, lớn tiếng hỏi, “Uy, ta nói bác sĩ a, cái đo nhiệt độ này đến lúc nào mới xong a?”

Bác sĩ Hoàng nhất thời cảm giác được có gió lạnh thổi sau lưng, “Ngài... Bác sĩ Diệp bắt đầu đo nhiệt độ cho ngài từ lúc nào?”

“Ít nhất nửa tiếng rồi, có phải hay không đo nhiệt độ trong mông là rất khó khăn a?”

“...”

“Uy! Nói chuyện với người a! Rốt cuộc đến khi nào mới xong? Bác sĩ Diệp kia lúc nào thì về a? Nếu không nói lão tử sẽ phát điên đấy!”

“... Ngài có thể lấy cặp nhiệt độ ra được rồi.”

“Có thể lấy ra? Người có chắc không? Bác sĩ Diệp nói nếu như tự mình làm lung tung, sẽ không kiểm tra được cái gì ung thư tuyến tiền liệt, ung thư dương vật, bất lực, khác thường nga, ta cảnh cáo người, lão tử cũng không muốn bị mấy cái bệnh này a.”

“Hắn đùa giỡn người.”

“Cái gì?”

“Hắn đùa giỡn bệnh nhân cũng không phải chuyện ngày một ngày hai, người có thể khiêu nại... Oa! Diệp Quảng Nho đùa giỡn người, người đánh ta làm gì a? Ô, cái mũi của ta...”

6. Chương 5

Diệp Quảng Nho không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Lần này hắn thật sự không phải cố ý, vốn định ăn hai cái bánh quy rồi về, dự tính chỉ để cái cặp nhiệt độ trong miệng bệnh nhân chừng mười lăm phút, không nghĩ tới các y tá nhiệt tình đến vậy, mái tóc đen càng làm hắn yêu thích không buông, tất nhiên, bánh quy mùi vị cũng không tệ chút nào. Vì vậy hai cái biến thành bốn cái, bốn cái biến thành tám cái...

Chờ hắn ăn xong bánh quy, tạm biệt y tá Lâm mới gặp, chuẩn bị len lén đi về thả cái lão bệnh nhân kia ra, vừa mới chạy qua hành lang, đột nhiên bị người lôi tới chỗ thang thoát hiểm, trèo lên đầu một cái túi đen, giống như heo bị ném vào cốp xe.

Cái quá trình kia, ân, hình như có điểm giống bắt cóc.

Qua một đoạn đường không biết dài ngắn thế nào, hắn được khiêng từ trong cốp xe ra, ném trên mặt đất, rồi lại bị người ta thô lỗ xách lên.

Có người lấy đi túi trùm đầu.

“Lão đại, chúng tôi không bắt sai người chứ? Bộ dáng tư văn nhã nhặn, nhìn không ra lá gan lại có thể lớn như vậy a.”

“Đúng vậy, xem ra phải kiểm tra thôi”

Đang một mảnh đen đột nhiên có ánh đèn tới, Diệp Quảng Nho cảm thấy chói mắt, hoang mang nheo mắt lại. Giây tiếp theo, bên tai vang lên tiếng tiếng thét làm hắn sợ run cả người.

“Con mẹ nó! Thuốc cao bôi trên da chó! Lang băm! Bác sĩ vô lương tâm! Vô liên sĩ vương bát đần! Ta nhất định phải lăng trì hắn!”

“Cha,” Giang Nhất Thủy ngăn cản Giang Đại Thiên đang nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể nuốt sống Diệp Quảng Nho, “Người đã bắt được rồi, muốn xử lý thế nào cũng được, cha bình tĩnh chút đi.”

“Bình tĩnh? Người muốn ta bình tĩnh?!” Giang Đại Thiên như mèo bị giẫm đuôi nhảy dựng

lên, “Thằng con chết tiệt, lão cha người sống cả đời, chưa từng mất thể diện như vậy! Hôm nay người không xử lí hắn, sau này đừng có gọi ta là cha! Quên đi, không cần người xử lí, tránh ra, ta tự băm hắn ra làm củi đốt!” Hai tay rút ra lưỡi dao sắc nhọn năm nào, đã càn quét khắp thiên hạ, đằng đằng sát khí lao đến.

Ánh sáng lờ lờ từ lưỡi dao sắc nhọn đang tới gần, Diệp Quảng Nho quả thực bị hù dọa đến ngu muội

Hắn như thế nào bỗng nhiên từ bệnh viện yên ổn vui vẻ, tiến vào phim nhiều tập cừu lưu hắc đạo trên TV?

Bất quá hung khí sắc bén đáng sợ kia, thoát nhìn không giống đạo cụ.

Lão bá cầm dao kia, cũng chính là bệnh nhân hôm nay của hắn, hình như cũng có uy phong của hắc đạo lão đại, hơn nữa hình như — có động cơ đầy đủ để làm chuyện đó

“Lão lão lão... Lão bá, không không không, lão đại! Có chuyện gì từ từ nói, hiểu lầm a! Hiểu lầm!”

“Hiểu lầm cái đầu người! Hiểu lầm cái mông người! Lần này lão tử muốn đục chín mười chín cái lỗ trên mông người, mỗi lỗ chọc vào một cái đo nhiệt độ.”

Giang Nhất Thủy sải bước đến, nắm lấy cổ Diệp Quảng Nghiễm Nho trước sự phẫn nộ giống như sắp đem người kia đi chặt thành nhiều khúc của lão cha, “Tiểu tử này chính là đáng chết, có gan đối với cha ta như vậy, ta cũng sẽ không bỏ qua cho hắn, bất quá cha à, tên này là đồng nghiệp của đại ca...”

“Người đúng là thằng con bất hiếu! Lão cha của mình bị sỉ nhục như vậy, còn muốn biện hộ cho người ngoài?”

“Con là muốn nói, bất khán tăng diện khán phạt diện, cha, ít nhất cũng nên cho hắn toàn thân đi.”

“Toàn thân?”

“Đúng vậy, cứ ném xuống biển đi. Bằng không vừa dao vừa máu, đứt tay đứt chân, xử lí rất phiền toái.”

Diệp Quảng Nho lùi lại góc tường, nghe được liên trợn trừng mắt.

Hai người bọn họ là đang bàn về hắn sao? Như nào lại giống như đang bàn luận về chó mèo

vậy?

Trời ạ! Bệnh nhân khiếu nại nhiều như vậy, tại sao cái người giống Giang Nhất Thiên này lại là một lão đại xã hội đen?

Lần này thảm rồi!

“Đều là hiểu lầm a, lão đại, ta cam đoan là hiểu lầm, chỉ tại ăn bánh quy... Phi phi, là bởi vì có một ca cấp cứu cần phải khám gấp khác, tình huống nguy cấp, ta bắt đắ dĩ...”

“Cha ta là viện trưởng bệnh viện Tế Sinh, ông ấy có rất nhiều tiền, ông ấy sẽ cho ngài rất nhiều tiền để chuộc ta ra...”

“Ta không muốn chết a, đừng ném ta xuống biển. Giết người phải đền mạng, cảnh sát sẽ điều tra được người!”

Diệp Quảng Nghiễm Nho phát hiện mình rơi vào hiểm cảnh, không ngừng dùng lời nói để tìm cho chính mình một con đường sống.

Nhưng đột nhiên trong lúc đó, tất cả khẩn cầu cùng kháng nghị chợt biến mất.

Diệp Quảng Nho giống như bị câm rồi, nhìn thẳng tới bọn đại hán nhanh nhẹn từ tầng hầm khênh cái gì đó ra.

Cái hòm!

Hắn hít một ngụm khí, vạn phần hoảng hốt nhìn bọn họ đem cái hòm kia mở ra.

Trong hòm tối như mực, trông như một cái miệng đầy máu mở rộng.

“Không không, đừng nhốt ta vào!” Diệp Quảng Nho sợ hãi kêu to lên, “Đừng! Đừng! Van cầu người, đừng!”

Giang Đại Thiên khinh thường hừ một tiếng, “Tên tiểu tử chết tiệt, hiện tại biết cầu ta? Muộn rồi! Cái này gọi là tự làm bậy thì không thể sống!”

Giang Nhất Thủy vút cho thủ hạ một ánh mắt thần nhiên, “Nhốt vào trước, chờ tới tối nói sau.”

“Đừng nhốt ta vào phòng tối! Buông ta ra! Ba! Ba! Cứu con với!” Diệp Quảng Nho bị mấy tên to lớn bắt được, kéo đến trước cái hòm, kiệt lực khản giọng giã giụa hét lên, “Van xin các người, đừng làm như vậy! Ta sai rồi! Ta không dám nữa... Tha cho ta đi, đừng nhốt ta trong phòng tối...”

“Đó là cái hòm, không phải phòng, chắc chắn, xem bộ dáng khôn ngoan như vậy, hóa ra là một tên ngốc.” Giang Đại Thiên đi qua, cũng giúp một tay, đem Diệp Quảng Nho đang gào khóc không yên nhét vào hòm.

Không nói hai lời, loảng xoảng! Cài khóa hòm lên, khóa lại.

“Đừng nhốt ta! Đừng nhốt ta, van xin người...” Tiếng khóc càng kinh hoàng từ trong hòm truyền ra, cách hòm sắt, phi thường yếu ớt, loảng thoảng nghe không rõ lắm.

Giang Đại Thiên áp tai nghe, hậm hực nói, “Đồ ranh con, còn cào vào hòm nữa.” Mắng vào cái hòm, “Cào đi, đồ ngu! Cào gãy móng vuốt tiểu cầu người cũng không mở được hòm đâu. Chờ đến tối, lão tử sẽ đưa người đi uống nước biển! Cho người chọc vào móng lão tử đi!”

Tiếng khóc yếu ớt cùng tiếng đánh bùm bụp vào thành hòm, vang lên thật lâu.

Nhưng cuối cùng, rốt cuộc dần dần dừng lại.

“Các người đưa Diệp Quảng Nho đi đâu rồi?”

Nửa tiếng sau, Giang Nhất Thiên cả người tản ra hàn khí lạnh lẽo khác thường khí thể khủng bố xông vào biệt thự Giang gia.

“Hừ, thằng bất hiếu, người còn biết quay về a?” Mặc dù đối với cơn giận dữ của thằng con có chút e ngại, nhưng Giang Đại Thiên cũng không ngồi yên, nổi lên uy nghiêm của lão cha, “Diệp Quảng Nho là ai? Ta chưa từng nghe qua tên này a, Nhất Thủy, người nghe thấy tên này chưa?”

“Ít giả bộ đi cho ta!” Giang Nhất Thiên bước tới, nhìn chăm chăm vào lão ba mình, “Bệnh viện có danh sách bệnh nhân, ta tra được người hôm nay đến tìm Diệp Quảng Nho khám bệnh. Người thiếu chút nữa đánh gãy mũi bác sĩ Hoàng cấp dưới của ta, sau đó, Diệp Quảng Nho liền biến mất. Lão ba, đừng nói với ta người không biết Diệp Quảng Nho ở đâu.”

Sắc mặt đen xì, bao phủ một tầng bão táp nguy hiểm sắp tới.

Uy lực áp bách khiếp người, ngay cả Giang Đại Thiên cũng thấy phát lạnh.

Đứa con cả này của hần, lên cơn tức giận liền người thân cũng không nhận nữa.

“Biết thì sao?” Giang Đại Thiên cũng giậm chân, “Người biết tên họ Diệp đó đối với ta như nào không? Nhét vào mông ta một cái đo nhiệt độ, rồi chạy đi ăn bánh quy! Hồn đản như vậy còn sống chỉ là bại hoại của xã hội, lão cha ngươi là vì dân trừ hại!”

“Người ở đâu?”

“Không phải là mông người khác, là mông của lão cha ngươi! Ngươi là đồ bất hiếu! Ngươi còn dám vì hần đối đầu với lão tử?”

“Người ở đâu?” Ngữ khí đề cao lên quăng tám.

“Ném xuống biển rồi.”

“Cái gì?” Thân hình cao lớn của Giang Nhất Thiên chấn động, bỗng nhiên xoay người, ánh mắt mang theo sát khí rơi trên người Giang Nhất Thủy, “Nhất Thủy!”

Giang Nhất Thủy luôn luôn lạnh lợi hơn, vội vàng lắc đầu cười, “Cha chỉ là tức mà nói thôi, dù có muốn ném xuống biển thì cũng phải chờ tối tối mới mang đi a. Người còn đang ở dưới tầng hầm.”

Giang Nhất Thiên lập tức lao ra khỏi thư phòng, thẳng đến tầng hầm.

“Đại thiếu gia.”

Tối tầng hầm, nhưng anh em đang canh giữ trong bang khi thấy Giang Nhất Thiên, vội vàng cung kính cho qua.

Nhưng dưới tầng hầm, cũng không thấy bóng dáng Diệp Quảng Nho.

Giang Nhất Thiên tùy tiện tóm lấy một người, “Bác sĩ hôm nay bắt tối đâu rồi?” Ánh mắt bức người dựng tóc gáy.

“Bác sĩ? Trong... Trong hòm.” Người bị tóm lấy, ngón tay chỉ hướng góc tầng hầm âm u.

“Trong hòm!” Giang Nhất Thiên phẫn nộ không thể nén được, “Các người cứ nhiên nhốt hần trong hòm!”

Tiện tay cho người kia một quyền tàn nhẫn, đánh cho hắn ngã văng ra, Giang Nhất Thiên không thèm để ý đến ai nữa, chạy như bay tới góc để hòm sắt.

Đây là hòm sắt tạm thời tìm đến, đại khái là dùng linh kiện xe cũ làm, trên hòm đầy bụi bặm, còn dính dầu mỡ, bên ngoài có một khóa kéo đơn giản, không cần chìa, ở bên ngoài dùng tay kéo, là có thể mở.

Diệp Quảng Nho, cư nhiên bị bọn chúng nhốt trong hòm này.

Giang Nhất Thiên kéo khóa ra, mở nắp hòm.

Cảnh tượng lọt vào trong tầm mắt, làm cho trái tim y đột nhiên đau như vỡ vụn ra

Áo blu trắng tinh bị dính những bẩn ở trong hòm, chỗ nào cũng bị dính bẩn. Cái hòm lại không dài, Diệp Quảng Nho thân hình cao dài chỉ có thể cuộn mình bên trong.

“Diệp Quảng Nho?” Giang Nhất Thiên nhẹ nhàng gọi một tiếng.

Giang Nhất Thiên nghĩ đến việc Diệp Quảng Nho vì quá khứ mà bị dọa cho ngất, nhưng vừa mở miệng, Diệp Quảng Nho bỗng nhiên mở mắt. Long mi chớp chớp, ngơ ngác nhìn

Ánh mắt như vậy làm Giang Nhất Thiên hết sức khó chịu, giống như móng vuốt sắc bén cào vào lòng.

“Đừng sợ, ta ôm ngươi đi ra.” Giang Nhất Thiên nói.

Diệp Quảng Nho bị kinh hách, hơn nữa còn bị ám ảnh về bóng ma hồi bé, Giang Nhất Thiên lo lắng hành động thô lỗ sẽ làm hắn bị hù chết.

Nhưng khi vươn tay tới, Diệp Quảng Nho cũng vươn tay, giống hài tử muốn mẹ ôm lấy.

Ánh mắt Diệp Quảng Nho thẳng tắp, nhưng động tác không chút do dự, ôm lấy Giang Nhất Thiên, hai tay bám lấy cổ không chịu buông tay, phảng phất như sợ hãi nếu bị bỏ lại.

“Giang Nhất Thiên?” Diệp Quảng Nho bỗng nhiên nói ra

Thanh âm của hắn rất nhẹ, giống như tiếng nức nở của một con mèo nhỏ mới sinh.

Giang Nhất Thiên dường như bị cuốn hút, cũng dùng thanh âm rất nhẹ trả lời, “Là ta, Giang

Nhất Thiên.”

Diệp Quảng Nho dụi dụi hai mắt, nhẹ nhàng nói, “Ta chỉ biết, gặp người không phải là chuyện tốt.” Thanh âm hơi phát run. “Người chính là tên hồn đản, ác ma, chủ nhiệm ma quỷ...” Hắn vừa nói, vừa ôm cổ Giang Nhất Thiên, giống như ôm cành cây cứu mạng mình.

Tuy rằng vẫn đang phần nộ không thôi vì Diệp Quảng Nho phải chịu khổ, Giang Nhất Thiên lại không có cách nào kìm được cảm xúc ngọt ngào. Vật nhỏ khó ưa này, những lúc tức giận chỉ muốn đánh cho một trận, khi thân mật như vậy, lại làm cho người ta trù mến.

Thật sự đúng như viện trưởng nói, vô luận làm chuyện xấu cũng không nỡ trách phạt hắn.

Giang Nhất Thiên giống như cầm trên tay bảo bối trân quý nhất thế giới, ôm Diệp Quảng Nho đến phòng của mình.

Mặc dù gần đây đã rời khỏi nơi này, nhưng người hầu vẫn quét dọn hằng ngày, tùy thời chuẩn bị nghênh đón Đại thiếu gia hồi tâm chuyển ý.

Hắn ôm Diệp Quảng Nho vào phòng, đi tới trước giường, liền dừng lại.

Nhìn áo blu dơ bẩn trên người Diệp Quảng Nho, Giang Nhất Thiên hôn nhẹ lên hai má, “Người phải tắm rửa thôi, mèo con bẩn thỉu.”

Hắn không biết ngữ khí của mình vì cái gì mà lại trở nên ôn nhu như vậy, hình như là hiển nhiên thế. Có lẽ cảm giác Diệp Quảng Nho không muốn rời xa hắn thật sự rất tốt, rõ ràng là nam nhân đã trưởng thành, nhưng lại tản ra hơi thở rụt rè như động vật nhỏ, không có chút nào giống cái người bất hảo, ăn chơi trác táng hết thuốc chữa kia.

“Ta so với người sạch sẽ hơn nhiều.” Thanh âm nhẹ nhàng, nhưng từ ngữ lại kiêu ngạo

“Dù sao người cứ ngoan ngoãn để ta tắm cho.”

Giang Nhất Thiên ôm Diệp Quảng Nho vào phòng tắm.

Hắn định bỏ Diệp Quảng Nho xuống, cởi hộ quần áo, phun nước, hảo hảo tẩy rửa bụi bẩn trên người

Nhưng vừa mới đụng tới cổ tay Diệp Quảng Nho, Diệp Quảng Nho liền lộ ra vẻ mặt như sắp khóc, thấy Giang Nhất Thiên định gỡ tay mình xuống, Diệp Quảng Nho dùng hết khí lực ôm chặt lấy Giang Nhất Thiên không chịu buông tay.

Giang Nhất Thiên dờ khóc dờ cười, ôn nhu nói với Diệp Quảng Nho, “Ta sẽ không đi đâu cả.”

Diệp Quảng Nho khịt khịt mũi, khuôn mặt tuần mỹ hiện ra vẻ bướng bỉnh, “Ta ước gì người cút đi.”

“Muốn ta cút đi? Có thể, người buông tay a.”

“Ta không buông tay.” Diệp Quảng Nho hai tay ôm càng chặt, dường như để cho chính mình an tâm, còn chính mình rúc đầu vào ngực Giang Nhất Thiên.

Vừa rúc vừa cọ.

Giang Nhất Thiên quả thực bị hấn chọc cho cười.

Giang Nhất Thiên đơn giản mở vòi nước, mặc quần áo, ôm lấy “đại miêu” bám riết lấy mình ngồi vào bồn tắm.

Nước ấm chảy xuống bồn tắm, phòng tắm chỉ chốc lát liền nóng lên.

Có thể là nước ấm xoa dịu tâm tình Diệp Quảng Nho, hoặc là ngồi cạnh Giang Nhất Thiên ở một nơi tương đối nhỏ hẹp, làm cho Diệp Quảng Nho tin tưởng Giang Nhất Thiên sẽ không đột nhiên bỏ lại hấn rồi biến mất. Sau khi bồn tắm đầy nước ấm làm cho người ta dịu lại thoải mái, Diệp Quảng Nho cuối cùng chậm rãi buông lỏng tay khỏi cổ Giang Nhất Thiên.

Giang Nhất Thiên lúc này mới nhìn rõ ràng hai tay hấn.

Mười đầu ngón tay đều dính máu, là lúc bị nhốt trong hòm, liều mạng cào lên vách hòm nên bị thương.

“Có đau không?”

Diệp Quảng Nho liếc y một cái, “Nói nhảm!”

Giang Nhất Thiên đau lòng bắt lấy đầu ngón tay của hấn, từng chút từng chút, đưa vào trong miệng nhẹ nhàng mút lấy.

“Biến thái...”

Tuy hấn nói năng lỗ mãng nhưng Giang Nhất Thiên vẫn nhìn thấy biểu hiện ôn nhu hiếm

thấy của Diệp Quảng Nho

Diệp Quang Nho tuy rằng đã khôi phục được bộ dáng gương nanh múa vuốt nhưng thực ra chỉ là vẻ ngoài. Thân thể hắn cơ hồ càng ngày càng dính vào người của Giang Nhất Thiên, thân thể lại không ngừng phát run, hơn nữa đôi mắt nâu trong suốt kia vẫn còn ánh lên những tia bất an

“ Thoải mái không??” Giang Nhất Thiên đem mười đầu ngón tay đang bị thương kia cẩn thận liếm một lần.

“ Tuyệt đối không” Diệp Quảng Nho nhỏ giọng kháng nghị một câu, còn ánh mắt của Giang Nhất Thiên nhìn giống như có thể đem hắn đâm xuyên qua vậy, toàn thân từ trên xuống dưới không có một chút nào có thể thoát ra khỏi ánh mắt của người này

Hắn cúi đầu, có điểm muốn chạy trốn, bốn tám lớn thực âm áp và dễ chịu, ngồi dựa vào cơ thể cường tráng của Giang Nhất Thiên, cũng làm cho hắn cảm thấy được một chút an tâm

Nhưng biểu hiện trên khuôn mặt lại hoàn toàn bất đồng.....

Nhớ tới cái thùng tối như mực kia, Diệp Quảng Nho nhất thời run lên. Cái cảm giác khó thở vẫn còn trong thâm tâm của hắn, người mẹ kế của hắn đã từng đem hắn nhốt lại trong một cái rương.

Ngày đó vốn thật cao hứng, hắn đáp ứng ngoan ngoãn ngủ trưa, hy vọng khi tỉnh lại là có thể được mẹ kế đưa đi ra ngoài thưởng cho. Hắn cố ý thay bộ đồ ngủ có hình phim hoạt hình mà hắn yêu thích, nằm bên cạnh mẹ kế mà ngủ, khi tỉnh lại, trước mắt lại chỉ có một mảng tối đen

Hắn cử động, bốn phía đều rất cứng, giống như phòng ở của bọn tiểu nhân, âm trầm và đáng sợ

“ Mẹ ơi! Mẹ ơi”

Hắn khóc thật lâu, nhưng lại không có người nào để ý đến hắn

Phòng tối rất nhỏ, bàn tay không thể duỗi ra, ngay cả chuyển mình cũng không được, hắn khóc đến nổi mà việc hô hấp cũng trở nên khó khăn, nhưng hắn vẫn khóc, một mực trong bóng đêm nức nở, đợi thật lâu, lâu đến mất đi cả ý thức....

Trên môi có gì đó nóng nóng, Diệp Quảng Nho bừng tỉnh khỏi những kí ức kia

Giang Nhất Thiên đang hôn hắn, môi nam nhân truyền đến hơi ấm cho hắn, còn nóng hơn so với nhiệt độ của nước trong bồn tắm vài lần. Đầu lưỡi bắt đầu xâm nhập vào khoang miệng mềm mại kia giống như một loại mê dược khiến hắn trở nên tê dại

Lưỡi bị lôi ra khiến hắn bị kích thích bởi những ham muốn

Triền mien dây dưa, áo blu cùng các quần áo khác sớm đã bị cởi ra ở trong nước

Giang Nhất Thiên đem hắn từ bồn tắm bế lên, đi một đoạn đường ngắn từ phòng tắm lên trên giường, không ngừng cúi đầu đùa bỡn với hai đóa hoa

Diệp Quảng Nho căn bản không hiểu như thế nào cự tuyệt

Kỳ thật cũng không nghĩ đến việc cự tuyệt, nam nhân tuy rằng so với ác ma thì còn ác ma hơn, nhưng khi hôn hương vị thật sự tốt. Hắn mệt mỏi nhẹ nhàng dựa vào trong lồng ngực của Giang Nhất Thiên, làm cho hắn đem chính mình đưa lên giường

Khi lưng chạm đến giường, Diệp Quảng Nho mới phát hiện trên người mình toàn thân đều không có một thứ gì

Hắn lộ ra vẻ hoang mang, đôi lông mi hắn chớp liên tục “ Người cởi hết quần áo của ta”

“ Đây là trình tự tất yếu” Giang Nhất Thiên trầm giọng cười “ Chủ yếu nhìn xem người có còn nơi nào bị thương hay không, nên kiểm tra toàn thân của người một lượt”

Phía trên của Giang Nhất Thiên giống như một chiếc bàn lớn, thân thể của hắn đã bị bao phủ bởi cái bóng của tên nam nhân kia

Diệp Quảng Nho không quá phòng bị mà xem xét hắn, bỗng nhiên “ sung sướng” cười một tiếng, nâng chân lên hương Giang Nhất Thiên đá một cái. Giang Nhất Thiên bất ngờ không kịp phòng bị, nới bị hắn đá hơi hơi đau, lông mi vừa mới dựng thẳng, Diệp Quảng Nho đã nhìn thấu được điều đó, nơm nớp lo sợ chui vào trong lồng ngực của hắn

Da thịt mềm mại, giống như loại tơ lụa thượng hạng trong ngực của Giang Nhất Thiên, làm cho hạ thân của Giang Nhất Thiên bỗng nhiên tăng nhịp đập, cơ hồ làm cho Giang Nhất Thiên cảm giác thấy đau đớn

Lần này phải giáo huấn lại con mèo nhỏ kiêu ngạo này!

Dã tính một khi bị chọc lên, huyết thống của Giang gia hoàn toàn áp chế lý tính. Giang Nhất Thiên thuận theo bản năng mà làm, đem con mèo đặt mạnh ở dưới thân

Dầu ngón tay xuyên qua hai chân, chuẩn xác ép vào mật huyết

“Ân...” Diệp Quảng Nho nheo mắt lại “ Người muốn làm gì?”

“ Kiểm tra thân thể” Giang Nhất Thiên gian tà cười cười “ Chỉ kiểm tra”

Ngón tay sáp nhập vào thân thể mềm mại, một ngón, gia tăng đến hai ngón, cuối cùng đạt tới ba ngón

Bất mãn vì chiều dài của hai ngón tay, Giang Nhất Thiên bá đạo hoàn toàn không thể chạm vào chỗ đó

Diệp Quảng Nho ở dưới thân châm rãi vặn vẹo đứng lên, gian nan hô hấp “ Tránh ra, ta không cần....ta không thích.”

“ Nói dối tiền hài tử” Giang Nhất Thiên cắn cắn khóe môi

Đối với mật huyết cũng gia tăng thêm lực đạo, hần dễ dàng tìm được nơi niêm màng hơi mỏng chon dấu tuyến tiền liệt, đó chính là nhược điểm của nam nhân

“ Không...Không cần! Ôân! Không cần kiểm tra nơi đó..”

“ Đừng lộn xộn, bác sĩ Diệp, người không phải thực chán ghét những người bệnh đi khám định kì sao? Hệ thống sinh sản của nam nhân chính là nơi cần kiểm tra nhất chính là tuyến tiền liệt”

Đầu ngón tay ở trong niêm màng tạo nên cảm giác mãnh liệt đến kinh người

“Công năng cũng không tồi. Chính là lấy tay kiểm tra một chút, liền hoàn toàn cương” Giang Nhất Thiên chế nhạo cười lớn

Dương vật đã đứng thẳng, lại được bàn tay vuốt ve đùa bỡn, nam nhân dùng đầu ngón tay dím dính dịch trong suốt từ hoa hành chảy ra, đưa ra phía sau đến vùng phụ cận của huyết khẩu, mà vẽ loạn.

Sau đó, đã sớm chuẩn bị tốt, mạnh mẽ theo rãnh môn trắng nõn mà đi vào

Diệp Quảng Nho lập tức nức nở khóc ra

Tuy rằng đã trải qua việc ngón tay khuếch trương, chính mình quả thật cũng cảm thấy khoái cảm đang dâng lên, nhưng bên trong khi bị dị vật thô to đi vào liền có cảm giác áp bách đến dị thường

Ngay cả nội tạng đều bị côn thịt của nam nhân nghiền nát

“ Không khóc” Những nụ hôn nhẹ nhàng như những hạt mưa rơi nhẹ lên trán cùng gương mặt, rất khó tưởng tượng Giang Nhất Thiên toàn thân luôn phát ra âm thanh lãnh khốc này lại có thể có ngữ khí sủng nịnh thế kia “ Ta sẽ chuyển động từ từ”

“ Chậm cái đầu người...” Diệp Quảng Nho vì đau mà nhăn mày lại, vận vẹo khuôn mặt tuấn mỹ, đứt quãng nói “ Người.....Hô...đau quá....Người cho ta....đi ra..ô”

Hắn vừa nói, một bên tìm kiếm cho mình tư thế dễ chịu một chút, lại dùng tay ôm cổ đối phương

Tên tiểu tử nam này do không có kinh nghiệm nên không hiểu được chính mình lại chọn tư thế thật mê người nhưng cũng nguy hiểm kia

Giang Nhất Thiên bị đốt cháy bởi dục hỏa của chính mình, liền tăng tâm xuất trừu sáp

Côn thịt ở niêm màng đi qua đi lại mà ma sát, cảm giác trường đau như vỡ ra, cùng điên đảo loạn ly khoái cảm, làm cho Diệp Quảng Nho từng đợt không hiểu mà run rẩy

“ Ô ân....xong rồi....A! Không cần...”

Trong cơ thể kia không ngừng lọt vào không chút do dự chống đối, mang đến ngọt ngào rồi lại lo lắng cùng khoái hoạt

“ Cái gì xong rồi? Kiểm tra thân mới vừa bắt đầu” Giang Nhất Thiên từ âm thanh dày tình dục trở nên thập phần gợi cảm

Chính là bị hắn liếm vành tai nói đùa một câu, Diệp Quảng Nho liền cảm thấy chính mình giống như là đang ăn mì được, hai chân trong lúc đó bị dâng lên cao như tiêu thương

Hạ thể vừa đau vừa cứng đang khát cầu được an ủi, hắn thực tự nhiên mà đem bàn tay của chính mình hướng xuống hạ thể

“ Cầm nó, chậm rãi chuyển động hướng từ dưới lên trên, giống như vắt sữa vậy” Giang Nhất Thiên một bên ra sức xô xuyên qua hắn, một bên lại dạy hắn tự mình an ủi như thế nào

Khoái cảm khó nhin như vỡ ra làm cho Diệp Quảng Nho run run chính mình cảm hạ thể chuẩn bị tự an ủi, Giang Nhất Thiên mang theo tà ý liền đem côn thịt hoàn toàn rút ra khỏi mật huyết, nháy mắt lại hung hăng tiến vào

Diệp Quảng Nho phát ra một tiếng thét chói tai, vừa mới cầm côn thịt liền buông ra

“ Bản chủ nhiệm vất vả cần cù dùng chính đại lập xưởng kiểm tra tuyển tiền liệt cho người, người cũng không thể lười như thế được, cái gì cũng không làm, nhanh lên tiếp tục lấy tay của chính mình kiểm tra khả năng cương cứng bản tính của dương vật” Giang Nhất Thiên mỉm cười dâm tà, bắt lấy tay hắn đang run run, đặt lại đỉnh của hoa hành

“ Biến.....u....người thực biến thái...”

“ Ta mà biến thái sao? Bác sĩ Diệp, có nghe thấy thanh âm kia không? Không biết ai bị côn thịt của nam nhân cuồng sát, mà cơ thể lại tiết ra số lượng dịch lớn ở ruột non nga”

Tần xuất trừu sát càng ngày càng nhanh hơn

Côn thịt cứng rắn trong mật khẩu kia quả thật mỗi động tác đều phát ra những tiếng nước dâm loạn

Côn thịt ép vào cơ vòng, niêm dịch chảy ra ngoài cùng mồ hôi làm ướt đùi cùng hệ rãnh

Da thịt ẩm ướt sáng bóng cũng dần trở nên trơn trượt

“ Người chính là được ta kiểm liên tiết ra nhiều lượng dịch như vậy, so với gel bôi trơn còn tốt hơn”

Giang Nhất Thiên châm biếm, giống như một chất xúc tác thần kì, rõ ràng là dùng ngôn ngữ chà đạp, mang đến mọi loại cảm giác chưa bao giờ trải qua, không biết đây là cảm giác thẹn hay là khoái cảm

Thân thể bị nam nhân này tùy ý phá hư, cơ hồ nhắm mắt, căn bản là không thể ngăn chặn cơ thể đang run rẩy cùng thở dốc

Giống như một tảng bơ, bị lửa nóng xuyên qua liền tan chảy hoàn toàn

Diệp Quảng Nho một bên thừa nhận việc trong cơ thể có dị vật tiến vào, một bên nhìn chăm chú vào ánh mắt nóng rực của nam nhân kia, bởi vì khoái cảm đã vỡ òa, khóc nức nở đùa bỡn với dương vật của chính mình

“ A...hảo....sắp.....ô!”

Va chạm càng lúc càng nhanh, mỗi lần chạm đều chạm trúng vào tuyến tiền liệt, thác loạn cùng khoái cảm, một lần tự an tử đều không thể bằng được

Diệp Quảng Nho vận vẹo phát ra những tiếng kêu đặc biệt, thân thể rốt cuộc không thể chịu đựng được liên co rút một trận

Cơ thể mãnh liệt co rút lại, đem cơn thịnh lớn kia nuốt vào càng sâu hơn

“ Người chính là bác sĩ dâm đẳng!” Giang Nhất Thiên gầm nhẹ một tiếng, nắm chặt thắt lưng dùng sức hướng vào chỗ sâu nhất đi vào

Tinh dịch dũng mãnh bắn vào nhiệt độ thật kinh người

Nam nhân dã thú đem hơi thở cùng tinh dịch chôn sâu vào trong cơ thể của Diệp Quảng Nho

“Kết quả kiểm tra bước đầu, tất cả đều bình thường” Giang Nhất Thiên thở hổn hển, đổ mồ hôi đầm đìa trên trán cùng mái tóc đen, kiệt ngạo bất tuân nhìn xuống đắm chìm kịch liệt trong dư vị của cơn mê “ Bất quá vì để đảm bảo không có sự nhầm lẫn, theo ý kinh nghiệm của ta thì phải tiến hành kiểm tra lại, người cảm thấy thế nào?” dùng ánh mắt đắc ý

“ Ân” Diệp Quảng Nho bị cao trào kích thích làm cho thất thần

Giang Nhất Thiên động động phần eo, cún chon sâu ở trong cơ thể, lần thứ hai biến ngạnh cực đại, làm cho Diệp Quảng Nho khuôn mặt bao trùm bởi một lớp nước đầy yêu mị, ánh mắt vừa khinh hoàng lại vừa mong chờ, “ Kiểm tra lại? Không cần...”

“ Người bệnh phải nghe lời bác sĩ nói”

“ Ta không phải người bệnh, ta cũng là bác sĩ”

“ Được rồi, dù sao người cũng là bác sĩ, vậy ta kiểm tra sức khỏe miễn phí cho người...” Giang Nhất Thiên giọng nói nhẹ nhàng nhưng mang theo ý trêu chọc “ kiểm tra, dùng siêu đại lực để kiểm tra”

Một lần nữa cơn thịnh nóng rực, chậm rãi hướng vào vách tường mềm mại mà đâm vào

Phanh! Cửa phòng đột nhiên mở ra

“ Tiểu tử bất hiếu, việc của ta thì ta giải quyết, mặc kệ hần có phải hay không đồng sự của người...”

Giang Đại Thiên như thế nào cũng không nuốt trôi, liền cố lấy hết dũng khí, rút cuộc cũng đi vào, còn muốn cùng cùng thằng con bất hiếu kia lý luận

Còn chưa nói xong, cảnh tượng trước mắt khiến hai con mắt của hần cơ hồ muốn rơi luôn xuống đất

Giường! Người trần truồng.....Hai nam nhân.....Trong đó có một đứa con của hần

Này, chẳng lẽ là.....

“ Cha!” Giang Nhất Thiên rống giận, thiếu chút nữa là đem nóc nhà làm cho rung chuyển. Hần đột nhiên nhảy dựng lên giường, thuận tay lấy chiếc chăn hướng cơ thể đang trần trụi của Diệp Quảng Nho đắp vào, xoay người một cái, lấy gương mặt dữ tợn như muốn ăn thịt người nhìn Giang Đại Thiên “ Người lúc này xông vào để làm gì”

“ Tiểu Thiên ngoan” Giang Đại Thiên ngây ra một lát, bỗng nhiên chuyển ngạc nhiên sang vui mừng cực độ giống như một người điên, liên gọi ra nhũ danh của Giang Nhất Thiên, vỗ tay cười to, “ Ân tốt quá, quả nhiên là người có biện pháp. Ha ha ha! Làm tốt lắm! Không hổ là con trai của Giang Đại Thiên ta”

Bước lại gần, nắm chặt vào hai bả vai của Giang Nhất Thiên, vừa cười vừa khoe khoang “ Hảo tiểu tử! Đây mới chính là ăn miếng trả miếng, người cuối cùng cũng không đem tất cả những gì lão cha người khổ tâm dạy trả lại toàn bộ. Tốt tốt! Thằng nhóc này cắm vào mông ta một vật nhỏ, con ta cắm vào mông hần một vật vừa thô vừa to, cắm tuyệt hảo! cắm tuyệt diệu! Cắm vào thằng nhóc này thật tuyệt!”

Trời đánh cũng tránh miếng ăn nha, làm cho khuôn mặt tuần tú của Giang Nhất Thiên đỏ lên, quát nhẹ “ Náo loạn đủ chưa? Đừng có phiền ta làm việc!”

“ Hảo hảo, người làm việc, tiếp tục làm việc, hung hăng làm việc ah! Hừ! Xem hần có còn hay không dám cắm vào người ta rồi chạy đi ăn bánh quy, ...”

“Cha, không tiễn”

Giang Đại Thiên còn muốn cổ vũ cho đứa con trai cả thêm hai câu nữa, nhưng đã bị đứa con này không nói hai lời liền đá ra khỏi phòng

Bên trong truyền đến tiếng khóa cửa

“uy!” Giang Đại Thiên không cam lòng tiến lại gần cửa nói “ Nhớ kĩ! Ít nhất loạn hấn nửa giờ, hấn cắm vào mông lão cha ngươi nửa giờ đó! Ít nhất nửa giờ! Nghe thấy được không đó?”

“ Câm miệng!”

Theo sau tiếng rống giận kia là một tiếng “ loảng xoảng” thật lớn

Không biết Giang Nhất Thiên cầm lấy vật gì trong phòng hung hăng hướng đến cửa mà ném

7. Chương 6

Một ngày mới bắt đầu, bệnh viện Tế Sinh vẫn như thường lệ đông nghịt bệnh nhân ra vào, bác sĩ cùng y tá bận rộn đi qua đi lại.

Một màn bắt bớ kịch liệt, lại ở trong phòng nghỉ của y tá trình diễn

“Bác sĩ Diệp Quảng Nho, lập tức theo ta đến phòng khám.”

Diệp Quảng Nho đang hạnh phúc ăn đồ y tá Lâm tự tay làm, bị thanh âm trầm thấp đột nhiên lọt vào tai làm kinh hách thiếu chút nữa là nuốt chửng, “Phòng khám? Tại sao phải tới phòng khám?! Ta không đi!”

“Còn dám nói không với ta? Lại đây!”

“Buông tay! Oa, cứu mạng a!”

Hù dọa toàn bộ các nữ y tá trở nên ngây ngô, không hề nhân nhượng lời Diệp Quảng Nho vào phòng khám, Giang Nhất Thiên đóng sầm cửa phòng lại.

Xoay người, đối diện với khuôn mặt tuần tú đang tức giận bất bình của Diệp Quảng Nho.

“Giang Nhất Thiên, đầu ngươi lại bị nước vào sao? Ta cảnh cáo ngươi, phòng khám không phải để cho ngươi...”

“Còn đầu ngươi thì bị phân tiến vào! Ta đã sớm cảnh cáo ngươi, chưa được bản chủ nhiệm cho phép, cấm ngươi sử dụng bất cứ dụng cụ y tế nào, ngươi dám đem lời ta như gió thổi qua tai! Ta hỏi ngươi, dụng cụ rửa ruột sao lại bị phá hỏng?”

“Dụng cụ rửa ruột cái gì chứ?” Diệp Quảng Nho lặng đi một chút.

“Đừng giả ngu với ta! Dụng cụ rửa ruột, bệnh viện mới mua, dành riêng để rửa ruột trước khi kiểm tra và phẫu thuật, người cũng dám lộn xộn? Muôn tìm đến cái chết có phải không?”

“Người mới muốn chết! Dụng cụ rửa ruột cái gì? Ta ngay cả hình dạng nó thế nào cũng chưa thấy. Nếu ta nhìn thấy, sớm dùng nó rửa cái đầu heo của người rồi!”

“Các bác sĩ của khoa trăm miệng một lời đồng thanh nói là người phá hỏng.”

“Bọn họ nói láo!”

“Người thật sự không phá hỏng dụng cụ rửa ruột?”

“Ai phá hỏng nói, tiểu dương vật của người đó nát bét như súp lơ!” Diệp Quảng Nho thề thốt như đinh đóng cột.

Đôi mắt sắc bén của Giang Nhất Thiên quét qua hắn.

Vẻ mặt này, không giống là đang nói dối

Diệp Quảng Nho suốt ngày làm cho khoa biến thành gà bay chó chạy, bác sĩ trong khoa lại đối với hắn có thành kiến rất nặng nề, có thể là không có bằng chứng rõ ràng, liền dựa vào phỏng đoán đem trách nhiệm đổ lên đầu Diệp Quảng Nho.

Tuy rằng rất bất mãn với đủ loại hành vi không chuyên nghiệp của Diệp Quảng Nho, nhưng khi phát hiện Diệp Quảng Nho có thể đã bị đổ oan, trong lòng Giang Nhất Thiên cũng không thoải mái.

Bất quá, tóm hắn đến phòng khám, ngoài chuyện dụng cụ rửa ruột, còn có nguyên nhân khác.

“Chuyện dụng cụ rửa ruột trước để qua một bên, chờ ta điều tra rõ ràng thì nói tiếp. Chính là hiện tại, người giải thích cho bốn chủ nhiệm một chút về chuyện phòng nghỉ của y tá đi.”

“Giải thích cái đầu người a! Ta đang ở trong phòng nghỉ y tá ăn chưa đến một nửa, vô duyên vô cớ liền bị đồ điên là người bắt đi ra, thiếu chút nữa hù cho ta đau dạ dày, người mới phải giải thích cho ta.”

“Chỉ ăn thôi? Ta thấy vốn là muốn thân cận nữ nhân đi, Diệp Quảng Nho, cái mũi của người đều sắp cọ xát vào cổ người ta rồi!” Ánh mắt hàm chứa tức giận lạnh thấu xương, đậm thẳng

tới nam nhân tuần mỹ ngang ngạch trước mắt.

Diệp Quảng Nho bị nam nhân nhìn chăm chú lạnh gáy một trận, nhưng — nam nhân lãnh ngạo nghiêm túc, kỳ tài kiệt ngạo bất tuân của giới y học này, cứ nhiên lại hẹp hòi chuyện ăn uống trong phòng nghỉ y tá?

Sâu trong đáy lòng, giống như bị cở đuôi chó cọ cọ, ngứa ngáy, tràn ngập khoái cảm chọc giận ma vương mặc danh kỳ diệu.

“Ta thân cận nữ nhân liên quan cái thí gì đến người?” Diệp Quảng Nho không biết sống chết, liền cãi

“Diệp — Quảng — Nho! Người nhắc lại lần nữa xem?”

“Giang Nhất Thiên, đừng tưởng rằng lên giường với ta một lần là có thể bắt ta chịu trách nhiệm nha?” Diệp Quảng Nho chậm chậm lắc đầu, “Mọi người đều là người trưởng thành, người tình ta nguyện mà. Tục ngữ nói, huynh đệ như tay chân, đàn bà như quần áo, về phần đối tượng tình một đêm, cũng không khác gì với tiết dục cho lắm, a a a... Người làm cái gì đó!”

“Giúp người sửa chữa cái đầu bị hỏng.” Đem Diệp Quảng Nho vừa nói xong đang nghĩ lén chuồn đi ẩn nã vào giường bệnh.

“Đầu người mới hỏng — Oa oa! Sửa đầu thì sửa đầu, tại sao lại lột quần của ta?”

“Ai bảo cái đầu người mọc ở trên mông?” Giang Nhất Thiên đánh một cái thật mạnh, đánh vào cái mông trắng nõn đã bị lột trần.

Thật sự là giang sơn dễ đổi, đánh chết cái nết cũng không chưa mà

Giang Nhất Thiên bị chọc giận đến muốn nổ tung rồi.

Hôm qua y còn rất phấn nộ lão cha nhốt Diệp Quảng Nho vào hòm, hôm nay hấn hận không thể tự tay đem hỗn đản này nhốt trở lại hòm đi.

Cứ nhiên có dũng khí coi hấn là đối tượng tiết dục?!

Bất quá tức giận vẫn là tức giận, cặp chân thon dài trần trụi phía dưới áo blu kia, vẫn làm cho lòng người rung động.

Nghĩ đến lần trước Diệp Quảng Nho bị hấn thao đến chết đi sống lại, da thịt ướm đẫm mồ hôi, cái miệng nhỏ nhắn nửa khép nửa mở rên rỉ dâm mỹ, tiểu đệ đệ giữa hai chân lập tức hăng hái đứng thẳng lên như chào cờ.

Tức giận cùng tình dục thiêu đốt thành ngọn lửa dị sắc hừng hực.

Giang Nhất Thiên đại y sư không chút do dự bắt đầu “Phương án trị liệu” của y.

Bằng vải y tế, một lần nữa thành đạo cụ trói hai cổ tay lại.

“Trước hết khám bệnh một chút, xem rốt cuộc bệnh tình nghiêm trọng đến mức nào.”

Giang Nhất Thiên cầm lấy ống nghe ở trước ngực, đem đầu ống nghe hình tròn không cho Diệp Quảng Nho cự tuyệt liền nhét vào trong cúc huyệt.

“Không... Không nên a! Nhanh lấy ra đi, có ai cho ống nghe vào mông bệnh nhân không chứ? A! Ô...”

“Câm miệng, không được làm phiền bản chủ nhiệm chẩn bệnh.” Mang theo ý khiển trách, đầu ống nghe lạnh như băng bị y dùng đầu ngón tay đè tới địa phương sâu bên trong thân thể, Giang Nhất Thiên bày ra phong thái chuyên nghiệp người khác không thể sánh được, “Ân, bệnh tình quả nhiên rất nghiêm trọng, bất quá cũng may, còn chưa tới mức không có thuốc chữa.”

“Người mới hết thuốc chữa — Oa a! Đừng nhét vào bên trong nữa! Cứu mạng a — “

“Lỗi nhảm, cơ thể bệnh trạng nghiêm trọng, còn dám cản trở các sĩ chẩn đoán?”

Tại đầu ngón tay nam nhân đẩy mạnh vào, đầu ống nghe triệt để xâm nhập vào địa phương mềm mại chưa từng thăm dò qua.

Tràng nhục bao vây lấy đầu ống nghe lạnh như băng, thông đạo gian nan mở rộng ra.

Hình dạng đầu ống nghe tròn đẹp áp vào dũng đạo, cảm giác kỳ lạ khi bị đạo cụ mãnh liệt thao lộng, làm cho Diệp Quảng Nho hô hấp dồn dập hỗn loạn.

“Đừng... Đừng lại — a a — là ta sai rồi, còn không được sao? Ân ô — thật là khó chịu... Ô — Giang... Chủ nhiệm Giang, ngài là đại nhân thì không nên chấp tiểu nhân... A a a —”

Đầu ống nghe chôn trong cơ thể đột nhiên bị lôi ra phân nửa, cây kim hung hăng cọ vào dũng

đạo non mềm, làm cho hai tròng mắt Diệp Quảng Nho đã ươn ướt.

“Ân? Ta bây giờ lại thành chủ nhiệm Giang rồi? Không phải là đối tượng tình một đêm, tiết dục một lần thôi sao?”

“Không không... Ô đừng... Ta... Ta mới là đối tượng tiết dục, vậy là được rồi đi? A a! Đừng lại — ô a!”

Diệp Quảng Nho hét ầm lên.

Xấu xa đem đầu ống nghe nhét trở lại trong cúc huyết, lại trò cù đột nhiên rút ra, cường ngạnh đem nó chen vào cửa động chật hẹp.

Diệp Quảng Nho bị lấn qua lấn lại lã chã khóc.

Công tử y gia trẻ tuổi tuấn mỹ bị cột hai tay sau lưng, nằm sấp trên giường vốn dùng để khám bệnh, trên người mặc áo blu rộng thùng thình, phía dưới lại trần như nhộng. Cặp mông tròn trĩnh mang theo đầu ống nghe sâu trong cơ thể, không cách nào khổng chế mà run cầm cập.

Đây là cảnh tượng cực độ dâm mỹ.

Ba!

Đầu ống nghe kim loại rớt cuộc bị rút hẳn ra, tách khỏi nội bích, phát ra tiếng vang rất nhỏ làm người khác không chịu đựng nổi.

“Ô —” Diệp Quảng Nho bị đè ngã trên giường bệnh bởi vì kích thích mà thân thể run rẩy dữ dội.

“Người không phải là đối tượng tiết dục.” Thanh âm gợi cảm của Giang Nhất Thiên truyền vào tai, khàn khàn trầm thấp mang theo một tia ôn nhu khó tin, “Người là bệnh nhân lớn nhất của ta, Diệp Quảng Nho. Vừa phải thường xuyên trông coi người, lại còn phải đọc kinh sám hối cho mấy người bệnh bị người cho sai thuốc.”

Y bắt đầu hôn mút nụ hoa vừa bị đầu ống nghe bị chà đạp sưng đỏ.

Cơ vòng cảm thấy thẹn mà co rút mãnh liệt, cảm giác bị đầu lưỡi đẩy vào làm cho đại não Diệp Quảng Nho gần như tê liệt.

Diệp Quảng Nho giãy giụa khóc nức nở, “Không... Ô — không nên hôn nơi đó...”

“Suyt, yên lặng nào.” Giang Nhất Thiên ôn nhu trấn an, nhưng lại nói ra lời làm cho người ta kinh hãi, “Này có thể xem như là thuốc tê trước khi chữa bệnh đi, trước cho cái mông dâm đẳng của ngươi hưởng thụ một chút, kế tiếp mới tiến hành trị liệu thâm nhập.”

“Cái — Cái gì trị liệu? Đã đủ rồi đi...”

“Sau khi kiểm tra, đương nhiên cần tiến hành trị liệu.”

Dùng sức nắm lấy cặp mông đáng yêu, sau khi dùng nước bọt làm cho cửa động hoàn toàn ướt át, Giang Nhất Thiên lấy hai ngón tay đi vào khuếch trương.

“Ân ân — ô —”

“Ngươi cố gắng hưởng thụ quá trình trị liệu đi.”

Côn thịt đã sớm cương đến phát đau, Giang Nhất Thiên không còn kiên nhẫn trì hoãn nữa, sau khi khuếch trương tạm ổn, rất nhanh thay thế ngón tay bằng thứ cứng rắn đang dâng trào, đi vào thẳng một mạch.

Diệp Quảng Nho lập tức run rẩy phát ra tiếng nức nở.

Trừ bỏ cảm giác bụng trương đến không chịu nổi, khí quan của nam nhân khác cắm vào mông của chính mình, lại trừu động mãnh liệt giống như dã thú, còn cảm thấy đau đớn nhục nhã cùng khoái hoạt khó có thể hình dung.

“Ô — Ân... Ân ân — a ân — Bụng... bụng cũng bị xuyên thủng rồi... Ô ân —”

Tuyến tiền liệt bị côn thịt ra vào đè lên, từ thất lực trở xuống, cũng sinh ra khoái cảm như muốn vỡ tan.

Bị sáng khoái dẫn dắt, dương khối cơ hồ trắng nõn cũng khẩn trương dựng thẳng, trên đỉnh chảy ra niêm dịch càng ngày càng nhiều, chảy xuống ra giường tơ tằm màu trắng.

“Chỉ vừa mới bắt đầu, đã chảy ra nhiều dịch như vậy, sách.”

Côn thịt cắm vào cái mông vĩnh lên, Giang Nhất Thiên đưa tay ra chơi đùa tiểu đệ đệ ương ướng của Diệp Quảng Nho.

Diệp Quảng Nho hai tay bị trói ngược sau lưng, thở hổn hển cảm thụ dâm mỹ vuốt ve y mang lại. Thân thể sắp bị thao hồng, truyền đến cảm giác vừa rõ nét vừa mờ lung.

Phía trước cùng phía sau đều bị nam nhân xấu xa này đùa bỡn, nhưng lại thấy ngọt ngào không hiểu được.

“Dịch thể lần này chảy ra nhiều hơn lần trước, dịch ruột phân lượng cũng không ít a.” Nhiệt khí đùa cợt thổi vào tai, “Xem ra người rất thích được đầu ông nghe xuyên vào mông mà.”

“Nói... Nói vậy — a ân — mới không thích... Ô đừng! Hô ha — hô ha —”

Đứt quãng phản bác Giang Nhất Thiên, thân thể lại thành thật làm ra phản ứng bản năng, nghênh hợp va chạm cùng nam nhân.

Động tác giao hợp ngưng ngừng, phát ra tiếng va chạm ẩm ướt.

Rất nhanh tới đỉnh, Giang Nhất Thiên lại đột nhiên dừng đùa bỡn hoa hạnh.

Khí quan chợt mất đi an ủi, không cam lòng mà dựng thẳng run rẩy đầy khao khát giữa không trung.

“Ân — ô — không... Không nên...” Diệp Nghiễm Nho phát ra tiếng rên rỉ bất mãn.

“Muốn bắn sao?”

Diệp Nghiễm Nho gian nan quay đầu lại, dùng hai tròng mắt ẩm ướt nhìn nam nhân đang thao hấn, “Muốn... Muốn bắn.” Không hề che dấu, khoái cảm không chế từng dây thần kinh của hấn, hấn thành thật thừa nhận.

Giấy giụa vật cương giữa hai chân, bày ra tư thái khẩn cầu vuốt ve kịch liệt.

Như một con mèo nhỏ đang đói cực kỳ, yêu cầu mỹ vị tiên ngư.

Giang Nhất Thiên mỉm cười sủng nịch.

Thắt lưng tinh tế bao bởi áo blouse bị hai tay giữ lấy, dùng sức xỏ xuyên như muốn phá hư thân thể này.

Mỗi một lần đâm vào, đều đi kèm với tiếng đánh vào da thịt của nam nhân.

Ba! Ba!

“Nhớ kỹ cho ta, sau này, không cho người lại đi tán gái.”

Ba! Ba!

“Không được tùy tiện phá hư dụng cụ đắt tiền.”

Ba! Ba!

“Cũng không cho trêu chọc bệnh nhân.”

“Bắt đầu từ hôm nay, người hảo hảo bổ sung kiến thức y học lại cho ta. Nếu không...”

Ba! Ba! Ba ba ba!

“Đừng trách ta toàn bộ dụng cụ chữa bệnh trong khoa thất đều dùng tới.”

Động thân một cái mãnh liệt cuối cùng, biên độ lớn đến làm cho Diệp Nghiễm Nho khóc kêu lên, tư thế cũng không có cách nào duy trì, hoàn toàn ngã ra giường.

Tinh dịch màu trắng sữa phun ra. Làm ướt cả ra giường.

Bọn họ đồng thời bắn.

Mượn phòng vệ sinh độc lập trong phòng khám để tẩy rửa sạch sẽ, sau đó lại sửa sang chiếc áo blu trắng ở trên người, hai người đang rời khỏi khỏi phòng khám bệnh

Vừa bước ra đến cửa của phòng khám, hai chân có chút như nhũn ra làm cho Diệp Quảng Nho có hơi hơi chao đảo

Giang Nhất Thiên ngay lập tức từ phía sau đỡ lấy hắn

“Thế nào?” Hắn trầm giọng hỏi

Diệp Quảng Nho quay đầu lại nhìn hắn, mũi nhẹ nhàng thở ra: Không được tốt cho lắm”

Hắn cố gắng đứng thẳng người, như không có việc gì lại tiếp tục đi ra ngoài, Giang Nhất Thiên dùng tay kéo thắt lưng Diệp Quảng Nho lại như không muốn hắn rời đi

“Theo ta đến phòng chủ nhiệm khoa đi” Hắn cầm tay kéo Diệp Quảng Nho hướng tới hành lang ở phía khác

“Uy. Ta xem xét thời gian còn”

“Trông bộ dạng người bây giờ không khác gì con mèo, như thế nào lại có thể giúp người bệnh khám bệnh? Toàn bộ đẩy cho ta làm, nghỉ ngơi thật tốt rồi nói sau.”

“Ta? Ta giống mèo? Còn người cũng không khác bộ dạng con chó là bao”

Tuy rằng phát ra những lời kháng nghị bất mãn, nhưng do bị cơ thể Giang Nhất Thiên áp đảo, Diệp Quảng Nho vẫn là bị đưa đến văn phòng của chủ nhiệm

Bệnh viện Tế Sinh không hề danh là bệnh viện hàng đầu, đái ngộ với những bác sĩ cấp cao cũng tốt lắm, cấp bậc chủ nhiệm khoa không những có được văn phòng làm việc riêng, ở phía sau văn phòng lại còn có một phòng phụ nho nhỏ có kê thêm một chiếc giường để nghỉ ngơi. Nếu gặp tình huống liên tục làm tăng ca, nơi này cũng có thể giúp chủ nhiệm khoa nghỉ ngơi được mấy giờ

“Ta không sao”

“Người mệt mỏi”. Giang Nhất Thiên dùng ngữ khí của bác sĩ để đưa ra kết luận, giống như là đang đưa ra cách chữa trị cho bệnh nhân, nhìn thấy ánh mắt không cam lòng của Diệp Quảng Nho, hắn hơi nheo mắt lại “ Có phải hay không muốn ta cho người mệt mỏi một chút?”

Trong ánh mắt chứa đầy dục hỏa kia không khỏi làm cho Diệp Quảng Nho nhảy dựng lên

Chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi nằm trên giường, nhắm mắt lại

“Giang Nhất Thiên” Hắn bỗng mở mắt ra

“Ân?”

“Người sẽ ở lại?”

Giang Nhất Thiên gật đầu

Diệp Quảng Nho nhú nhú mày, giống như không kiên nhẫn nhìn Giang Nhất Thiên, bắt quá hần nhanh chóng thả lỏng ra, giống như ẩn dấu một chút gì đó không hy vọng bị người ta vạch trần

“Mau ngủ đi” Giang Nhất Thiên nói

Diệp Quảng Nho biết không thể lay chuyển được hần, cũng không tiếp tục dong dài, lật nghiêng người lại, vươn hai tay giống như một tiểu hài tử ôm búp bê, ôm lấy một bàn tay của Giang Nhất Thiên, xác định Giang Nhất Thiên sẽ không bỏ trốn hần mới nhắm hai mắt lại

Bệnh viện trung ương nên điều hòa và độ ẩm đều thích hợp, cũng không cần cái gì đồ vật này nọ, nam nhân tuần mỹ mặc áo blu trắng đang nằm trên một chiếc giường nhỏ, thân thể pháp phông âm luật tạo nên một đường cong nhẹ nhàng, hình thành nên một cảnh đẹp làm rung động lòng người

Giang Nhất Thiên dùng ánh mắt thâm thúy dừng lại trên người kia, quả thực không thể dời

Hai giờ trước, hần còn bị người này chọc cho nổi một trận lôi đình, hận không thể đem Diệp Quảng Nho đánh một trận

Nhưng hiện tại, khuôn mặt tuần mỹ có chút sợ hãi của nam nhân này, lại ở trong tầm mắt của hần lảng lạng ngủ, giống như trên người tỏa ra một vầng hào quang, tựa như thần Apollo đang ngủ say vậy

Giang Nhất Thiên biết Diệp Quảng Nho cũng không phải cam tâm tình nguyện nằm trên giường, nhưng Giang Nhất Thiên cũng biết Diệp Quảng Nho rất nhanh sẽ rơi vào giấc mộng. Bọn họ ở trong phòng khám bệnh đã làm thật lâu, hao phí rất nhiều thể lực, mà Diệp Quảng Nho so với đứa trẻ 5, 6 tuổi chẳng khác là bao, rõ ràng mệt mỏi lại kêu la không chịu ngủ nhưng nếu thực đem hần lên giường bắt nhắm mắt lại, lập tức say sưa đi vào giấc ngủ

Giang Nhất Thiên âm thầm cảm thấy mình không thể hiểu được

Hần đối với những sinh mệnh đều rất hứng thú, từ bỏ đấu tranh kịch liệt giới hắc đạo cũng như trong bệnh viện, cịn có không ít những nữ nhân xinh đẹp chủ động với hần, cũng không có cái gì có thể làm hần giống như bây giờ, nháy mắt đã bị cái gì đó làm tan chảy, từ trong ra ngoài đều biến thành hoàn toàn ôn nhu

Diệp Quảng Nho là một tên rất thích sinh sự, nhất định có chỗ nào đó thân kỳ đã bị hần uy hiếp mà xúc động

Hoặc là.....Là bởi vì vì bộ dạng hần đáng thương khi bị nhốt vào trong hòm, cuộn mình lại giống như bộ dạng một con mèo nhỏ bị hành hạ

Giang Nhất Thiên còn nhớ rõ chính mình ôm hắn ra khỏi chiếc hòm kia, da thịt mềm mại động lòng người, cơ thể lại hơi run run, rõ ràng đã là một nam nhân trưởng thành, Giang Nhất Thiên vẫn là cảm thấy được chính mình đang đi giải cứu, bất quá là năm đó khi đứa nhỏ kia mới 8 tuổi đã bị chính người mẹ kế nhốt lại trong hòm

Này vật nhỏ.....

Bàn tay của Giang Nhất Thiên bị Diệp Quảng Nho ôm chặt, nên dùng tay còn lại nhẹ nhàng giúp Diệp Quảng Nho xoa nhẹ lên mái tóc màu đen

Diệp Quảng Nho thật sự ngủ rất nhanh, lông mi bao trùm những suy nghĩ của con người, hạ xuống thật dài như lưỡi hái của thần chết

Khi ngủ hắn đem tất cả những điều xấu chê dẫu, còn bày ra một bộ mặt ngây thơ. Đôi môi có chút mấp máy, khóe miệng như có như không một nụ cười

Giang Nhất Thiên cực yêu bộ dạng ngọt ngào Diệp Quảng Nho lúc ngủ, một cái vĩnh viễn không biết cái gì là trách nhiệm, còn cả ngày cho hắn gây sự với ba vị bác sĩ, như thế nào lại có thể có một bộ mặt mê người như thế

Giang Nhất Thiên không dời ánh mắt khỏi nam nhân kia, suy tư xem có nên hay không cúi đầu hôn một cái thật sâu. Hắn dường như đang khao khát nếm thử, cái kia nhất định là phi thường mỹ vị nhưng chính lại sợ Diệp Quảng Nho thức dậy

Đang do dự

Reng reng reng reng!

Bên hông có tiếng điện thoại reo lên, âm thanh không quá lớn lại làm cho sắc mặt của Giang Nhất Thiên khê biến

Hắn dùng tốc độ nhanh nhất để nghe điện thoại, trong bụng hung tợn một trận mắng chửi, nhìn một chút Diệp Quảng Nho, phát hiện ả còn đang trong giấc mộng đẹp liền an tâm

Ở bên trong sợ khi hắn nói chuyện điện thoại sẽ làm cho Diệp Quảng Nho thức giấc, liền nhẹ nhàng lấy bàn tay trong lòng Diệp Quảng Nho rút ra, bước nhanh ra khỏi phòng nghỉ

“Chuyện gì?” Đóng cửa lại, Giang Nhất Thiên đối với nghe gọi điện thoại đều dùng khẩu khí không lớn, hiền lành hỏi

“ Chủ nhiệm Giang, phòng C07 có bệnh nhân bỗng nhiên lên cơn sốc “

“ Ta lập tức qua đó” Giang Nhất Thiên như bay hướng đến cửa đi đến

“Ân”

Diệp Quảng Nho nằm ở trên giường vặn vẹo cái thân, chậm rãi mở mắt ra

Ngủ buổi chiều có cảm giác thật không sai, hai tay ôm đồ vật này nọ làm hắn cảm thấy được phần nào an tâm, chính là – vì cái gì tay của Giang Nhất Thiên lại mềm nhũn như vậy

Đem tầm mắt chuyển đến vật thể chính mình đang ôm chặt

Gối ôm?

Diệp Quảng Nho ngạc nhiên, sắc mặt đại biến từ từ trên giường ngồi xuống

“Giang Nhất Thiên?” Hắn thấp giọng gọi, nghi ngờ nhìn xung quanh bốn phía, giọng nói khàn khàn lộ ra được chính mình đang sợ hãi

Không thấy bóng dáng của Giang Nhất Thiên

Hắn là ôm bàn tay của Giang Nhất Thiên đi ngủ, tuy rằng tên ác ma kia hay làm khó dễ hắn, hơn nữa lại lấy việc công ra để trả thù riêng. Chính là cảm giác nhiệt độ cơ thể thật sự làm cho người ta yên tâm đi ngủ

Diệp Quảng Nho đã muốn rất nhiều năm không có thử qua như vậy

Từ lần kia, hắn đột nhiên có hơn một ít thứ kì lạ, hắn oán hận tất cả cái hòm, còn cả những phòng hẹp, thậm chí tất cả sẽ làm hắn liên tưởng đến căn phòng tối

Hắn cũng không cho phép có người ở bên giường nhìn mình ngủ, chán ghét đi vào giấc ngủ khi cảm nhận được có người đang vuốt ve nhẹ nhàng

Ngay cả người hắn tín nhiệm nhất là ba ba, phải đứng trước cửa sổ nhìn hắn cho đến khi hắn đi vào giấc ngủ, nếu không Diệp Quảng Nho sẽ khóc nháo suốt một đêm

Thói quen đó được tiếp diễn đến bây giờ, Diệp Quảng Nho thậm chí còn không có ý thức được cái gì, đã bị Giang Nhất Thiên cưỡng bạo

Nhất định là ở phòng khám bệnh bị áp bức nên suy nghĩ mới biến thành tương hồ như thế

này, cho nên mới.....

“Giang Nhất Thiên?” Diệp Quảng Nho vừa phần nộ vừa khổ sở, lại nhin không được tiếp tục gọi tên hồn đản kia

Một lời khó có thể hình dung, sự tuyệt vọng của hắn giống như mây đen không có âm thanh, cũng không có hơi thở mà bao phủ lấy hắn, Diệp Quảng Nho tự nhủ chính mình không nên sợ hãi, lại phát hiện chính mình bắt đầu run rẩy

Thật là!!

Hắn cố gắng giả bộ như không có gì, nhưng trong tận đáy lòng lại cười nhạo chính mình

Cũng không còn ít tuổi nữa. Ở đâu cũng có thể trêu hoa ghẹo nguyệt, làm cho các nữ nhân vì hắn mà chảy nước miếng. Hắn cũng không phải là một đứa trẻ ngu ngốc, nghĩ đến tìm được một tiên nữ giống mẫu thân. Tay của mẹ hắn với Giang Nhất Thiên đều giống nhau, nhiệt độ ấm áp làm cho người khác có chút an tâm. Hắn ôm tay mẹ ngọt ngào đi ngủ, tỉnh lại thì lại chẳng thấy đâu, chỉ có chính mình làm bạn với phòng tối tĩnh mịch

Hôm nay...Diệp Quảng Nho cúi đầu liếc mắt một cái, không thể nói là cái gì cũng không có, ít nhất là còn có một cái gối ôm

Hắn miễn cưỡng giật nhẹ khóe miệng, nghĩ muốn phát ra một tiếng cười thoải mái, nhưng mà miệng lại không thể cười nổi, lại phát ra những tiếng khóc nức nở

Diệp Quảng Nho chính mình cũng hoảng sợ, cắn môi dưới

Hắn cắn thật mạnh, môi dưới truyền đến cảm giác đau đớn hòa lẫn mùi máu tươi, lúc đó mới không cắn nữa

“Giang Nhất Thiên là một tên hồn đản” Diệp Quảng Nho ngẩng đầu, ngược nhìn trần nhà gào lên một tiếng

Nhưng hắn lập tức hối hận, trần nhà chỉ là một hình chữ nhật nho nhỏ, làm cho hắn không tự chủ được liên chú ý đến căn phòng này thật là nhỏ

Giang Nhất Thiên mang theo hắn tiến vào, đem hắn đặt lên giường, hắn cứ nhiên không chú ý một chút nào cả

Phòng tối!

Diệp Quảng Nho cả người dựng hết tóc gáy, tuy không gian không lớn nhưng vẫn có cửa sổ để cho ánh mặt trời đi vào, so với lần trước ở trong hòm tối ở Giang gia lại càng đáng sợ

Khi mở hòm ra, hắc ít nhất còn có thể ôm lấy Giang Nhất Thiên, Giang Nhất Thiên còn có thể hôn môi hắc, ôm hắc đi đến bồn tắm lớn

Hiện tại, hắc chỉ có một mình

Diệp Quảng Nho tứ chi run sợ, ở trên giường nhảy dựng lên, giống như bị mấy trăm ác quỷ ở đằng sau đuổi theo

Hắc vận tay nắm cửa, như thế nào lại mở không được

“Mở ra! Nhanh lên, cho ta ra đi!” Hắc lớn tiếng kêu

Phòng nghỉ nối liền với văn phòng của chủ nhiệm, bình thường cũng chỉ có bác sĩ chủ nhiệm ở đây nên chỉ có thể bị khóa từ bên ngoài, Giang Nhất Thiên sau khi nhận được cuộc điện thoại khẩn cấp khi nãy, không đánh thức Diệp Quảng Nho đã rời phòng nghỉ, thuận tay khóa trái cửa lại

“Mở ra! Giang Nhất Thiên! Người là tên hỗn đản”

Bệnh viện Tế Sinh luôn luôn chọn những vật dụng tốt nhất, và cửa ra vào cũng không ngoại lệ. Diệp Quảng Nho ở phía trong đập cửa thành thịch, rồi lại hung hăng đập mấy cái vào cửa, chính mình làm chân mình đau nhưng lại không có chút tác dụng gì

Diệp Quảng Nho thở hổn hển, xoay người, làm cho thân hình vô lực dựa vào cửa

Giang Nhất Thiên, Giang Nhất Thiên cùng người đàn bà giống nhau, kêu ta ngủ, sau đó rời đi, đem ta khóa ở trong phòng

Bọn họ thật giống nhau

Lưng toát ra mồ hôi lạnh, dính với cửa, lạnh lẽo đến thấu xương, mặc dù có ánh sáng, Diệp Quảng Nho có cảm giác đỡ hơn nhưng không thể đối mặt với bóng tối, trong bóng đêm không thể nhìn thấy đồ vật này nọ, chính là có tia sáng, hắc chậm rãi tiến lại bức tường, tuyệt không lưu tình, làm cho hắc không thể động đậy được

Diệp Quảng Nho hít một hơi thật sâu, hung hăng nhéo mình một cái, bắt buộc chính mình hướng đến cửa sổ bên kia

Đi được vài bước, hấn đi nghiêng nghiêng ngã ngã

Cuối cùng hấn đụng đến cửa sổ, dùng sức đẩy

“Hô..” gió mát thổi tới làm cho Diệp Quảng Nho thanh tỉnh không ít

Giống như đang trong địa ngục tìm thấy đường tới thiên đường vậy

Diệp Quảng Nho tham lam hít lấy hít để không khí ở bên ngoài, đi đến cửa sổ lớn nhất, sử dụng cả tay cả chân để đi ra ngoài cửa sổ

Ra tới ngoài, thiếu chút nữa buông tay ngã xuống

Vừa rồi thoát ra được sự kích động, không nghĩ đâu vào với đâu, từ trên cao nhìn xuống tầm nhìn có chút lay động

Diệp Quang Nho bị một trận hoa mày chóng mặt, nhanh nhanh nhắm mắt lại, ở trên cao gió tạt vào mặt, tựa hồ cũng không thể đứng lâu được, nếu ngã xuống thì không thể cứu được

Nhưng là, chẳng nhẽ phải một lần nữa quay về phòng nghỉ kia

Hấn do dự đem ánh mắt nhìn về phía khe hở, nhìn xuyên vào phòng, căn phòng tối tăm làm hấn phát run, lộ ra một tia sợ hãi

Không không, dù có chết cũng không trở về

Chết tiếtGiang Nhất Thiên là tên chết tiết

Diệp Quảng Nho dù đang phải đứng như vậy nhưng không quên mắng chửi Giang Nhất Thiên một trận, cảm giác khổ sở ngược lại làm cho dũng khí tỏa ra

Hấn nhìn trái nhìn phải, khẽ cắn môi, bắt đầu không để ý hậu quả của hành động, nhanh tay nắm lấy thanh song sắt ở lan can, một chút một chút men theo tường phía ngoài mà đi

Liên tục trèo qua hai cái song, lại phát hiện cửa sổ bên trong đã khóa chặt, không thể đi vào

Dưới tình huống như vậy chuyện động từng bước, so với ngày thường chạy 1000 km có khi tiêu hao tinh lực còn nhiều hơn, Diệp Quảng Nho mệt mỏi hai tay hai chân đều nhũn cả ra, cúi đầu nhìn dưới chân mình còn cách khá xa với quảng trường, đành phải chính mình tiếp

tục di chuyển

Rất cục, khi hấn ở ngoài giống như con thằn lằn vậy, di chuyển một bước nhỏ một bước nhỏ chuyển qua cửa sổ thứ ba, rất cục phát hiện cửa sổ này không có khóa

Cảm tạ ông trời

Diệp Quảng Nho thở phào nhẹ nhõm, chọt vật chui qua cửa sổ đi vào

Chân vừa chạm xuống đất, bỗng nhiên nghe thấy tiếng thét kinh hãi “ Trời ạ, bác sĩ Diệp?”

Diệp Quảng Nho vừa thở vừa ngẩng đầu, mắt đã thấy y tá Lâm xinh đẹp đang ngạc nhiên nhìn mình

Nguyên lại, hấn đánh bậy đánh bạ, đi quen về hướng phòng nghỉ của y tá

Y tá Lâm đang bê một khay thuốc, không dám tin là đang nhìn thấy hấn, tới lại gần “ Bác sĩ Diệp, người.....người như thế nào lại ở đây”

Diệp Quảng Nho mới vừa được Diêm Vương tha trở về, nỗi khiếp sợ vẫn còn, hấn giật mình nhìn thấy nữ nhân đang nhìn mình kia càng giống như mẫu thân, trên mặt mang theo một chút ôn nhu, bỗng nhiên tim lòng không được liền vươn tay ra, đem nàng gắt dao ôm vào trong ngực.

“Diệp....Bác sĩ Diệp? Y tá Lâm vừa mừng vừa sợ

“ Không cần rời đi? Diệp Quảng Nho thở hỗn hển, thấp giọng nói

“Cái gì”

“Vĩnh viễn đừng rời khỏi ta, không cần gạt ta, không được thừa lúc ta đang ngủ bỏ ta lại một mình”

“Chính là ta, chưa có chuẩn bị gì cả...”

“Đáp ứng ta” Diệp Quảng Nho âm thanh trở nên kích động

Y tá Lâm ngẩn người, lại cảm giác có chút ngọt ngào “ Ân, ta đáp ứng người”

Bác sĩ Diệp ôm ấp, thật là ấm áp

Nàng khẳng định câu trả lời làm cho Diệp Quảng Nho an tâm

Y tá Lâm ở trong ngực hắn, ngửa đầu nhìn hắn, con ngươi lộ ra tia vui sướng “ Bác sĩ Diệp, người thật sự...thật sự thích ta?”

Diệp Quảng Nho ngây người một lát. Vừa trải qua những việc như vừa xong, đầu óc giống như bị bao vây một tầng mây mù. Một hồi lâu, hắn mới lộ ra biểu tình “ Đương nhiên, ta chỉ thích người, tuyệt đối không thích tên hỗn đản Giang Nhất Thiên, tuyệt đối không có khả năng! Hắn chỉ là đối tượng cho ta đùa giỡn khi nhàm chán thôi”

“Người nói cái gì?”

“Diệp Quảng Nho thề với trời,Giang Nhất Thiên bất quá chỉ là người giúp ta giải quyết, người ta thích thật sự chính là người”. Một hơi nói hết toàn bộ, Diệp Quảng Nho mới cảm thấy không khí hình như có trở nên kì quái

Vừa mới cái kia “Người nói cái gì” âm thanh thật trầm thật lạnh, mang theo tia uất giận của người khác, tuyệt đối không thể phát ra từ y tá Lâm

Diệp Quảng Nho lập tức quay đầu nhìn ra cửa

Một thân áo trắng, quàng ống nghe không ai khác chính là Giang Nhất Thiên

Gương mặt anh tuấn khi phách giờ đây so với đáy nồi còn đen hơn, hai tròng mắt đầy thất vọng và phẫn nộ, lạnh lùng nhìn hắn

8. Chương 7-1

Giang Nhất Thiên chưa bao giờ thương thức cái loại cảm giác này, giống như bị người mà mình yêu thương nhất đâm một nhát vào cơ thể mình vậy

Bệnh nhân ở trong phòng C07 cuối cùng sức khỏe cũng đã tạm ổn, tuy rằng đã kiệt sức nhưng Giang Nhất Thiên vẫn chạy thật nhanh về phòng của mình. Hắn vốn đang mong chờ Diệp Quảng Nho chưa tỉnh lại, để được nhìn thấy bộ dạng của Diệp Quảng Nho mở to mắt thức dậy

Nhất định sẽ rất đẹp

Mở cửa văn phòng, hần mới phát hiện chính mình vô ý lại đi khóa trái cửa phòng nghỉ. Giang Nhất Thiên biết Diệp Quảng Nho rất sợ hãi khi bị ở trong phòng kín, có thể nói là Diệp Quảng Nho ngay cả không gian nhỏ hẹp cũng không thể nào thích ứng được, bất quá, hần đã nghĩ đến việc nếu Diệp Quảng Nho tỉnh lại, bên trong phòng nhất định sẽ có chuyện

Diệp Quảng Nho với cái tính tình của một đại thiếu gia, từ trước đến nay không bao giờ chịu nói đạo lý, nếu phát hiện chính mình giống như một người tù bị giam giữ, kiểu gì chó gà cũng không yên

Quả nhiên, cửa vừa mở ra, Giang Nhất Thiên liền phát hiện trước mắt, tất cả đồ vật ở trên bàn, cũng như chần ở trên giường đều bị vứt xuống đất, mặt trên vẫn còn có lưu lại những dấu chân, trong phòng giống như bị một con lốc thổi tung

Mà Diệp Quảng Nho lại không thấy đâu

Nhìn thấy cửa sổ bị mở toang ra, Giang Nhất Thiên lập tức đoán ra Diệp Quảng Nho đi về hướng đó, Giang Nhất Thiên nổi giận đứng lên

Cái con thỏ nhỏ kia, không còn muốn sống hay sao? Tức giận còn chưa tính, khóa trái cửa quả thật chính hần sơ sẩy, cho Diệp Quảng Nho mắng chửi vài câu, đánh đập tùy ý cũng không có gì, đây là do Diệp Quảng Nho giận dữ hần, nhưng tên kia lại coi rẻ tính mạng của chính mình, lại làm cái trò nguy hiểm kia

Giang Nhất Thiên chạy ra cửa sổ nhìn bao quát xung quanh, vừa vặn thấy Diệp Quảng Nho đem nửa người trèo qua cửa sổ kia, ở độ cao nguy hiểm như vậy Diệp Quảng Nho lại chỉ nhờ vào hai tay đang nắm lấy song sắt để giữ cố thể

Giang Nhất Thiên lập tức chăm chú nhìn Diệp Quảng Nho, ngay cả hô hấp dường như cũng dừng lại

Hần thậm chí không dám phát ra bất kì âm thanh gì, sợ rằng chính mình làm cho Diệp Quảng Nho sợ hãi

Cứ như vậy một lúc, Diệp Quảng Nho đã đi vào được cửa sổ, Giang Nhất Thiên lúc này mới dám thở, Hần nhận thấy kia chẳng phải là phòng nghỉ của ý ta sao, hần lập tức lao ra khỏi phòng chạy đến đó

Không nghĩ tới, nghênh đón hần chính là cảnh Diệp Quảng Nho ôm nữ nhân kia chính thức tỏ tình

“Đương nhiên, ta chỉ thích người, tuyệt đối không thích tên hỗn đản Giang Nhất Thiên, tuyệt đối không có khả năng! Hần chỉ là đối tượng cho ta đùa giỡn khi nhàn chán thôi”

Nghe thấy lời đối thoại của Diệp Quảng Nho với nữ nhân kia, Giang Nhất Thiên tự nhiên cơ thể cứng ngắc

“Người nói cái gì?” Hắn đứng ở ngoài cửa, khàn khàn hỏi

“Ta, Diệp Quảng Nho thề với trời, Giang Nhất Thiên bắt quá chỉ là giúp ta giải quyết, người ta thích chính là người.”

Như đấm đóng cột, không chút do dự nói ra câu này, tên nam nhân tuần mỹ đã làm hắn đau lòng Diệp Quảng Nho kia cuối cùng quay đầu lại

Hai người rốt cục cũng đối mặt

“Diệp Quảng Nho, ta cho người cơ hội cuối cùng để giải thích, giải thích rõ ràng cho ta”

Khi ánh mắt chạm vào nhau, ánh mắt kinh ngạc xen lẫn một chút nao núng của Diệp Quảng Nho liền nhanh chóng biến mất

Ngay sau đó, ý chí chiến đấu của Diệp Quảng Nho bỗng nhiên trở nên sục sôi, khóe môi nhếch lên một nụ cười phóng đảng “Có cái gì phải giải thích? Giang chủ nhiệm có phải bị nghẹn ngang? Nên mới không nghe được những lời mà ta nói vừa rồi?”

Cùng với ánh mắt hung hãn của Giang Nhất Thiên giằng co vài giây, Diệp Quảng Nho cúi đầu, ôm y tá Lâm, hôn nhẹ nhàng lên trán của nàng ta

Sau khi hôn, Diệp Quảng Nho ngược mắt nhìn lên, đắc thắng nhìn về phía của phòng thì không khỏi sửng sốt

Cửa phòng trống không

Giang Nhất Thiên cao lớn đã biến đi đâu rồi

Diệp Quảng Nho nhìn thấy cửa phòng trống trơn, cảm thấy trong lòng dường như có một khối gì đó, tựa như bỗng nhiên trong lúc đó lại không thấy

Những ngày tiếp theo, bình an một cách lạ thường

Diệp Quảng Nho sớm biết Giang Nhất Thiên gương mặt nghiêm túc có chút dấu điểm sự nguy hiểm trong đó, mãi nghĩ đến ngày hôm sau sẽ bị hắn lôi đến phòng khám “Hỏi tội và trừng phạt”, ai biết Giang Nhất Thiên thay đổi như biến thành một người khác vậy

Không có đến phòng khám bệnh để hỏi tội, không có bài giảng cá nhân, cái gì cũng không có

Giang Nhất Thiên còn không thèm nhìn đến Diệp Quảng Nho

Diệp Quảng Nho cố tình làm cho nhiều bệnh nhân kiện cáo, sinh chuyện với những đồng nghiệp nam, đem tất cả dụng cụ khám chữa bệnh phá hoại, dường như Giang Nhất Thiên không biết chuyện gì, nên không có hành động gì cả

Thậm chí ngày cả ở trên hành lang mặt đối mặt với Giang Nhất Thiên, ở trong mắt hắn tựa như không nhìn thấy bóng dáng của Diệp Quảng Nho

Hoàn toàn bịxem nhẹ

Không gió không bão, xác nhận đó chính là chuyện tốt, nhưng không biết vì cái gì, Diệp Quảng Nho lại có một cảm giác khó chịu

Giống như trong thâm tâm bị người kia làm cho bế tắc, tự dừng thoáng qua một cảm giác muốn được hấn tha thứ

Thật là thảm hại, Diệp Quảng Nho chính mình lại tự tìm đến không ít phiền toái. Từ khi tỏ tình, ý ta Lâm cùng Diệp Quảng Nho trở thành một cặp khiên cho không biết bao nhiêu y tá khác hâm mộ

Y tá Lâm ôn nhu chăm sóc Diệp Quảng Nho một cách cẩn thận, nên mỗi ngày tiêu tốn không ít thời gian quý báu của bản thân

“Quảng Nho, có phải món bò nướng ta làm không ngon? Vậy để lần sau ta đổi món khác”

“ Không, ngon lắm”

“Chính là, người ăn thật sự ít”

“Thực xin lỗi”

“Ta không phải là ý tứ này” y tá Lâm thân thiết dựa vào vai của Diệp Quảng Nho, lộ ra một tia lo lắng “Người ta là lo lắng cho cơ thể của người mà”

Cơ thể

Diệp Quảng Nho mệt mỏi day day huyết Thái Dương

Dạo gần đây tâm trạng không ổn định, buổi tối hôm nào cũng vậy, nửa đêm đều tỉnh giấc sợ tới mức ngồi xuống nhìn xung quanh, vội vàng nghĩ tới thân ảnh quen thuộc của người kia

Chắc là điên rồi, quả thực rất giống bệnh thần kinh!

Mình với tên kia đã biết nhau được bao lâu rồi? Bất quá vài lần đã sớm gặp nhau, cùng lắm thì chính là lúc kích liệt làm tình

Vì cái gì chính mình lại như vậy, không chịu thua kém? Giống như đánh mất cả tâm hồn vậy

Giang Nhất Thiên là đồ đầu heo! Thực muốn đá hắn xuống địa ngục mà, làm cho lửa dưới địa ngục nướng đi cái não heo vừa tự đại vừa ích kỉ! Rõ ràng là hắn làm sai, đợi cho mình ngủ say liền khóa trái cửa, hiện tại chẳng những không giải thích lí do, còn giống như nhất đao lưỡng đoạn, đáng về kiêu ngạo giống như cả đời chưa bao giờ qua lại với nhau

Cái gì chứ!

Diệp Quảng Nho đem tra lại hơn phân nửa thức ăn cho “bạn gái”, trốn đi đến hành lang

Tự làm chủ trương, cái gì cũng lấy Giang Nhất Thiên làm trung tâm, cái tên chết tiệt vương bát đần

Diệp Quảng Nho trở lại văn phòng của mình, đóng cửa lại, cầm lấy bút viết linh tinh lên đơn thuốc

Chính mình tuyệt đối không nhớ đến cái tên bạo lực, ngược đãi kia. Chính là đôi khi, bốn phía đều không có người, nổi bất an vẫn như luôn ở cách mình không chịu buông tha

Nếu có tên kia, mang theo khí thể hung hãn đó, có thể gắt gao ôm chính mình có như vậy là cũng đủ tốt rồi

Nếu có cái kia, có thể được nhẹ nhàng vuốt ve giống như nâng niu bảo vật có giá trị nhất trên thế giới, những nụ hôn nhỏ nhất của tên kia trên da thịt trần trụi của chính mình, vậy cũng đủ tốt rồi

Giang Nhất Thiên đã muốn bỏ mặc, đối với mình thì làm như là không nhìn thấy, tốt lắm, thật là tốt

Chính là, nếu về sau chính mình lại bị nhốt vào một hòm tối, sắp chết đến nơi, ai sẽ tới cứu mình?

Diệp Quảng Nho nhớ rõ, cái ngày mà bị nhốt trong cái hòm đó, vì quá tuyệt vọng mà hít thở không thông, cơ hồ kiên trì đến cùng, khi thùng mở ra

Ánh sáng xuất hiện qua cái khe nhỏ

Mà Giang Nhất Thiên lại xuất hiện cùng với thứ ánh sáng đó

Chính mình chưa từng gặp qua nam nhân có bá khí bức người như vậy, kiên định thông dong, giống như đôi mắt thâm thúy kia phát ra thứ ánh sáng của mặt trời, liền đủ để cho chính mình từ địa ngục lạnh lẽo trở về với trần gian ấm áp

Chính mình lại không chút do dự ôm lấy tên nam nhân kia

Chính mình ôm lấy

Heo!

Không phải là mình đã ôm con chó vô tình vô nghĩa và cũng là tên chủ nhiệm ác ma kia sao

Diệp Quảng Nho hung hăng từ đáy lòng tự mắng chửi mình hai câu, khéo mắt bỗng nhiên không biết nhìn về phương nào, nhìn đến ngây người

Một cảm giác chua xót cùng với bi phẫn nổi lên trong lòng

Tất cả những suy nghĩ vô thức đều là về tên hỗn đản Giang Nhất Thiên, Giang Nhất Thiên, Giang Nhất Thiên

Giang Nhất Thiên, sau khi ăn no liền trở mặt đúng là tiện nhân! Đừng tưởng chiếm được tiện nghi của bốn thiếu gia là không còn có việc gì đáng lo nữa nhá!

Diệp Quảng Nho cầm đơn thuốc chi chít chữ lên, bắt nó trở thành thể thân của Giang Nhất Thiên, xé đơn thuốc thành bảy, tám mảnh nhỏ, nổi giận dùng dùng đem toàn bộ đồng đó vứt vào thùng rác, sau đó ngồi xuống, vỗ tay “ba”

Giọng nói của một nữ hộ sĩ xinh đẹp theo hành lang mà truyền vào: “Đã đến giờ khám bệnh của bác sĩ Diệp Quảng Nho, Giang Đại Thiên, mời vào phòng”

Cửa phòng bị đẩy ra

Thấy rõ ràng khuôn mặt của bệnh nhân, Diệp Quảng Nho lộ ra vẻ sợ hãi “là người?”

Lão bá đáng sợ! Giết người như không, không ai khác chính là lão đại của hắc bang! Cũng là người cha biến thái của tên Giang Nhất Thiên kia

“Phải, là ta” Giang Đại Thiên híp mắt, bộ dạng như đang dẫu diêm đi mong muốn giết người của hắc đạo, ngông nghênh đi đến. Bất quá Giang Đại Thiên vẫn còn ghi nhớ mối thù trước kia, ở đối diện với Diệp Quảng Nho ngồi xuống, kìm lòng không được liền lấy hai tay che miệng

Ai, vì cái tên bất hiếu kia, đã trải qua không ít lần đấu tranh nội tâm mới quyết định đi đến bệnh viện Tế Sinh một chuyến

Sau khi ngồi xuống, Giang Đại Thiên bày ra cái khí thế đàm phán của giang hồ “Tiểu tử, hôm nay ta đến đây là vì muốn cùng người đàm phán để hai bên giao dịch cùng có lợi”

“Hả?”

“Cha người không phải là viện trưởng sao? Việc người phải làm chính là ở trước mặt cha người dõ dạc, làm cho tên hỗn đản Giang Nhất Thiên bị đuổi việc, làm cho hắn phải cuốn xéo khỏi bệnh viện, ngoan ngoãn theo ta về nhà, kế thừa giang sơn mà ta vất vả lắm mới gây dựng được.”

Diệp Quảng Nho lần đầu tiên đàm phán với giới hắc đạo, tò mò đánh giá sự nghiêm túc của lão bá quái dị “ Đem Giang Nhất Thiên đuổi khỏi bệnh viện, thì ta có lợi ích gì?”

Giang Đại Thiên nhìn trừng trừng vào Diệp Quảng Nho “ Lợi ích của người, chính là không bị ta ném ra biển làm mồi cho cá ăn! Người có làm hay không? Nếu không liền mang đi làm mồi cho cá!”

Giang Đại Thiên tuy rằng hung ác, nhưng khí thế so với Giang Nhất Thiên còn kém xa. Huống hồ hiện tại đang ở bệnh viện, cũng không thể nổi động thủ thì liền động thủ được, cùng sự giúp đỡ của Diệp Quảng Nho để dạy dỗ Giang Nhất Thiên, như thế không phải là không tốt.

“Mặc kệ”

“Cái gì? Tiểu tử nhà người muốn chết! Người lần trước sấp vào miệng của ta, ta còn có chưa tính nha....”

“Trừ phi người đáp ứng ta một điều kiện”

“.....Lão tử hiện tại sẽ đáp ứng hết điều kiện của người....Cái gì? Người vừa nói là điều kiện?”

“Đúng” Diệp Quảng Nho gật đầu, “Người liền giúp ta thì ta liền giúp người. Chỉ cần người làm được việc mà ta nói ra, ta Diệp Quảng Nho thề với trời, nhất định giúp người đuổi tên Giang Nhất Thiên ra khỏi bệnh viện Tế Sinh.”

Một lúc lâu, trên khuôn mặt tuấn dật vẫn cau mày khó hiểu, rốt cuộc cũng bởi vì đã suy nghĩ kĩ nên lộ ra một nụ cười giảo hoạt

Giang gia là một gia đình lớn, Giang Nhất Thủy không sao hiểu nổi khi nhìn thấy lão ba, đi theo trở về còn có Diệp Quảng Nho

“Yêu cầu này....Cũng quá....rất cái kia đi?”

Diệp Quảng Nho nhún vai tỏ vẻ không sao “Thực bình thường thôi, các người không phải thương làm như vậy sao?”

“Cường bạo một nam nhân, sau đó đem nam nhân đánh cho ngất, sau đó nhốt vào trong hòm, cái này chúng ta cũng đã làm, chính là” Giang Nhất Thủy phần nộ nói “Về việc này, thế nhưng tại sao còn muốn ta nghĩ biện pháp để trừng trị đại ca, làm cho hắn đến đây tìm ta chính là phiền toái, cái kia đã chẳng phải là bình thường’

“Không phải cường bạo mà là giả cường bạo. Ta cảnh cáo người, cũng không nên diễn giả làm thật nha, ta nói trước đó”

“Họ Diệp kia, người rốt cục là cái dạng gì?” Giang Nhất Thủy không có ý tốt gì đánh giá Diệp Quảng Nho “Muốn câu dẫn đại ca của ta cũng có rất nhiều người, so với người thì càng đa dạng chơi đùa đều có, nhưng cho tới bây giờ không quá thành công, người cũng đừng nghĩ đến giả đáng thương, có thể làm cho đại ca thương hoa tiếc ngọc, nói không chừng sau này hắn mà biết, ngay cả hỏi cũng không có, nam nhân mà, sẽ đem tất cả những nữ nhân không đáng giá vứt đi hết”

Tuy rằng biết rõ Giang Nhất Thủy là ác ý xúi giục, khuôn mặt tuấn tú của Diệp Quảng Nho bỗng nhiên tái nhợt

Khẽ cắn môi: “ Các người không đáp ứng, hợp tác liền xóa bỏ”

“Đương nhiên là đáp ứng” Một bên Giang Đại Thiên không muốn cái kế hoạch mà mình đã bỏ bỏ nhiều tâm huyết kia lại một lần nữa biến thành bọt biển, tiến đến đưa con thì thầm nói “Hỗn tiểu tử, người do dự cái gì? Dù sao chính hắn cũng tự mình gánh chịu, người cứ

làm. Làm cho thành những dấu vết bị cường bạo, vừa vắn một phen cũng không nhiều lắm, thanh một khối tử một khối, làm cho xong việc. Lão cha ngươi sẽ giúp hỗ trợ, chờ ngươi đem Diệp Quảng Nho nhét vào hòm, ta liêng cho ngươi đến chỗ đại ca ngươi báo tin, ân, có điểm nào không tốt nào?” Giang Đại Thiên vỗ đùi “Đã nói ngươi cùng hắc hiếu thuận, vì chuyện ta bị tên tiểu tử này làm nhục mà không cam lòng cho nên đem tiểu tử này bắt trở về, sắp mông hắc để trả thù.”

Giang Nhất Thủy quả thật muốn học máu, hạ giọng nói:” Lão ba, ngươi muốn hại chết ta có phải không? Đại ca đã nói qua, còn dám dính vào tên họ Diệp, hắc sẽ hội khai sát giới, ngươi không nghĩ đến màn trình diễn huynh đệ tương tàn sao? Như vậy đi, ta phụ trách bắt người phụ trách làm, có trách nhiệm thì cha con ta cùng nhau gánh vác.”

“Ngươi là cái đồ bất hiếu”

“Bằng không thì ta liền buôn tay, mặc kệ ngươi”

“Ân.....được rồi”

Sau khi bàn bạc xong. Cha con nhà họ Giang cùng nhau gặt đầu, phát ống tay áo, cùng nhau đi phía người có vóc dáng hết sức tinh tế, Diệp Quảng Nho giống như một con sơn dương đang chờ để làm thịt

“Tiểu tử hỗn đản, đây chính là ngươi tự làm đó nhá”

“Đúng vậy đúng vậy, đừng nói chúng ta a tay ác nha”

Hai thân hình trắng kiện giống như đám mây đen che phủ Diệp Quảng Nho

Xuy! Giang Nhất Thủy nắm lấy áo blu trắng của Diệp Quảng Nho, trái phải dùng sức cởi ra, những chiếc cúc áo rơi xuống dưới đất

“Dừng tay!” Một tiếng kêu to, chính là Giang Nhất Thiên tức giận mà gầm lên, làm cho trần nhà bụi rơi lả tả

“Đại ca?”

“Không....thằng con bất hiếu?”

Khuôn mặt của hai cha con họ Giang đều biến sắc, không hện mà cùng nhanh chóng đứng cách xa Diệp Quảng Nho, liêu mạng nhún vai xua tay để rửa sạch nỗi nghi ngờ của Giang Nhất Thiên, “Đại ca, chuyện này không liên quan đến ta, là lão ba...”

“Thúi lắm! Người dám đánh rắm vào cha người!”

“Đều câm miệng lại cho ta!”

Giang Nhất Thiên giọng trầm thấp gầm nhẹ, làm cho trong phòng nhất thời trở nên yên tĩnh

Hắn bước đi đến bên Diệp Quảng Nho, ánh mắt sắc lạnh như kiếm nhìn Diệp Quảng Nho “
Diệp Quảng Nho, người rốt cuộc là loại người gì?”

Diệp Quảng Nho bị ánh mắt kia làm cho hoa mày chóng mặt, tầm mắt trở nên mơ hồ, không biết đây có phải là tột cùng kinh ngạc, vẫn là kích động, ngược lại ánh mắt vô duyên vô cớ liền cúi mặt xuống thấp

“Ta...ta...” Diệp Quảng Nho đem nước mắt bức trở về, trả lời “ Người như thế nào mà nhanh đã tới rồi, còn chưa có...”

“Còn chưa có cường bạo, sau đó đánh ngất rồi nhét vào trong hòm, đúng không?” Giang Nhất Thiên bóp mạnh cằm của Diệp Quảng Nho, buộc hắn phải nhìn thẳng vào chính mình, nghiêng răng nghiêng lợi nói “ Bản chủ nhiệm là người trông coi người 24/24, nghĩ muốn không coi ta ra gì sao, nằm mơ!”

Hai mươi bốn trên hai mươi bốn?!

Không phải là làm như không thấy, đem mình hoàn toàn xem nhẹ sao?

Diệp Quảng Nho một trận kích động, nháy mắt lại toát ra vẻ không cam lòng, khuôn mặt tuần tú lộ ra tia quật cường “ Người trông coi ta? Người dựa vào cái gì mà đòi trông coi ta? Bốn thiếu gia muốn làm gì thì người quản được sao!”

“Ta dựa vào cái gì?” Giang Nhất Thiên lạnh lung trả lời, dùng ánh mắt sắc bén nhìn quét Diệp Quảng Nho, hắn đã chịu được nhiều ngày như vậy, từ khi Diệp Quảng Nho ôm nữ nhân kia, mỗi lần nhớ tới làm cho hắn có cảm giác hận không thể dùng dao đâm chính mình, tính nhẫn nại của hắn lại một lần nữa bị khiêu chiến, đã sớm đến cực hạn, hiện tại chính là lúc bùng nổ “Vì người mà mỗi ngày đều nghe người ta trách cứ, vì người mà ta ở phòng gấp không ít phiền toái to nhỏ đủ loại, vì người lộ phá hủy dụng cụ tẩy rửa mới mua, vì người cùng với nữ ý tá kia mỗi ngày ở hành lang bệnh viện, trong phòng, phòng nghỉ, quảng trường, không kiêng nể gì cứ anh anh em em!”

“Người ghen?”

“Người thúi lắm!” Giang Nhất Thiên nghiêm nhiên rống giận, như bị sét đánh, đầu của Diệp Quảng Nho trở nên ong ong, rống to một lúc, hắn liền thu âm lượng lại, ngữ khí lại trở nên dè

thường nguy hiểm, một bên xem kĩ Diệp Quảng Nho, một bên cười lạnh “Diệp Quảng Nho, người nói dối, chuyện này chẳng những liên quan đến ta, mà lại còn liên quan đến người, ta Giang Nhất Thiên này cả đời chưa từng thử qua cái cảm giác không thể khống chế được chính mình, nhưng hiện tại chẳng những không khống chế được mà còn thể thu hồi được nữa, được, người đã thắng, ta Giang Nhất Thiên cho dù bị người biến thành loại người để người tiết dục cũng không sao, nhưng vẫn là nhịn không được ý nghĩ thao loạn cái mông nhỏ nhỏ của người!”

Hắn nói đến một nửa, Diệp Quảng Nho đã muốn ngửi được ngửi được tai vạ sắp đến chính là điềm xấu ah! Phải tìm mọi cách để chuẩn

Nhưng Giang Nhất Thiên như thế nào lại có thể làm cho đối tượng làm chính mình nghiêng răng nghiêng lợi chuẩn mất? Tay hắn so với bàn kẹp còn chắc hơn, lập tức liền đem Diệp Quảng Nho kéo vào trong lòng, đứng ở một chỗ ôm lấy, không nói hai lời liền đi nhanh ra ngoài

“Buông! Cứu mạng! Tai nạn chết người a!” Diệp Quảng Nho rất cục cựa cũng biết chính mình phạm phải rất nhiều chuyện ngu xuẩn, nhưng hiện tại hối hận cũng không kịp, chỉ có thể bị Giang Nhất Thiên mang đi, nhưng vẫn liều mạng kêu cứu, kêu to đến mức khản giọng “Giang lão bá, Giang tiểu đệ, các người không nên thấy chết mà không cứu a! Đại ca nhà các người phát điên rồi! Cứu mạng!”

Cha con nhà họ Giang khoanh tay đứng nhìn, thật là thanh thoi

“Đi thôi đi thôi, không tiễn nha, con à, người nhìn rõ được mọi chuyện là tốt rồi, nhớ rõ chuyện này không liên quan đến ta, đúng rồi! Cho ta hung hăng sắp tiểu tử này nha! Sắp nha sắp nha!”

“Lão ba, người cũng đã quá già rồi mà không nên tự trọng một chút đi”

“Thúi lắm! Cái này gọi là yêu hận rõ ràng! Quân tử trả thù mười năm chưa muộn, sắp mông hắn!”

Giang Nhất Thiên đem Diệp Quang Nho đi đến chiếc xe thể thao của mình, đem Diệp Quảng Nho tống vào xe, nhấn chân ga, lập tức nhanh như chớp, cát bay đá chạy chưa gì đã đến bệnh viện Tế Sinh, dán miệng Diệp Quảng Nho vào, đem một hơi bắt cóc hắn đến phòng khám bệnh

Phanh!

Cửa của phòng khám bị đá thật mạnh á, hơn nữa “răng rắc” một tiếng – khóa cửa

Đây thật sự là, thấy thế nào cũng là điềm báo bão táp phong ba

Mặc kệ Diệp Quảng Nho ban đầu chịu ủy khuất, như thế nào lại không phục, tính thế nào mà cũng thấy sự lên án mạnh mẽ đó là Giang Nhất Thiên là một người vô tình, hẳn làm vỡ đi giấc mộng đẹp của Diệp Quảng Nho, khóa Diệp Quảng Nho vào trong phòng kín....Hiện tại không biết nhiều về võ thuật a, nên tối quan trọng vẫn là bảo trụ được cái mạng nhỏ

9. Chương 7-2

“ Có chuyện gì thì cứ từ từ nói đã, phản đối cường quyền.....Oa! Không cần bằng dính....A a! Cứu mạng

Không thèm nhìn Diệp Quảng Nho đang giãy dụa, Giang Nhất Thiên ngựa theo đường cũ, đối với hắn đã sớm có nhiều kinh nghiệm, dễ dàng trói hai tay của Diệp Quảng Nho bằng thứ bằng dính kia

Hiện ngang như một vĩ nhân, nhưng bởi vì nụ cười gian tà trên khóe môi khiến Giang Nhất Thiên biến thân thành ác ma “ Nợ cũ nhiều như vậy, hẳn là tính trước hay tính sau đều giống nhau. Không bằng bắt đầu tính từ những lời trách cứ của bệnh nhân đi. Bất quá...Trách cứ nhiều như vậy, số lượng trách cứ quá thật là một con số không nhỏ, vậy vẫn là tiến hành theo chất lượng đi, từng bước từng bước xử lý”

Cố ý nói quá lên, cùng với ngữ điệu trầm thấp khiến kẻ khác không rét mà run

“Cái....cái gì trách cứ? Không liên quan đến chuyện của ta, lời trách cứ có hàng trăm mà làm bác sĩ thì đương nhiên là có những lời trách cứ thôi...”

Ròng rọc trên mặt đất chuyển động gay ra tiếng âm thanh khiến Diệp Quảng Nho chú ý, thấy Giang Nhất Thiên đẩy chiếc xe để đầy những dụng cụ cùng một số trang thiết bị có hình thù kỳ quái lại gần, sớm đã trải nghiệm cảm giác bị giáo huấn, Giang Nhất Thiên lập tức lộ ra vẻ mặt hoảng sợ “Đây là cái gì?”

“Giới thiệu với người một chút, đây là dụng cụ mà bệnh viện mới tiến cử” Giang Nhất Thiên mỉm cười với Diệp Quảng Nho rồi sau đó liền giận đến tái mặt hung tợn nói “Thực bất hạnh, nó hôm nay giữa trưa mới vận chuyển đến bệnh viện, còn chưa kịp sử dụng đã bị biến thành một đồng sắt vụn!”

Diệp Quảng Nho làm ra bộ dạng như là mình vô tội “Cái này thật tốt a, thì làm gì có bất hạnh?”

Giang Nhất Thiên nở nụ cười “Bởi vì nó tốt lắm, cho nên cái dương vật của người muốn đi câu dẫn nữ nhân, còn có cái mông dâm đẳng, liền phi thường bất hạnh.”

Diệp Quảng Nho bị hắn cười khiến cả người sợ hãi, đảo mắt đến cái xe đẩy, kia không phải là dụng cụ thăm dò sao, kinh ngạc kêu to lên “Giang Nhất Thiên, người là cái đồ cuồng ngược đãi!”

Hạ thể một trận buốt lạnh

Toàn bộ trang phục kể cả quần lót đều bị Giang Nhất Thiên một phen cởi hết xuống

“Không....Không cần dùng cái kia, sẽ chết người đó ...” Diệp Quảng Nho đáng thương cầu xin

Giang Nhất Thiên đối với Diệp Quảng Nho khinh thường, vẫn như cũ hiện ra bộ dáng bác sĩ chuyên nghiệp bình tĩnh thông dong chuẩn bị dụng cụ

Trước đó là tẩy trùng, mùi vị đáng sợ của cồn, lan ra khắp cả phòng khám

“Dụng cụ này thường dùng để khám cho những nam nhân bị viêm niệu đạo cũng như viêm tuyến tiền liệt tuyến” Một bên dùng cái nhíp gấp miếng bông để khử trùng, Giang Nhất Thiên chậm chậm giải thích “Nó có từ trường định vị với ống dẫn, nói cách khác, trước tiên đem ống dẫn cùng kim cắm vào niệu đạo của người...”

Hắn hướng Diệp Quảng Nho nháy mắt, mặt sau của cây kim có nối với một dây điện cũng chính là đầu của kim dẫn, thấy Diệp Quảng Nho kinh ngạc, mới mỉm cười tiếp tục nói “Sau đó, sẽ đem cây kim thăm dò này cắm vào hậu môn của người”

“Ta không cần!”

“Cây kim thăm dò cắm vào hậu môn, xâm nhập vào vị trí của tuyến tiền liệt, sau đó, khởi động dụng cụ, kim thăm dò cùng niệu đạo tiến vào ống dẫn ở tinh nang tuyến làm bất tỉnh quần môn bộ sinh mà sinh ra từ trường hấp thụ”

“Cứu mạng! Ba ba! Mau tới cứu con”

“Chuyển được ống dẫn từ dương vật tiến vào hệ thống sinh sản tuyến tiền liệt, sẽ phóng ra chấn động giúp mát xa, sóng vi tần cao nhất mỗi phút một ngàn một trăm chuyển động” Giang Nhất Thiên đối với tiếng kêu cứu liếc mắt làm ngơ, mỉm cười bổ sung “Đúng rồi, làm sóng ngắn trị liệu, cây kim thăm dò sẽ nóng lên, trong lúc đó có thể ấm khoảng 35 hoặc 36, lúc sau có thể lên đến 60 độ, bất quá đối với cái mông mẫn cảm của người mà nói, thì đó hẳn là kích thích”

Các dụng cụ đã được khử trùng qua một lượt đặt ở khay gọn gàng

Chuẩn bị xong, Giang Nhất Thiên đem hai tay bị trói của Diệp Quảng Nho kéo ra đằng sau, làm cho Diệp Quảng Nho thành tư thế nằm ngửa

Chiếc áo blu thuần khiết ở Giang gia đã bị Giang Nhất Thủy xé toạc ra mất hết cúc áo, một khi nằm ngửa, màu trắng của quần áo theo trái phải mà tản bột ra, không còn có tác dụng che lấp gì nữa, ngay cả quần lót đều bị cất, ánh mắt của Giang Nhất Thiên nhìn lên cơ thể trần trụi của mình với khí quan nam tính kia

“Ta taTa sẽ giải thích mà, thân mật với phụ nữ, đều là....đều là hoa ngôn xảo ngữ....”

Hạ thể có cảm giác bị nam nhân cầm nắm, làm cho Diệp Quảng Nho bỗng nhiên ngay cả khí lực để nói chuyện cũng giống như bị người khác cướp đi

Bỗng nhiên, một loại cảm giác lạnh lẽo đến dị thường, phát ra từ nơi mẫn cảm nhất kia

“Ân....ngô ...” Diệp Quảng Nho nhin không được đập mạnh lên bàn, phát ra tiếng rên rất nhỏ

Giang Nhất Thiên một tay cầm dương vật của Diệp Quảng Nho, một tay dùng cái nhíp mang theo bông tẩm cồn lau trên bề mặt

Dương vật bị cồn làm cho có cảm giác phát lạnh, với lòng bàn tay ấm áp của Giang Nhất Thiên thì quả là một trời một vực, Diệp Quảng Nho vừa kinh vừa sợ cảm giác như chính dương vật của mình bị đem đi phẫu thuật

Rõ ràng vẫn còn cảm giác sợ hãi vô cùng, chính là, đại khái là bởi vì cảm giác được chính Giang Nhất Thiên cầm lấy hạ thể của mình, nên thân thể cũng không nghe theo của chính mình nữa, cảm giác kì dị lại nổi lên

“Đã đói khát đến loại trình độ này sao? Bị cồn khử trùng một chút mà cũng có thể cương”

Giang Nhất Thiên cười nhạo, làm cho Diệp Quảng Nho tràn ngập sự nhục nhã, đỏ ửng lên lại càng đẹp, đẹp đến mê người

Cương cứng lên, lại bị bàn tay của nam nhân khống chế, Giang Nhất Thiên dùng miếng bông diệt trùng cùng đùa bỡn mà chà đạp một phen, làm cho nó đứng thẳng một cách hoàn mỹ, cúi đầu, bắt đầu hướng tới cơn thịnh mà nhẹ nhàng thổi khí

Niệu đạo kinh hách khi bị mở ra, lộ ra một chút nộn hồng bên trong

Trải qua điều chỉnh một cách chuyên nghiệp, dùng ống dẫn đầu kim chuyên chữa bệnh cho nam nhân, niệu đạo liền mở ra trong nháy mắt, nhanh chóng sáp nhập vào một chút “A!”

“Đừng lộn xộn, bằng không ngày mai mà không cử động được thì tự mình gánh hậu quả.”

Tà ác cùng uy hiếp trong câu nói, Giang Nhất thiên vừa nói xong nhưng không khỏi lộ ra ý cười, hẳn lại chuẩn bị được thể hiện các thủ thuật đã vững chắc như núi Thái Sơn của mình với nam nhân đang nằm kia, giống như là đối đãi với bảo vật trân quý nhất, vừa thông thả vừa ôn nhu, làm cho ống dẫn từng chút từng chút đi vào

“Ân....” Diệp Quảng Nho phát ra tiếng nức nở

Niêu đạo bị sáp nhập nên có cảm giác một chút đau đớn, làm cho toàn bộ trên dưới đều miễn cảm đến lạ thường, nay dương vật vẫn còn đang bị cầm nên cảm giác càng ngày càng trở nên nóng rực

Kẻ khác không chịu nổi mà tưởng tượng những cảnh dâm mỹ ở trong đầu, ở trong đầu không thể không quay cuồng, chính mình vì nam nhân mà phát sinh khoái cảm, đang bị một người đồng tính không kiêng nể gì mà dùng dụng cụ đùa bỡn

Khẩn trương thở dốc, khóc nức nở, khuôn mặt tuấn mỹ muốn giãy dụa rồi lại bởi vì sợ hãi mà không dám giãy dụa, tản mạn ra mùi hương làm cho người khác cũng trở nên quay cuồng

Cho dù ngay cả tức giận ngập trời, thế phải hung hăng trả thù Giang Nhất Thiên, đều vì nam nhân tuấn mỹ trước mắt mà rung động

Vốn đã có kế hoạch, lộ ra bản sắc của Giang gia, đối với tên Diệp Quảng Nho ăn chơi trác táng này phải cho giáo huấn lại hoàn toàn, làm cho hắn cả đời này cũng không dám tái phạm đi câu dẫn nữ nhân

Hiện tại, Giang Nhất Thiên rất cuộc cũng không thể khống chế được

Hắn một bên dùng tay đưa ống dẫn đầu kim tiếp tục sáp nhập niệu đạo, một bên cúi đầu hôn khẽ dương vật của Diệp Quảng Nho, e rằng dương vật của Diệp Quảng Nho đã cương đến cực hạn

Vì cái gì?

Chỉ cần là các cơ thể của Diệp Quảng Nho, thì hắn vô hạn trầm mê

Hắn nhẹ nhàng, một lần rồi lại một lần, dùng đôi môi cùng đầu lưỡi, an ủi vuốt ve âu yếm côn thịt của nam nhân

Diệp Quảng Nho hôn hển

“Ân....ôGiang....Giang Nhất Thiên”

Niêu đạo bên trong bị dụng cụ sáp nhập, dương vật lại được chăm sóc chu đáo, đau đớn cùng khoái cảm khi được chạm vào, đã tăng đến tột đỉnh

Phần eo dưới, khoái cảm lưu động như một dòng nham thạch nóng rực

“Cảm giác rất tốt, có phải hay không?”

Ông dẫn đầu kim đã sáp nhập tới vị trí của niệu đạo, Giang Nhất Thiên đứng lên, đem Diệp Quảng Nho nâng dậy, làm cho hắn quỳ dựa vào giường bệnh

“Hiện tại, đến mông”

Đầu kim thăm dò đã được khử trùng, đột phá cơ vòng, sáp qua dũng đạo và xâm nhập vào niêm mạc

Trong tưởng tượng của hắn là khổ hình khi trực tràng bị thâm nhập, kim thăm dò va chạm vào tuyến tiền liệt, lại bởi vì kích thích mang đến lại càng thích thú hơn

“Ừm.....” tiếng rên rỉ phát ra từ mũi

Đồng thời dùng cây kim sáp nhập vào, Giang Nhất Thiên lại theo cơ vòng mà dùng tay xâm nhập vào nhẹ nhàng vuốt ve mịn thịt, động khẩu liên co rút không ngừng

Giang Nhất Thiên quan sát khi dương vật của Diệp Quảng Nho đã bắt đầu nổi lên gân xanh, Diệp Quảng Nho dường như đã hưng phấn đến tột đỉnh, cắn nhẹ lên vành tai, thanh âm gợi cảm đến cực điểm “Hiện tại, bắt đầu trị liệu”

Tích

Máy móc bắt đầu được khởi động

Kim thăm dò theo hậu môn tiến vào tuyến tiền liệt, cùng theo niệu đạo đã bị ông dẫn đầu kim tác dụng

Mang theo một chút đau đớn, giống như rồng chuyển mình làm cho cơ thể hắn cảm càng trở nên mãnh liệt hơn

“Ồ...a...a...a...” Diệp Quảng Nho đột nhiên ngửa đầu ra đằng sau

Đó là cái cảm giác, cảm giác giống như bị người ta hưng hăng thao

Không nói năng gì, Giang Nhất Thiên đem ông dẫn đầu kim ở trong niệu đạo rút ra

“A....ồ!” Diệp Quảng Nho không chịu được loại kích thích này, vô ý đã bắn tinh

Lâm vào cảm giác khoái cảm cao trào, Diệp Quảng Nho tay chân như nhũn ra, lại tạo thành bộ dạng vừa đáng yêu lại vừa dâm dăng, làm cho Giang Nhất Thiên nhìn không được liên hôn một phen

Cảm giác vẫn chưa hết nhưng dường như ông dẫn đầu kim lại một lần nữa sáp nhập đỉnh của dương vật

Trải qua một trận bắn tinh, niệu đạo lại trở nên mẫn cảm hơn, dụng cụ gần sáp nhập thì Diệp Quảng Nho lại rên rỉ cùng cương lên

“Này loại dụng cụ bệnh hoạn này kỳ thật kích thích cũng không có lớn, bất quá, người lại cứng như vậy, cảm giác đương nhiên hơi mãnh liệt một chút, chờ bật chức năng rung lên, tiếng kêu của người càng hay hơn”

Giang Nhất Thiên đem dụng cụ chỉnh đến tần xuất cao nhất, rồi khởi động lại dụng cụ

“Không...không....a...a...ân...ân....thao....phá hủy....a...a..a!”

Niệu đạo cùng hậu môn bị sáp nhập hai cây kim, Diệp Quảng Nho hét chói tai, không đến mười lăm giây lại cương lên rồi bắn tinh

Kích thích mãnh liệt, làm cho hắn ở cao trào mà khóc nức nở không ngừng

“Bị dụng cụ trị liệu thao thật sự thích? Như vậy không phải so với cùng nữ nhân lên giường thú vị hơn sao?”

Còn cắm cây kim ở mông, bị nam nhân lật tay hung hăng đánh một cái

Cái mông màu trắng kia lại xuất hiện thêm năm đường màu hồng chỉ ngón, nhếch lên trên

hướng đúng chỗ, còn cây kim thăm dò thì đâm vào sau bên trong

Đây đúng là một màn cực kì dâm mỹ, dừng lại ở đôi mắt của nam nhân, dường như ở trong đó vẫn phát ra cảm giác một con dã thú đang kìm nén dục hỏa của bản thân

“Nếu Giang Nhất Thiên chính là người để người đùa giỡn cũng như tiết dục, thỏa mãn không được những gì người nói, nên dụng cụ cũng có thể tạm thời giúp cái mông dâm dăng của người ăn no đi” Mông của Diệp Quảng Nho thật là đáng thương a. Giang Nhất Thiên vừa chất vấn vừa cầm lấy dương vật mềm mại sau khi đã bắn tinh, dùng sức vuốt ve “Ta thật muốn nhìn, người chính là một tên bác sĩ hạ lưu, một ngày có thể bắn vài lần, là cái gì đã giúp người dũng cảm trước mặt ta dám tán tỉnh nữ nhân”

Điều chỉnh dụng cụ, làm cho tâm trí của Diệp Quảng Nho đang từ trên cao rút cuộc cũng đã trở về, trong

lòng run sợ, “Không....Không cần lại đến! Ai tán tỉnh nữ nhân? Ta không...ta không có”

Cây kim thăm dò ở hậu môn bị người ta hung hăng hướng vào bên trong đẩy một chút

Diệp Quảng Nho phát ra tiếng rên rỉ

“Còn dám nói không có? Là ai ôm cái nữ nhân họ Lâm kia? Còn nói Diệp Quảng Nho thề với trời, Giang Nhất Thiên bắt quả là người giúp giải quyết, người ta thật sự thích chính là người” Giang Nhất Thiên từng câu từng chữ giống như Diệp Quảng Nho nói ra trong ngày hôm đó, nhớ lại cái kia làm hắn nghiêng rãng nghiêng lợi cả một ngày, thâm tâm vừa mới biến chuyển một tí, bỗng nhiên lập lậ lãnh ngạnh “Nguyên lai, ta ở trong mắt người chỉ là một người giúp người tiết dục. Diệp Quảng Nho, tốt lắm, lá gan người thật là to!”

“Ta ôm nàng, không phải là vì bị người bức sao?”

“Thúi lắm! Ta khi nào lại bức người đi ôm nữ nhân?”

“Người chờ ta ngủ xong liền biến đi đâu mất, đem ta khóa trái ở trong phòng, bỏ lại ta một mình, liền cùng....liền cùng nữ nhân kia giống nhau!” Diệp Quảng Nho bỗng nhiên kích động

Thanh âm trở nên run rẩy, thảm thiết

Giang Nhất Thiên trong lòng giống như bị một hòn đá lớn đè ép lên

Hắn ngậy ngấn cả người

Trong phòng tràn ngập mùi cồn hòa lẫn cùng mùi của nam nhân tạo thành một mùi hương độc đáo, không khí lại trở nên trầm mặc xuống

Diệp Quảng Nho hạ thể không ngừng rỉ ra, đùi cùng hạ thể và ga trải giường đã dính đầy tinh dịch của nam nhân

Sau khi kích động kêu to lên một tiếng, hắn không nói nữa, ở trên giường bệnh cuộn tròn mình lại, mơ mơ hồ hồ phát ra tiếng nức nở. Giang Nhất Thiên thấy thân thể hắn từng đợt run rẩy, lại cảm thấy đau lòng đến cực hạn

“Thực xin lỗi...” Giang Nhất Thiên đau lòng nói “Ta thật không ngờ lại như vậy. Không, đây đều là lỗi của ta, là do ta đã sai”

Hắn ôm lấy Diệp Quảng Nho, quay lưng nam nhân lại, nhìn thất khuôn mặt của hắn “Người vì cái gì lại

không nói?”

“Ta không phải đã nói rồi sao?”

“Người chưa nói?”

“Ta đã nói, Giang Nhất Thiên là người để ta tiết dục” ánh mắt Diệp Quảng Nho quật cường lại chọc người trêu mếu, giống như một đứa trẻ muốn gây sự chú ý mà đi gây chuyện

Giang Nhất Thiên dõi theo hắn, sau một lúc lâu, bất đắc dĩ cười khổ

Hắn vuốt ve gương mặt tinh xảo của Diệp Quảng Nho “ Người cũng chỉ có thể dùng loại phương thức này để biểu đạt sao?”

Hôn dần lên, dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng hôn lên khóe miệng của Diệp Quảng Nho

Ôn nhu, ngọt ngào nụ hôn, là hắn có thể nghĩ đến cái cách tốt nhất giải thích

Hắn cẩn thận, đem hết khả năng ra để an ủi khoang miệng kia, hết sức lấy lòng hắn, đầu lưỡi của hai người quấn quanh một chỗ, mót kịch liệt lẫn nhau, phát ra những tiếng nước nhỏ nhỏ

Khoang miệng của Diệp Quảng Nho dường như tê dại, kích thích làm cho thân mình bắt đầu vặn vẹo

“Thực xin lỗi” hôn sâu một lúc, Giang Nhất Thiên lại một lần nữa nhìn thẳng vào đôi mắt kia, trịnh trọng giải thích, hắn cúi đầu, dùng đầu ngón tay đụng đụng vào dây dẫn “Đau không?”

Diệp Quảng Nho cho hắn một câu trả lời rất thành thực “Hoàn hảo”

“Phải giúp người rút ra”

Diệp Quảng Nho gật gật đầu

Giang Nhất Thiên không một chút do dự liền động thủ, đem cây kim thăm dò ở hậu môn cùng với dây dẫn đầu kim ở niệu đạo cẩn thận rút ra

Dụng cụ sau khi lấy ra bị để sang một bên

“Hiện tại” Giang Nhất Thiên lại ôm lấy Diệp Quảng Nho, đầu ngón tay chậm rãi gạt những giọt mồ hôi ở

trên trán cùng mái tóc của Diệp Quảng Nho “ Muốn ta dùng đồ tự nhiên, độ cứng cùng thô của côn thịt đều thuộc loại một, hảo hảo an ủi cái mông của ngươi có được không?”

Hắn hạ giọng, đầu lưỡi mơ hồ liếm lên vành tai của Diệp Quảng Nho “Có nghĩa là”

Mang theo ý cười, giọng nam tính lại mang theo lực hấp dẫn đến lạ thường

Da thịt của Diệp Quảng Nho, nhanh chóng được bảo phủ bởi một màu rất đẹp

Hắn cắn môi dưới, nội tâm mãnh liệt nhìn Giang Nhất Thiên

“Về sau không được thế”

“Ta đã hiểu, cùng ngươi ngủ, tuyệt đối cùng ngươi ngủ đến cùng, ta Giang Nhất Thiên thề với trời, sau này tuyệt đối không bỏ đi lúc Diệp Quảng Nho còn đang ngủ, nhất định để người mà Diệp Quảng Nho nhìn thấy đầu tiên là ta”

Từ khi biết Giang Nhất Thiên đến nay, Diệp Quảng Nho cũng là lần đầu tiên nhướn mày

“Hừ, loại lời thề buồn nôn này, bốn thiếu gia coi như tạm thời nhận, nếu còn tái phạm, ta nhất đi sẽ đi thao mười tám nữ nhân”

“Ngươi dám!” Giang Nhất Thiên trở mặt như trở bàn tay, đang từ ôn nhu lại biến thành hung ác, trừng mắt “Diệp Quảng Nho, ngươi nếu dám lên đi ngoại tình, ta liền đem toàn bộ dụng cụ của bệnh viện đến, toàn bộ nhét vào cái mông dâm đẳng của ngươi! Cho ngươi không cử động được nữa thì thôi”

Đem Diệp Quảng Nho hồi tưởng lại lúc này, sớm đã tức sùi bọt mép, côn thịt tìm thấy huyết khẩu liền không một chút lưu tình nào đi vào

“A....” Diệp Quảng Nho phát ra tiếng kêu đau đớn rồi lại vì sung sướng mà kêu

Hai tay bị trói ở đằng sau lưng, hạ thân lại trơn trượt, trên đùi vẫn còn dính đầy tinh dịch của chính mình khi bị dụng cụ đùa dỡn mà bắn ra, thật sự là xấu hổ vô cùng

Nhưng cho dù là như thế nào thì thân thể vẫn sinh ra khoái hoạt, mà không tài nào có thể che lấp được

Nhắm mắt lại, cảm giác thật mãnh liệt khi côn thịt hướng vào nơi sâu nhất mà xỏ xuyên qua, giao phó hoàn toàn thân thể của chính mình cho nam nhân, để hắn xoa nắn, thoa lộng, rồi đến phá hủy.

An tâm đến dị thường

Tuy rằng cướp đi phản kháng của hắn, nhưng không sợ hắn có bị tổn thương hay không

Mặc kệ gặp gỡ kiểu gì, Giang Nhất Thiên cả đời sẽ bảo hộ cho hắn

Trong cơ thể đã bị vật cứng kia mở ra đến cực hạn, nghiền nát dũng đạo, Diệp Quảng Nho vì khoái cảm mà rên rỉ, “Ân....a.....ô.....a.....hảo trưởng”

“Về sau, không được cùng nữ nhân làm chuyện xằng bậy, cũng không được cùng nam nhân xằng bậy”

“Aô.....a..a.....mới.....mới không! Ta lại....ô...ân....không phải người.....của người....ngô.....a.....của người tất cả....”

“Ân, con dám tranh luận với ta?”

Trong cơ thể tốc độ va chạm cùng nặng nhẹ cũng tăng lên, làm cho Diệp Quảng Nho phát ra một trận rên rỉ

Trong cơ thể, hoàn toàn đã bị dịch của ruột non cùng dịch của nam nhân thẩm thấu

Thời điểm ra vào, phát ra những tiếng nước dâm mỹ

Biên độ ra vào chỉ có tăng không có giảm, cùng với kẻ kia hôn nồng nhiệt

“Diệp Quảng Nho, người không phải tất cả là của ta nhưng người là bệnh nhân của ta. Là bệnh nhân trọng yếu của Giang Nhất Thiên ta”

“Ân ...người.....bệnh nhân của người? Ân....ô.....ô.....người.....người....”

“Người cái gì?”

“Người là cái đồ hắc bang dâm dục” Thật vất vả mới có thể một hơi nói ra hoàn chỉnh một câu

Giang Nhất Thiên động tác hơi chậm, nháy mắt đã thấy tinh quang lóe ra, tổn hơi thừa lời, “ Đáng giận, ta hôm nay nhất định sẽ thao loạn mộng của người! Xem người có còn đủ can đảm để dùng những lời như thể với ta hay không”

Liên tiếp cùng một tư thế, đem Diệp Quảng Nho lại gần, mặt đối mặt điên cuồng xâm phạm

Côn thit đâm vào với các góc độ khác nhau cùng tần suất càng kịch liệt biến hóa, nhất định phải đem hấn biến thành tứ chi vô lực, quỳ xuống đất xin tha thứ mới thôi!

“A.....ân.....chậm.....chậm một chút.....a.....sẽ chết người mất.....”

“Không được, lần này nhất định phải giáo huấn! Tuyệt đối không nường tay. Tuyệt đối không cho côn thit mềm ra!”

“Ồ...”

Hành lang bệnh viện bận rộn, như trước người đến người đi

Không ai biết, ở trong phòng khám bệnh cách âm kia, đang diễn một màn kịch mà diễn viên không ai khác chính là bác sĩ chuyên nghiệp của bệnh viện.

10. Chương 8: Phiên Ngoại Phụ 1

Reng.....

Diệp Quảng Nho cầm lấy điện thoại, “Uy, đây là phòng của bác sĩ Diệp Quảng Nho, ai đấy?”

“Con thô nhỏ kia, ta là cha ngươi đây!” Nghe âm thanh quen thuộc, chỉ biết là hấn không cam lòng vì người con lớn vứt bỏ tổ nghiệp, ngược lại lại theo nghề y

“Để làm gì?”

“Cái gì để làm gì? Ngươi bị con ta thao đến mất trí nhớ rồi à? Chúng ta đã giao dịch xong đâu? Hiện tại ta muốn thông đồng với ngươi, ngươi hấn là vẫn nhớ đến lời hứa trước đây, nghĩ biện pháp làm cho hấn bị đuổi khỏi bệnh viện Tế Sinh?”

“Không có khả năng”

“Cái gì? Không có khả năng?” Thanh âm trong điện thoại lên cao tám độ, không cần phải nói, bên kia đầu dây Giang Đại Thiên đã muốn nhảy dựng lên, mắng to “Ngươi là cái tên hỗn đản họ Diệp, nói không giữ lời? Ngươi có còn nhớ hay không chính mình ngửa mặt lên trời thề, nói chỉ cần ta đáp ứng giúp ngươi, ngươi liền....”

“Diệp Quảng Nho, ta đây ngửa mặt thề vời trời dễ như ăn rau xà lách. Ngày đó ta cũng ngửa mặt lên thề

với trời Giang Nhất Thiên cũng chỉ dùng để tiết dục một lần, bây giờ không phải vẫn dùng lại đó sao, đâu lại vào đó lại tiếp tục sử dụng thôi ah. Giang lão bá, về sau người quen thuộc với tính cách của ta rồi thì người sẽ hiểu mà”

“Quen thuộc cái rắm! Người dám đùa giỡn với ta? Lão tử đến thiên người”

Diệp Quảng Nho ngáp một cái “Thiên ta, ta khẳng định là đứa con người không chịu đau”

“Diệp Quảng Nho! Người là cái đồ vương bát đản, người cứ chờ đó! Đừng tưởng rằng được cái tên bất hiếu kia che chở là có thể an tâm không lo lắng gì cả! Ta đã tường đẹp loạn mười ba con phố....”

Cạch

Diệp Quảng Nho lười biếng dập điện thoại, lai đuổi chân ra

Còn muốn dựa vào bàn làm việc ngủ, điện thoại lại reo đến tiếng chuông

Diệp Quảng Nho mất hứng trở mình, cầm lấy điện thoại “Người rốt cuộc không để yên cho ta sao....A! Giang Nhất Thiên. Người không phải đi công tác tham gia hội thảo sao, chẳng phải mai mới trở về sao? Người không phải là muốn trở về luôn đấy chứ?”

“Đúng, trước khi hội nghị kết thúc, ta sẽ lập tức trở về, người có cần phải kích động như thế không? Người sẽ không lại để ta ngồi nghe những lời trách cứ của bệnh nhân chứ?” Thanh âm của nam nhân trầm thấp, nhưng dù nói qua điện thoại vẫn làm cho người ta không dám khinh thường

“Ách, trách cứ? hắc hắc, bất quá cũng chỉ có một, hai người, so với trước kia là đã tốt hơn nhiều, ta có cần thân nga”

“Còn dụng cụ? Không phá hư cái nào chứ hả?”

“Hắc, bất quá cũng chỉ có một, hai cái, cũng không phải toàn bộ bị phá hư”

“Ta cho người bố trí, nói trở về sẽ kiểm tra mấy đề y thuật cơ bản. Có làm không đấy?”

“Đương nhiên là có làm”

“Năm mươi đề, phỏng chừng cũng chỉ làm có một, hai đề có đúng không?”

“Người thực hiểu ta”

Giang Nhất Thiên đúng là tổn sức tổn hơi với tên kia mà, ở microphone truyền đến “DIỆP QUẢNG NHO!!! Người chờ ta ở văn phòng, không được nhúc nhích!!! Dám trốn ta liền thao chết người!”

“Tạm biệt nha!” Diệp Quảng Nho đột nhiên bỏ lại microphone, không chút suy nghĩ, nhảy dựng lên chạy như điên ra bên ngoài

Vô nghĩa, hiện tại không trốn, chờ Giang Nhất Thiên trở về mới thật sự là sẽ bị thao chết

Hành lang bệnh viện Tế Sinh, lại một lần nữa chứng kiến cảnh tượng

“Ai nha, Giang chủ nhiệm lại bắt bác sĩ Diệp rồi”

“Không biết bác sĩ Diệp lại làm chuyện gì xấu”

“Bất quá, mặc kệ bác sĩ Diệp làm chuyện gì không đúng, thì phong độ vẫn cứ anh tuấn bất phàm như vậy”

“Giang chủ nhiệm vẫn hung ác như vậy, lạnh lùng đến đáng sợ, mỗi lần thấy hắn, ta đều rùng mình”

“Chính là....” y tá Lí bỗng nhiên hạ giọng, thần bí nói “Ta từng nhìn thấy Giang chủ nhiệm tươi cười, trông thật là gợi cảm. Có một lần Giang chủ nhiệm ngồi ở trong văn phòng nói chuyện phiếm với bác sĩ Diệp, ta đi vào để đưa tấm chụp X-quang, vừa vặn nhìn thấy Giang chủ nhiệm cười với bác sĩ Diệp, nụ cười kia thật sự ngọt chết người mà, lại thực gợi cảm nha....” Khuôn mặt của y tá Lí dường như cũng đang hồi tưởng thời điểm đó

“Ta cảm thấy bác sĩ Diệp vẫn là tốt hơn”

“Đúng, Giang chủ nhiệm tuy rằng chuyên môn giỏi, nhưng nếu nói đến đối nhân xử thế, thì vẫn là bác sĩ Diệp:

Cửa phòng khám khóa chặt, bên trong có hai nam nhân mặc áo blu trắng căn bản là không biết chính mình lại trở thành đề tài để nhóm y tá ngoài kia nhiệt tình thảo luận

Ngoài mạnh trong yếu, bác ý Diệp “Giang Nhất Thiên, người lại muốn thế nào?”

Giang chủ nhiệm dù bận nhưng vẫn ung dung bình thản “Àn, hội thảo lần này cũng có chút hữu ích, ta chính là phát hiện không biết làm thế nào để giáo huấn, đánh chết cái nét không chữa của người, vừa vặn, trong cuộc họp, có một bác sĩ giới thiệu về một dụng cụ mới do Mỹ độc quyền sản xuất. Hôm nay sẽ cho người dùng thử một lần”

“Đừng mà! Ta không có đi làm chuyện gì xấu? Cho dù không cẩn thận nên nhưng lời trách cứ có nhiều

hơn, phá hỏng một chút dụng cụ, ít làm đề kiểm tra, nhưng ít nhất là ta không có ra ngoài ngoại tình.....Ồ oa! Đây là cái đồ vật gì vậy? Con cầm thú nào lại thiết kế ra cái dụng cụ này? Sẽ giết người mất! Cứu mạng a! Cha ơi cứu con.....Ân ô!”

Trong khi khám và chữa bệnh, bác sĩ Diệp tuần mỹ đáng yêu phát ra những tiếng kêu thảm thiết

Đã xảy ra chuyện gì?

Đây là bí mật ở trong bệnh viện, ở ngoài không thể biết được!!!

11. Chương 9: Phiên Ngoại Phụ 2

Tháng bảy ở Tây Ban Nha, với những quần đảo và bãi biển, hấn nhìn ra bốn phía, rồi khẽ trở mình.

Có thể nói là khí hậu ở biển là khí hậu tốt nhất ở trên đời, cho dù là ở giữa hè, nhiệt độ của nước vẫn được duy trì nên làm cho mọi người ai ai cũng yêu thích.

Khó mà có được bệnh viện cấp cho ngày nghỉ, Giang Nhất Thiên dẫn hấn – bệnh nhân rất quan trọng – Diệp Quảng Nho, đến cái địa phương này.

Hai người cỡi áo blu trắng, ngồi ở một sân thượng được trang trí rất phong tình của một quán cà phê, trông về phía biển rộng xa xăm, xinh đẹp

“Vị tiểu thư ở công ty du lịch giới thiệu cũng không có tồi nga, khí hậu quả nhiên tốt lắm.”

“Tốt lắm cái rắm!” Diệp Quảng Nho cầm lấy đồ uống, vì tức giận mà làm nghiêng chiếc ly khiến nước trong đó bị tràn ra ngoài, tất cả cũng chỉ làm muốn biểu đạt sự bất mãn của bản thân

Tây Ban Nha, nơi này chính là Tây Ban Nha a! Cái hấp dẫn nam nhân nhất không phải là cái bãi biển chó má, mà chính là gái làng chơi ở đây nhiều như mây, nhiệt tình như hỏa mới đúng. Do đã biết nhiều về những thứ nổi tiếng ở đây, nên hấn đương nhiên nghĩ tới đi shopping. Nhưng cái tên độc tài Giang Nhất Thiên kia, ngay cả một chút ý tứ thương lượng đều không có, lập tức nói như đinh đóng cột.

Đúng là chuyện chế!

Nhận thức cuối cùng của hấn, chính mình tự dưng trở thành một cái phạm nhân không hay ho.

Tuy rằng rất không cao hứng, nhưng Diệp Quảng Nho cũng không dám đối diện Giang Nhất Thiên mà cự

tuyệt, trộm đi làng chơi, Giang Nhất Thiên mà nổi giận thì đúng là dọa người mà.

Chính là, rất không cam lòng!

Diệp Quảng Nho ngồi bên cạnh Giang Nhất Thiên, không có chỗ nào để phát giận hắn liền đem tất cả tức giận lên đồ uống, lại không cẩn thận làm thương chính bàn tay của mình. Có một lần, còn làm bộ như không cẩn thận làm rơi đồ uống, khiến cho quần đùi của Giang Nhất Thiên có một nửa bị băng làm ướt.

Hồn nhiên mà không biết nhất cử nhất động của chính mình đang bị Giang Nhất Thiên híp mắt nằm ngửa trên ghế theo dõi, ra vẻ như đang hưởng thụ ngày mùa hè.

Bộ dáng phát giận của Diệp Quảng Nho, cũng giống như con mèo nhỏ đơn giản loạn trảo ở nhà rong chơi.

Đáng yêu cực kì.

Lúc này, bãi cát đang tĩnh lặng bỗng nhiên trở nên xôn xao.

Không biết đã xảy ra cái gì, mà mọi người từ các hướng đều chạy qua nơi đó.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Diệp Quảng Nho đang chán đến chết, lập tức mò đứng lên, chạy theo bãi cát mà thăm dò.

Trong đám người ở cách đó không xa truyền đến âm thanh lo lắng, “Có ai là bác sĩ không? Em gái của ta bị ngất xỉu, các người nơi này có ai là bác sĩ?”

Có bệnh nhân?

Giang Nhất Thiên đang lười biếng phơi nắng đột nhiên mở hai trong mắt, từ trên ghế nằm nhảy dựng lên.

Chen vào đám người. “Ta là bác sĩ, xin cho qua, cho ta xem người bệnh một chút.”

“Thật tốt quá, mời người..... Ân?” Nam nhân lộ ra tia vui mừng, quay ra nhìn Giang Nhất Thiên. Lúc sau, thần sắc biến đổi.

Trước mặt bỗng nhiên xuất hiện một nam nhân, với hình tượng bác sĩ trong tưởng tượng người bình thường, cũng kém xa quá đi?

Dáng người cao lớn dọa người, T sơ mi Gaza than khổ rộng thùng thình, tuy rằng đây là bãi biển, mùa hè mọi người đều ăn mặc bình thường, nhưng hắn mặc vào lại phá lệ cường điệu. Dáng người cao ngất, thân

thể cường tráng, toát ra một loại khí phách lỗ mãng

Như vậy thoát nhìn chỉ biết sức lực ở hai tay thật lớn, như thế nào có thể có sở trường về y thuật? Phỏng chừng là – lấy sung máy còn hợp hơn

Gần nhất báo chí hình như có đưa tin, nói hắc bang tàn sát bừa bãi, nhưng chỉ hoạt động để lừa bán con gái, chẳng lẽ.....

Namnhân ôm lấy em gái còn đang ngất xỉu, nhìn Giang Nhất Thiên từ trên xuống dưới, càng nhìn càng hoài nghi.

“Tiên sinh, người thật sự là bác sĩ?”

“Đúng vậy, để ta nhìn xem tình huống của em gái người.”

“Không không không, không cần phiền toái.....”

“Cái gì không cần phiền toái? Chẳng lẽ người tùy ý mặc kệ em gái của người ngất xỉu sao? Nếu mà phát bệnh gì, không cứu lập tức sẽ nguy hiểm.” Giang Nhất Thiên Không kiên nhẫn tiến lại gần.

Namnhân trở hoảng sợ, đem em gái ôm càng thật chặt. “Thật sự không quan hệ, người người... người đừng lại đây, chúng ta không có tiền..... ”

“Ta là bác sĩ, xin nhờ một chút, thỉnh mọi người nhường một chút.” Âm thanh tao nhã ôn hòa truyền đến. Đám người quay xung quanh bọn họ giật giật, tránh ra thành một cái đường đi nho nhỏ, đi đến chỗ của Giang Nhất Thiên, Diệp Quảng Nho rút cục từ bên ngoài tiến vào. “Người bệnh ở nơi nào? Ta là bác sĩ.”

“Người là bác sĩ?”

“Đúng, ta họ Diệp.”

Nhìn thấy Diệp Quảng Nho, ánh mắt của nam nhân bỗng sáng sáng lên.

Nhã nhận tuần mỹ, khí chất tao nhã, tuy rằng cũng là T sơ miGazathan khó, nhưng không hề tổn hại đến khí chất tiêu sái thông dong, ánh mắt chính trực dày rộng, chỉ biết nhất định là bác sĩ chuyên nghiệp.

“Thật tốt quá, Diệp bác sĩ, mời người nhìn xem em gái của ta, nàng đang ở trên bãi cát tản bộ, bỗng nhiên ngất xỉu.” Hần chạy nhanh đem cô gái trong lòng ngực đưa cho Diệp bác sĩ cao nhã đáng tin, này so với giao cho cái tên trên người có vị hắc đạo kia an toàn hơn.

Có thể ở ngay dưới ánh mắt Giang Nhất Thiên, quang minh chính đại ôm một cái em gái đáng yêu mà thật lâu không có cơ hội tiếp xúc, Diệp Quảng Nho vô cùng cao hứng.

Ôm cô gái té xịu, nơi này nắm nắm, nơi đó sờ sờ, làm bộ như thâm trầm suy tư một lát, đem đầu ngón tay ghé vào phía trên đôi môi đỏ mọng của nàng, ấn vào nhân trung.

“Diệp bác sĩ, em gái của ta có sao không?”

“Ân, tình huống không tệ lắm, may mắn ta tới kịp.”

“Em ấy rốt cuộc làm sao vậy?”

“Này thôi..... Này..... khụ, nói y học thuật ngữ người không hiểu, ta giải thích đơn giản, bị cảm nắng..... ”

Giang Nhất Thiên bị bỏ quên một bên đã sớm nghẹn đến sắc s,ặt xanh tím, hai đấm nắm chặt, đến gần bên tai Diệp Quảng Nho, gầm nhẹ âm lượng chỉ có hai người bọn họ nghe được. “Cảm nắng cái rắm! Nơi này nhiệt độ không khí không cao, nữ nhân này như thế nào có thể bị cảm nắng?”

Diệp Quảng Nho cũng coi như thông minh, lập tức vòng vo. “Bị cảm nắng, là không có khả năng.” Hắn đối người bệnh lộ ra một cái mỉm cười mê người, chỉ vào Giang Nhất Thiên nói, “Giới thiệu một chút, đây là trợ thủ của ta, hắn người mới nên không có kinh nghiệm, mới có thể đem của em gái người bảo là vì bị cảm nắng. Ta vừa lúc nhân cơ hội này, cho hắn một chút bìa học thực tế.”

Người mới không có kinh nghiệm? Giang Nhất Thiên thiếu chút nữa học máu.

Diệp Quảng Nho âm thầm thích chí vô cùng.

“Nga, nguyên lai đây là trợ thủ của người.” Mọi người mới vỡ lẽ, lại đối với Diệp Quảng Nho càng thêm khâm phục.

Chỉ có bác sĩ chuyên nghiệp mới như vậy, mới có nam nhân nhìn giống như hắc đạo đi theo học hỏi.

Giang Nhất Thiên khí trướng đến cổ phát đau, nhưng người bệnh đang ở phía trước, quan trọng nhất là chẩn đoán bệnh cho bệnh nhân, còn Diệp Quảng Nho thì để đêm nay tính!

Nơi này không phải bệnh viện, mà người nhà bệnh nhân lại không tín nhiệm hắn, cố tình tín nhiệm một cái bao cổ.

“ Cho ta hỏi người bệnh trước kia có từng phát sinh chuyện này không?” Diệp Quảng Nho bắt đầu nói như vệt

“Tùng có một lần, em ấy nói là do mệt mỏi”

Giang Nhất Thiên nói nhỏ bên tai của Diệp Quảng Nho “Thơi gian bao lâu? Trước khi ngất có cảm giác gì hay không? Khi ngã xuống não có còn ý thức không? Hay không còn có ý thức gì”

Diệp Quảng Nho nhất nhất rập khuôn, anh trai của cô gái tận tình trả lời tất cả những gì mà mình biết

Giang Nhất Thiên nghe xong, trầm ngưng không nói, ánh mắt nhìn xuống, cô gái tái nhợt, hơn nữa khuôn mặt của cô ta thật gầy

Hắn không nói gì, Diệp Quảng Nho đương nhiên không phản đối, cũng giả bộ trầm trầm suy nghĩ

“Bác sĩ Diệp, em gái ta...”

Diệp Quảng Nho lộ ra biểu tình nghiêm túc “Bệnh tình của em gái người quả không đơn giản, cho ta một chút thời gian suy nghĩ”

“Nga, đúng vậy đúng vậy”

Giang Nhất Thiên dựa vào nói nhỏ bên tai Diệp Quang Nho

Diệp Quảng Nho tinh thần nhất thời biến đổi, ho khan một tiếng, đã thấm thía lời nói của nam nhân “Em gái của người ngất xỉu, chuẩn đoán trước mắt có thể là não căn bản là những hoạt động tạm thời. Đây là loại bệnh không có biểu hiện nào, ta đề nghị người đem em gái người đến bệnh viện để tiến hành kiểm tra”

“Nga, nga, có phải hay không làm mấy xét nghiệm điện tâm đồ?”

Diệp Quảng Nho uy nghiêm khoanh tay lại “Không, điện tâm đồ đối với não ngừng hoạt động tạm thời không có tác dụng, ta đề nghị là chụp CT, ảnh xuyên xem não có bị xuất huyết hay không, kiểm tra não, chụp X-quang, cùng với chụp động mạch.”

Hắn làm một hơi, ở bên tai Giang Nhất Thiên nói ra một chuỗi danh sách kiểm tra sức khỏe, làm bộ cho mọi người xem thế là đủ rồi

“Cám ơn người, bác sĩ Diệp” Nam nhân vô cùng cảm kích “Nếu muốn tới bệnh viện kiểm tra, xin hỏi ngài đang làm ở bệnh viện nào”

“Bệnh viện Tế Sinh ở Đài Loan, tên của ta là Diệp Quảng Nho” Diệp Quảng Nho thần khí nói ra danh tính của mình

Trên mặt mỉm cười, không tự chủ được mà lộ ra tia đắc ý

Trở lại khách sạn theo hướng cửa sổ trông ra biển của khách sạn, Diệp Quảng Nho vẫn lộ ra vẻ mặt hưng phấn

“Bác sĩ được điều tới nơi này, lần này đã làm cho cha ta vẻ vang. Hắc hắc, cũng coi như tuyên truyền cho bệnh viện Tế Sinh một lần!”

“Cười đắc ý nhỉ” Giang Nhất Thiên đem cửa phòng khóa lại, khởi động chân tay, cười lạnh

Diệp Quảng Nho đang cười cười nhất thời dừng hẳn

“Ta lại làm cái gì sai?” Hắn chuyển từ đắc ý sang vô tội, mở hai tay ra

“Ta mà là trợ thủ của người? Là người mới không có kinh nghiệm?” Giang Nhất Thiên mỉm cười trông thật là nguy hiểm mà

“Ách....chỉ là đùa một chút thôi mà”

“Là trợ thủ của người thì cũng không có gì” Giang Nhất Thiên nhún vai, giấy tiếp theo, hét lên một tiếng làm đình tai nhức óc “ Nhưng tùy tiện đem bệnh nhân chuẩn đoán là cảm nắng, quả thực là không coi trọng mạng sống của bệnh nhân”

“Không phải là sau lại đổi thành....”

“Nếu ta không ở đó, thiếu chút nữa là người hại chết cô gái kia! Lần trước ta đã dạy người cách chuẩn đoán bệnh nhân nào ngừng hoạt động tạm thời rồi cơ mà, chẳng nhẽ lại đem những thứ ta dạy vứt hết cả đi”

“Không có quên, ít nhất nhớ rõ được một nửa, ân, ít nhất một phần ba....”

“Ít nói dối đi cho ta! Còn muốn đến làng chơi, lại đùa giỡn với ta, chính mình không có học vấn nghề nghiệp mà còn dám nói ta không biết xem bệnh. Diệp Quảng Nho, có phải mông của người lại ngứa phải không?” Giang Nhất Thiên phát uy

Đem Diệp Quảng Nho dồn vào góc tường, giữ chặt vai của hắn, cúi xuống hôn trách cứ hắn khiến hắn không thể thở nổi

Đối với người có kỹ thuật hôn cao siêu như vậy thì Diệp Quảng Nho khiến cho người ta vừa yêu lại vừa hận

“Ânmông của người mới ngứa! ô” bị Giang Nhất Thiên hôn sâu để nỗi hân không tự chủ được bản thân rên rỉ

Rõ ràng biết tên hỗn đản này khôn kiêu nề gì đùa bỡn chính mình, nhưng mà thân thể lại luôn làm làm hân mất mặt vì nó lại có ý muốn đón ý đùa bỡn của tên nam nhân kia, lại càng muốn sâu thêm một chút nữa

12. Chương 10: Phiên Ngoại Chính

Lời lẽ lúc này thật ngọt ngào, mãnh liệt gọi tên của người kia không ai khác chính là Diệp Quảng Nho, vẫn thực nghi hoặc, rốt cuộc bất luận kết cùng kẻ nào hôn môi đều có thể thành như thế sao?

Tuy rằng cùng Giang Nhất Thiên hôn rất nhiều lần, nhưng mà mỗi lần giống như là.....hôn càng sâu

“Oan uống! Oan.....ô” mới vừa lấy được một chút dưỡng khí để nói thì lại bị cưỡng hân

Đem con môi trong lòng mình hôn đến nhũn cả ra, Giang Nhất Thiên mới thỏa mãn mà dừng lại, lộ ra tia cười “Người bắt đầu thích, tiếng kêu so với mèo động đực còn dâm đẳng hơn, ta rất thích thời điểm khi người gọi ta là Giang chủ nhiệm nghe thực khiêu khích”

“Chủ nhiệm chó má.....lấy việc công để làm việc riêng biến thái!” Diệp Quảng Nho thở dốc

“Đúng rồi, nhắc tới công việc, tuy rằng bây giờ là thời gian nghỉ phép, nhưng để tránh cho người làm hại mạng người, nên ta sẽ làm một khóa học ôn tập cho người. Ta đưa cho sách bài tập hân là vẫn nhớ đúng không?” Thời điểm hỏi xong, tay đã muốn chui vào áo sơ mi phía dưới, nắm lấy hai núm hoa mẫn cảm

Diệp Quảng Nho hoảng sợ đứng lên, cứng họng “Cái bài tập kia, bên trong có tận một trăm bài a! Như thế nào có thể....”

“Đều là những đề mục giống như giáo sinh được học, có cái gì mà không có khả năng?” Giang Nhất Thiên nói như đinh đóng cột

“Ta có thể làm, bất quá trước mặt đại khái cũng chỉ nhớ rõ....”

“Cuộc thi bắt đầu, giới hạn mỗi đề phải trả lời trong vòng 10s, đề một, nước tiểu trung bình 2 vi cầu lông trắng trứng tăng nhiều mà huyết trung 2 vi cầu lông trắng không tăng cao, lúc này xuất hiện trong lòng trắng trứng nước tiểu là gì?”

“A”

“A cái gì? Hôm nay không phải rất hứng thú vì được coi là một bác sĩ giỏi sao? Nghĩ muốn được hưởng thụ sự đãi ngộ như một bác sĩ giỏi, thì phải thể hiện được bản lĩnh thật sự của chính mình. Thời gian người chỉ có 10s, mười, chín, tám, bảy” đếm ngược thời gian, đầu ngón tay nhẹ nhàng xoa nắn ở trong áo sơ mi làm cho hai nụ hoa hơi run run

Nếu không trả lời được, điểm mẫn cảm này sẽ không hay ho gì

Diệp Quảng Nho tip đập nhanh hơn, bị Giang Nhất Thiên dùng một tay chế ngự, nên cổ tay hơi run run

Đã từng sợ hãi khi bị trừng phạt, lại bởi vì liên tưởng đến cảm giác đầu vú bị chà đập mà trở nên sưng đỏ, khiến hấn lại càng khấn trương

Hô hấp hỗn loạn

“Ba, hai”

“Chờ một chút, chờ một chút! Ta nhớ ra rồi, phải....là thận tiểu quản tính lòng trắng trứng nước tiểu!” Nói ra đáp án, có chút bất an nên nhìn sang sắc mặt của Giang Nhất Thiên

Giang Nhất Thiên lộ ra một tia cười mỉm

“Không tồi, cuối cùng cũng có tiến bộ” Hơi thở phả lên vành tai, thấp giọng cười khê

Vừa cười, bàn tay hấn vừa di chuyển xuống dưới, dễ dàng cởi hết quần của Diệp Quảng Nho

Khí quan chưa thức tỉnh đang nằm trong bàn tay của nam nhân, Diệp Quảng Nho đột nhiên thở dốc vì kinh ngạc

“Đây là phần thưởng cho người” Giang Nhất Thiên cắn nhẹ vào tai hấn, nhẹ nhàng phát ra âm thanh

Lửa nóng ở trong lòng bàn tay, bao vây lấy phần thân di chuyển trên dưới, tốc độ cũng không dồn dập, thời gian hưởng thụ hơi dài, Diệp Quảng Nho cảm thấy chính mình giống như đã bị dã thú nuốt vào bụng, bị Giang Nhất Thiên cưỡng hấn bao vây lấy, dường như hiểu được chính mình đang cần gì mà vuốt ve

Hấn tính té thở dốc, không kìm lòng được mà đầu ngả về phía sau

Đem chính mình chìm đắm trong khoái cảm, làm cho Giang Nhất Thiên không khỏi buồn cười

“Uy, người mới trả lời xong đề một nha” Làm cho Diệp Quảng Nho hưởng thụ một chút, lại không cố ý làm

cho dương vật trở nên cương cứng

Diệp Quảng Nho nức nở kháng nghị, giống như đang hưởng thụ hương vị ngọt ngào mà tự dưng lại bị người ta đoạt đi rồi

“Ngoan, trả lời xong một đề, chúng ta lại tiếp tục” Bàn tay ấm ấm cầm dương vật “ Bệnh thận tổng hợp lại ít lòng trắng trứng huyết chứng là do nguyên nhân gì?”

Phía dưới ngạnh đến phát đau, hảo nghĩ muốn bị tiếp tục vuốt ve. Tên ác ma Giang Nhất Thiên chết tiệt, rõ ràng biết hắn rất muốn, rất muốn!

“Giang Nhất Thiên, tiếp tục” Diệp Quảng Nho mơ hồ nói xong, ngẩng đầu, nhìn lên mặt Giang Nhất Thiên xem tên đó có thể an ủi chính mình bằng một nụ hôn nồng nhiệt được hay không

“Người cho ta câu trả lời chính xác, ta mới tiếp tục” Giang Nhất Thiên quả thực muốn dùng ý chí siêu nhân mới có thể khắc chế được bản thân mình

Hắn đều không phải là thánh nhân, trừ bỏ việc cơ thể của Diệp Quảng Nho, còn có một loại nhu cầu cấp thiết bắt đầu nảy sinh từ đáy lòng. Giang Nhất Thiên rất muốn đem cái tên ngây thơ không biết chính mình tuần mỹ vô song này trở thành của mình, hắn phải tìm kiếm phương pháp nào đó, đem chính mình phân tán tư tưởng

Cái cuộc thi dâm mỹ này, làm cho lòng ngực Giang Nhất Thiên tràn ngập sự khổng chế

Hắn thích nhìn Diệp Quảng Nho ở trong lòng hắn, lộ ra ánh mắt khát vọng, thích nhìn Diệp Quảng Nho ngôn ngữ hỗn loạn, còn muốn ngoan ngoan nghe lời hắn nói, cố gắng suy tư hắn nói qua từng biểu tình

Đáng chết

“Bệnh thận tổng hợp lại ít lòng trắng trứng huyết chứng là do nguyên nhân gì?” Bình thường vấn đề chữa bệnh, biến thành dạy dỗ bằng đạo cụ sau, từng lời tràn ngập dâm tà

Diệp Quảng Nho khó chịu cảm giác bị tra tấn, hai tay bị Giang Nhất Thiên cầm lấy, nên ngay cả tự mình an ủi cũng không làm được

Mà cái tên nam nhân kia có thể làm được mà lại cố tình không may mắn làm gì

Độ ẩm của lòng bàn tay, truyền đến dương vật, Diệp Quảng Nho dường như muốn khóc “Ta.....Ta không biết, nóng quá....”

“Sợ nóng, thì mau nói đáp án cho ta. Chính người đã đáp ứng ta xem sách bài tập cơ mà, trả lời nhanh lên” lãnh khốc trong lời nói

Diệp Quảng Nho lại không biết giải thích như thế nào, cái loại cảm giác nóng rực này lại cùng câu nói lãnh khốc kia như thế nào lại làm cho chính mình càng thêm khao khát bị nam nhân dùng sức âu yếm

Đại khái là bởi vì kỹ xảo vuốt ve của Giang Nhất Thiên thật sự rất cao.....

“Bác sĩ Diệp.... thời gian sắp hết” Nụ cười gian tà

“Phải.....Nguyên nhân chủ yếu là bạch đản.....Bạch lòng trắng trứng phân giải thay thế tăng cường! Van cầu người, nhanh tiếp tục!” đôi mi thanh tú của Diệp Quảng Nho rung động, vụn vụn thân thể cầu xin

Nhưng câu trả lời đáng sợ lại truyền đến bên tai

“Đáp án sai rồi, bệnh thận tổng hợp lại trưng ít lòng trắng trứng huyết mới chính là nguyên nhân chủ yếu, hẳn là tiểu thận cầu mao tế mạch máu được tăng cường tính thông thấu. Tắm tã, đơn gian như vậy mà cũng không nhớ được, người nói chính mình có nên hay không chịu giáo huấn?”

Mục tiêu để trừng phạt sớm đã định không phải chỗ nào khác mà chính là đầu vú

Sờ bên phải một viên, không chút khoan dung véo mạnh một cái

“Ô! Không.....không cần! Đau quá!” Diệp Quảng Nho nhất thời chảy nước mắt

“Thân là bác sĩ, ngay cả những vấn đề nội khoa bình thường còn không trả lời được, còn có mặt mũi khốc mà nói không cần”

Đầu vú bị kéo dài ra, buông ra làm cho nó trở về nhanh chóng, lại một lần nữa ung dung sờ lần nữa, thay đổi phương hướng véo

Đáng sợ, đau đớn cùng khoái cảm, như hồng thủy tập kích tới hệ thần kinh

Diệp Quảng Nho khóc to, hạ thể lại thẳng thắn đứng lên

Giang Nhất Thiên lập tức cảm giác được

“Nếu giáo huấn không nghiêm thì phải là thầy giáo. Vì muốn người có đủ tư cách làm bác sĩ, ta chính là sẽ không hạ thủ lưu tình. Tiếp theo.....ta qua loa cho xong, trừng phạt người chính là ở nơi này.”

Bàn tay nam nhân gắng gượng cầm lấy khí quan, dường như cảnh cáo độ mạnh nhẹ làm cho Diệp Quảng Nho sợ tới mức cả người run lên “Không.....Nơi đó.....Xảy ra án mạng chết người....”

“Người cũng biết bác sĩ không giỏi thì sẽ gặp phải án mạng sao? Bệnh thận tổng hợp nguyên nhân chủ yếu là cái gì, lần này hẳn là nhớ kỹ đi”

Diệp Quảng Nho vừa sợ lại cúi đầu nhìn Giang Nhất Thiên đang cầm địa phương kia

Nếu nơi đó ai thương người ấy dùng sức sờ, chắc chắn sẽ đau đến chết

Câu trả lời sáng suốt duy nhất, đương nhiên là thức thời liều mạng gạt đầu “Nhớ kỹ, thật sự nhớ kỹ”

Tên độc tài, bạo lực chủ nhiệm chết tiệt

“Thuật lại một lần”

“Bệnh thận tổng hợp nguyên nhân chủ yếu là do trứng ít trắng trứng huyết, là cái kia cái kiaNga! Là tiểu thận cầu mao tế mạch máu tăng cường tính thông thấu” Diệp Quảng Nho sầm mi khổ kiểm, thật vất vả nhớ kỹ vài câu

Thấy Giang Nhất Thiên mỉm cười hài lòng, mới lộ ra một ngụm đại khí

Dương vật đang thẳng lại bị lòng bàn tay thô ráp chậm rãi âu yếm

Lần này ngay cả đỉnh cũng được chiếu cô yêu thương, cách quần, có thể nghe thấy những âm thanh khiên người khác phải đỏ mặt

Đây là một lần khen ngợi

“Cảm giác tốt không?” Giọng nam trầm thấp

Diệp Quảng Nho vốn theo bản năng nghĩ muốn lắc đầu,giây dựa một lúc, nhắm hai mắt lại, thành thật gạt đầu

Giang Nhất Thiên bị hấn hấp dẫn nên khó có thể tự kiềm chế được

Hạ thể hoàn toàn ngạnh đau cương cứng

Giọng nói của Giang Nhất Thiên bởi vì tình dục mà khàn khàn “Đề thứ 3, nếu đề này trả lời được thì ta lên làm cho người bạn tới khi thích mới thôi. Bất quá,” hặn bụng dạ khó lường nhắc nhở “Nếu trả lời sai, sẽ lấy việc kiểm tra tuyển tiền liệt để làm trừng phạt”

“Còn.....ừ.....còn muốn kiểm tra?”

“Không được nghi ngờ quyết định của bác sĩ”

Móng tay lướt qua vườn mật dịch, Diệp Quảng Nho cả người đã bị dục vọng loạn xâm chiếm, không thể biện hộ

Dù sao ở trong tay của tên độc tài Giang Nhất Thiên, hắn cũng không trông cậy vào việc có thể được quyền lợi dân chủ một ngày

Cái gì cũng bị Giang Nhất Thiên định đoạt

“Thận tiểu quản thượng da tế bào trung có đại lượng loại chi chất bình tĩnh là làm cho cấp tiến hình thành viêm thận, đúng không?”

“Ân”

“Đúng hay không?”

“Đại khái đúng”

“Đúng cái rắm! Trả lời sai, lập tức bắt đầu kiểm tra tuyển tiền liệt” Giang Nhất Thiên đối với việc hắn trả lời sai đề thứ 3, kỳ thật âm thầm cao hứng. Hắn đã muốn ngành đến phát đau, vừa vận nhân cơ hội trên trọc Diệp Quảng Nho

Mông bị nắm cắn nóng rực đề lên, Diệp Quảng Nho vừa sợ vừa mong chờ, oa oa kêu to “Tuyển tiền liệt không phải kiểm tra như vậy, người làm trái với quy định” Giang Nhất Thiên cười yếu ớt, liếm cái lỗ tai của hắn, thấp giọng nói “Đây chính là cấp bậc chủ nhiệm khoa mới có thể làm loại kiểm tra đặc thù này, không cần dùng đến máy móc, dùng cái này kiểm tra cũng được” Bất lấy tay của Diệp Quảng Nho, liên nhanh chóng thượng cúc hoa động

Làm cho Diệp Quảng Nho vuốt ve hệ rễ, chậm rãi động thất lưng, xỏ xuyên qua thân thể tuyệt vời của người tình nhân này

Động tác bắt đầu thực ôn nhu, trong giây lát lại di thường kịch liệt hung hăng va chạm

Niêm mạc khuếch trương tới cực điểm, còn muốn nhận tần suất trườ sấp mà kẻ khác khó có thể chống đỡ được. Diệp Quảng Nho bị công kích nên chỉ có thể há mồm thở dốc

Đằng sau bị bàn tay động đến, theo bản vuốt ve thao lộng chính thân thể mình là hệ rẽ thô thô

Thật là nóng ah~ lòng bàn tay mềm mại ma xát, nhanh chóng đâm vào, rút ra rồi lại tiếp tục đâm vào

Thân thể đứa trẻ hai tuổi bị tác động va chạm thật lớn, rung rung, giống như muốn vỡ tan thành những mảnh nhỏ

“Ân.....ngôân.....Giang.....Giang Nhất Thiên.....ô.....ân!” Diệp Quảng Nho nhẹ nhàng rên rỉ

Giang Nhất Thiên nâng cằm của hắn lên một cách thô bạo

Khí thể của hắc đạo gia, chấp nhất, Giang Nhất Thiên trên người đều mâu thuẫn hết cả thủy, hắn tựa hồ.....thích thương đến tột đỉnh

Hết thấy đều điên đảo

Nhiệt độ của nụ hôn như muốn thêu đốt người ta, còn không ngừng nghỉ điên cuồng xỏ xuyên qua

“Ừ....A!Nóng quá.....”

Bên trong cơ thể giống như bơ vậy dường như đang muốn hòa tan ra

Diệp Quảng Nho nhếch cái miệng lên, đón ý của Giang Nhất Thiên

Khoái cảm như dòng điện, không ngừng đánh vào tâm trí, lưng che kín mồ hôi trở nên dị thường yêu mỹ và dâm mỹ

“Ồ !” Nhiệt lưu đánh vào bên trong cơ thể làm cho Diệp Quảng Nho ánh mắt càng trở nên ướt át

Khoái cảm kèm theo một chút đau đớn, hắn run rẩy một chút phần eo co rút

Giấy dán tường hình hoa hồng của khách sạn hoa lệ nay còn có thêm tinh dịch màu trắng ngà

“Lại một lần nữa kiểm tra công năng tuyến tiền liệt của người” Giang Nhất Thiên thở hổn hển

“Hiện tại tiếp tục bài kiểm tra” Hân ôm Diệp Quảng Nho, chưa nói hết câu đã hướng đến giường đi đến, lấy thân hình cao lớn để áp chế người khác, biểu tình nghiêm túc “Mỗi câu trả lời sai liền cho người kiểm tra một lần”

“Sai một câu kiểm tra một lần?” Nằm trong lòng của Giang Nhất Thiên, Diệp Quảng Nho trừng lớn mắt nhìn “Người không sợ tinh tấn nhân vong ah”

Giang Nhất Thiên hào hứng cười to “Tinh tấn nhân vong chính là người. Mỗi lần kiểm tra tuyển tiền liệt, người đều hứng phần nên làm dịch ở tuyển tiền liệt cùng dịch ở ruột non đều bắn ra, thoa vài cái đã bắn rồi Nghe này, tiếp theo là đến đề này!”

Ngoài cửa sổ, bóng đêm đã hạ xuống quần đảo xinh đẹp động lòng người

Đúng là tình thơ ý họa

Ai cũng đoán không được, như thế độ giả trắng, còn có hai vị y sư có thể vì hữu nhân quá nên quên công tác “Nhiệt tình vô cùng” Thể xác và tinh thần hòa làm một chính là vấn đề nghiên cứu y thuật

Có bọn họ ở đâu thì giới y học sẽ phát triển ở nơi đó

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/doi-lac-bach-dao>